

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 119/16	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. W. (1), M. J. (1)	2. (IIa/o) art. 280 § 2 kk, art. 189 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>W nocy z 9/10 września 2010 r. w (...) województwo (...) sprawcy, w tym oskarżeni A. W. (1) i M. J. (1), dostali się na teren firmy (...) spółka z o.o. ponieważ załączył się alarm pracownicy ochrony z firmy (...), którzy dozorowali obiekt, G. S. (1) i M. K. (1) wyszli z portierni. Wówczas zobaczyli biegnących w ich stronę co najmniej czterech w kominiarkach. Jeden z tych mężczyzn dobiegł do G. S. (1), trzech pozostałych zaś podbiegło do M. K. (1). G. S. (1) był przekonany, że sprawca, który podbiegł do niego trzymał w ręku skierowany w stronę pokrzywdzonego przedmiot koloru czarnego przypominający broń. Krzyczał do G. S. „na ziemię, ręce na głowę”. Pokrzywdzony natychmiast się położył. Sprawca krzyczał do niego, by nie patrzył, nie podnosił głowy. Następnie wziął do tyłu ręce pokrzywdzonego i skrupował je opaską zaciskową. Jeden z mężczyzn, który podbiegł do M. K. miał w ręku łom, zamachnął się nim, podniósł go do góry, pokrzywdzony odskoczył do tyłu, jednak wówczas dobiegło do niego dwóch pozostałych i jeden z nich uderzył go pięścią w nos, drugi zaś chwycił ręce pokrzywdzonego do tyłu i tak je trzymał. Następnie M. K. został przez</p>	<p>zeznania świadka G. S. (1)</p>	<p>852odw. -856, 907odw. t. V/C, k 2468-2468odw. t. XIII</p>	
---	-----------------------------------	--	--

napastników powalony na ziemię. Jeden ze sprawców zakazał pokrzywdzonemu krzyczeć grożąc, że go zabiją. Kiedy pokrzywdzony leżał w milczeniu na ziemi któryś ze sprawców dociskał pokrzywdzonego kolanami do podłoża. Po pewnym czasie sprawcy obwiązali ręce M. K. taśmą klejącą. M. K. został także uderzony w głowę, z nosa leciała mu krew. Zażądali od M. K. kodu, ale pokrzywdzony tłumaczył im, że nic nie wie, bo pracuje dopiero piąty dzień. W pewnym momencie jeden ze sprawców wydał komendę „bierzcie go do środka” i dwóch sprawców podniosło go za ręce do góry i zaniósło do szatni. Tam skrupowali mu nogi taśmą. Dwóch napastników także G. S. wciągnęło do sąsiedniego pomieszczenia biorąc pokrzywdzonego za ramiona, tam położyli go na brzuchu, twarzą do podłogi. W portierni w tym czasie cały czas słychać było dźwięk alarmu. W pewnym momencie jeden ze sprawców przyłożył G. S. coś do karku i zażądał by pokrzywdzony podał kod do alarmu. G. S. podał kod, a drugi ze sprawców wbił ten kod wyłączając alarm. Następnie ten sprawca, który stał przy G. S. zażądał od niego także kodu do alarmu biurowca, zagroził jednocześnie pokrzywdzonemu, że go

zabije i zapytał, czy pokrzywdzony chce stracić życie za tę parę groszy. Wówczas G. S. (1) odpowiedział sprawcy, żeby go zabił, bo nie poda mu kodu, gdyż nie zna kodu dostępu, że znają go pracownicy, a nie ochrona. Po tym związali G. S. nogi taśmą samoprzylepną. Jeden z napastników został w portierni by pilnować pokrzywdzonych, a pozostali wyszli do biurowca. Po niedługim czasie odezwał się alarm w biurowcu.		
zeznania świadka M. K. (1)	858odw.-859, 926 t. V/C, k 2-2odw. akta odezwy o pomoc prawną	
zeznania świadka A. G. (1)	860odw.-861odw. t. V/C, (...)- (...) t. XIV sądowy,	
zeznania świadka J. D.	k 863—863odw. t. V/C, k 2577 t. XIV,	
zeznania świadka P. K. (1)	k 876odw.-877 t. V/C,	
zeznania świadka W. S.	k 898odw. t. V/C, k 2469odw. t. XIII sądowy,	
protokół oględzin	k 5-13 t. 24/I	
materiał poglądowy	k 14-40 t. 24/I	
dowody rzeczowe w postaci lomu i nożyc		

opinia z zakresu zabezpieczonych śladów biologicznych	k 240-248 t. 24/II		
opinia kryminalistyczna z zakresu badań biologicznych	k 459-464 t. 24/III, 3050 t. XVI sądowy		
Sprawcy spowodowali u M. K. (1) stłuczenie klatki piersiowej, które to obrażenia naruszyły czynności narządu ciała na czas nie dłuższy niż 7 dni.	opinia lekarska	k 51 t. 24/I,	
protokół oględzin osoby	k 52 t. 24/I		
Następnie po uszkodzeniu systemu alarmowego i wylamaniu drzwi wejściowych oraz okien, sprawcy dostali się do pomieszczeń biurowych firmy (...). Z pomieszczenia księgowej po włamaniu do kasetki metalowej zabrali z jej wnętrza pieniądze w kwocie nie mniejszej niż 917,87 zł na szkodę spółki (...), a także zabrali krótkofalówki i gaz pieprzowy, znajdujące się na wyposażeniu pracowników ochrony, o łącznej wartości 220 zł. na szkodę właściciela firmy (...). Wartość spowodowanych uszkodzeń w środkach trwałych spółki (...) wyniosła łącznie 33 792,18 zł.	zeznania świadka A. Z. (1)	8710dów.-8720dów. t. V/C, k 2577-2578 t. XIV	
zeznania świadka P. K. (1)	k 877-878. t. V/C,		

zeznania świadka W. S.	k 898odw. t. V/C, k 2469odw. t. XIII	
protokół oględzin	k 5-13 t. 24/I	
materiał poglądowy	k 14-40 t. 24/I	
wykaz szkód wraz z fakturami	k 177-186 t. 24/II,	
opinia kryminalistyczna z zakresu chemii	k 310-313 t. 24/III	
dowody rzeczowe w postaci łomu i nożyc	– wykaz k 435-436 t/. 24/ III,	
opinia z zakresu zabezpieczonych śladów biologicznych	k 240-248 t. 24/II,	
opinia kryminalistyczna z zakresu badań biologicznych	k 459-464 t. 24/III, 3050 t. XVI sądowy	
raport i faktury w aktach szkodowych A.		
Po kilkunastu minutach alarm przestał wycić, a kiedy pokrzywdzeni usłyszeli, że sprawcy przeskakują przez płot uwolnili się z opasek krępujących ich ręce i nogi. G. S. najpierw włączył alarm napadowy, który połączony był z komisariatem policji, a po całkowitym uwolnieniu siebie i M. K. powiadomił policję. Opaski, którymi skrepowani byli ochroniarze sprawcy przynieśli ze sobą.	zeznania świadka G. S. (1)	k 855odw. -856 t. V/C, k 2468-2468odw. t. XIII

zeznania świadka M. K. (1)	k 859 t. V/C, k 2-2odw. akta odezwy o pomoc prawną		
Spółka była ubezpieczona w towarzystwie (...) w P.. Ubezpieczyciel po potrąceniu franszyzy redukcyjnej wypłacił spółce (...) 29 853,32 zł tytułem odszkodowania za szkodę w środkach trwałych. Kwoty utraconej gotówki ubezpieczyciel pokrzywdzonej spółce nie wypłacił, nie uznał bowiem tego roszczenia z uwagi na to, iż kasetka metalowa, w której się znajdowała, nie spełniała wymogów I klasy odporności.	zeznania świadka P. K. (1)	k 877odw. t. V/C	
pismo ubezpieczyciela	k 3215		
pismo K.	k 3219		
pismo A. i akta szkodowe	(...) t. XVII sądowy		
1.1.2.	M. P. (1)	5.pkt1) (III a/o) art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 279 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W nocy z 28 na 29 maja 2013 r. sprawcy usiłowali dokonać kradzieży z włamaniem do firmy (...) -czmarek spółka z o.o. znajdującej się w miejscowości P. ul. (...), województwo (...). Co najmniej dwaj sprawcy,	zeznania świadka W. O.	k 580-581 t. III/C, k 65odw. akta odezwy o pomoc prawną ,	

<p>w tym M. P. (1), wylamali dwa okna oraz cztery pary drzwi do pomieszczeń tej spółki, czym spowodowali szkodę w kwocie 1500 zł. Celem nie osiągnęli z uwagi na brak przedmiotów, którymi byłiby zainteresowani.</p> <p>Następnie sprawcy po przecięciu kłódki na kracie zabezpieczającej oraz wyważeniu drzwi, dostali się do pomieszczeń biurowych firmy (...), dokonując tym zniszczenia mienia o wartości 1000 zł, po czym zabrali pieniądze w kwocie 20 000 zł na szkodę w/w pokrzywdzonego.</p> <p>Sprawcy na podłodze rozlali płyny chemiczne znajdujące się w pomieszczeniach kuchennych firmy.</p> <p>Szkoda nie została pokrzywdzonym naprawiona.</p>			
zeznania świadka K. G. (K.)	k 582odw. t. III/C, k 64 odw. akta odezwy o pomoc prawną		
zeznania świadka C. W. (K.)	k 584odw. t. III/C, k 79 odw. akt odezwy o pomoc prawną		
zeznania świadka P. K. (2)	587odw.-588 t. III/C,		
zeznania świadka M. T. (1)	589odw.-590 t. III/C, k 2574 t. XIV sądowy		
protokół oględzin	k 7-10, 20-25 t. 19/I,		

material poglądowy	k 49-52, 56-60 t. 19/I		
analiza kryminalna	k. 1006 – 1039 t. VI		
zeznania świadka P. C. (1)	k 2917-2919 t. XVI sądowy		
1.1.3.	A. W. (1)	5.pkt2) (VII a/o) art. 279 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W nocy z 12/13września 2013 r. co najmniej dwaj sprawcy, w tym A. W. (1) dokonali włamania do pomieszczeń firmy (...) znajdujących się w miejscowości (...) gmina C., województwo (...). Sprawcy po uprzednim przecięciu siatki wyważeniu okna oraz drzwi powodując szkodę w kwocie 4 000 zł, dostali się do wnętrza pomieszczeń biurowych skąd zabrali aparat fotograficzny marki N. o wartości 2000 zł należący do E. C. i po wyłamaniu drzwiczek sejfów zabrali z jego wnętrza przybory piśmiennicze o wartości 3 000 zł na szkodę właścicielki firmy (...), czyli mienie o łącznej wartości 5499 zł.	zeznania świadka E. L. (1)	k 682odw.683odw..- t. IV/ C,	
paragon	k 688 t. IV/C,		
protokół oględzin	k 7-15 t. 22/I		

analiza kryminalna	k. 1006 – 1039 t. VI		
Szkoda nie została naprawiona.	zeznania świadka E. L. (1)	k 69 akta odezwy o pomoc prawną	
1.1.4.	A. W. (1)	5.pkt3) (VIII a/o) art. 279 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W nocy z 17 na 18 września 2013 r. co najmniej dwaj sprawcy, w tym A. W. (1) dokonali włamania do pomieszczeń firmy (...) spółka z o.o. znajdujących się w (...) woj. (...). Po uprzednim wyważeniu okna dostali się do wnętrza pomieszczeń biurowych. Po przecięciu rygli kasetki metalowej zabrali z jej wnętrza pieniądze należące do spółki w kwocie 15 239,22 zł 4 200,31 euro co stanowiło równowartość 17 683,30 zł, 33 077,60 koron czeskich, co stanowiło równowartość 5 292,42 zł. Koszt montażu nowego okna to kwota 2000 zł, zaś koszt zakupu sejfów w miejsce zniszczonego kwota 600 zł.	zeznania świadka W. K.	k 371-371odw. t. II/C, k 2468odw.- (...) - t. XIII,	
zeznania świadka D. T.	k 376odw. t. II C k 2469 t. XIII,		
zeznania świadka U. M.	k 64odw.-65odw akta odezwy o pomoc prawną		
protokół oględzin	k 12-15t. 13/I,		

dokumentacja fotograficzna	k 16-17 t. 13/I,		
plyta monitoringu	k 29 t. 13/I,		
pismo wraz z raportami kasowymi	k 2447-2451 t. XIII		
analiza kryminalna	k. 1006 – 1039 t. VI		
Firma nie była ubezpieczona od tego typu zdarzeń.	zeznania świadka D. T.	k 376odw. t. II C k 2469 t. XIII,	
1.1.5.	A. W. (1)	16. (IXa/o) art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w z art. 11 § 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W nocy z 19/20 września 2013 r. co najmniej dwaj sprawcy, w tym A. W. (1), dokonali włamania do pomieszczeń firmy (...) spółka z o.o. znajdujących się w miejscowości T. przy ul. (...), województwo (...). Sprawcy po uprzednim wyważeniu metalowych drzwi wejściowych powodując szkodę o wartości 10000zł, dostali się do wnętrza pomieszczeń biurowych, następnie uszkodzili kolejne osiem par drzwi biurowych powodując szkodę w kwocie 20 000 zł i zabrali 99 zestawów srebrnych monet kolekcjonerskich należących do A. Z. (2),	zeznania świadka A. Z. (2)	k 699-700odw., 710-711 t. IV/C, k 688 t. IV/C, k 132-133 akta odezwy o pomoc prawną	

<p>o łącznej wartości 54 450 zł oraz 5 nowych oryginalnie zapakowanych komputerów przenośnych marki A. – własność firmy (...) o wartości ok. 2200 każdy, dwóch dysków S. o wartości 1498 zł, modemu wraz z kartą SIM o wartości 100 zł, oraz z sejfem, który uszkodzili powodując szkodę o wartości 10 000 zł pieniądze i metalową kasetkę o łącznej wartości 338,29 zł, 4 kg. kawy o wartości 260 zł., sprawcy rozbili także świnke skarbonkę i zabrali pieniądze w kwocie 10 zł, mienie należące do K. L., czyli mienie o łącznej wartości 13 206,29 zł działając na szkodę spółki, A. Z. (2), K. L. i firmy (...).</p> <p>Pomieszczenia, w których przebywali sprawcy zostały polane alkoholem, co spowodowało szkodę o wartości 13 000 zł.</p> <p>Szkoda wynikła ze zniszczenia elementów wyposażenia w postaci drzwi, szaf oraz wykładzin wyniosła łącznie 53 000 zł.</p>			
zeznania świadka A. S. (1)	k 715odw. t. IV/C,		
zeznania świadka K. L.	k 727t. IV/C, k 102 akta odezwy o pomoc prawną		
protokół oględzin	k 18-28 t. 23/I,		
wykaz strat	k 38-37 t. 23/I,		

potwierdzenie zamówienia monet i ich przekazania	k 39-40 t. 23/I,		
materiał poglądowy	k 52 t. 23/I		
analiza kryminalna	k. 1006 – 1039 t. VI		
Pokrzywdzeni nie odzyskali żadnej skradzionej rzeczy. Firma była ubezpieczona w Międzynarodowym Konsorcjum. Jednak spółka (...), jak i jej macierzysta jednostka nie otrzymały odszkodowania, albowiem spółka macierzysta A.&S. nie dokonała zgłoszenia tego zdarzenia do firmy ubezpieczeniowej.	zeznania świadka A. Z. (2)	k 699-700odw., 710-711 t. IV/C, k 688 t. IV/C, k 132-133 akta odezwę o pomoc prawną	
pismo Komplet Polska	k 3222		
1.1.6.	M. P. (1), A. W. (1)	5.pkt4) (X a/o) art. 279 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W nocy z 24 na 25 września 2013 r. oskarżeni M. P. (1) i A. W. (1) dokonali włamania do pomieszczeń firmy (...) znajdujących się w S. powiat (...), województwo (...) ul. (...). Sprawcy przez okno na piętrze dostali się do pomieszczeń biurowych, tam wyważyli drzwi do pomieszczenia księgowości. Wyważyli	zeznania świadka T. R.	k 161-162, 175odw. t. I/C, (...) - (...) t. XIV	

drzwiczki metalowej kasy pancernej i z jej wnętrza zabrali pieniądze w kwocie 45 400,03 zł oraz dwa laptopy marki T. o wartości po 500 zł każdy. Sprawcy na podłodze rozlali płyny chemiczne znajdujące się w pomieszczeniach kuchennych firmy.			
zeznania świadka A. W. (2)	k 165-166 t. IC,		
zeznania świadka E. G.	k 171odw.-172 t. IC,		
zeznania świadka B. P.	k 180odw. t. IC. (...) t. XIV sądowy		
zeznania świadka A. S. (2)	k 181odw.-183t. IC		
zeznania świadka B. W.	k 184odw.-185 t. I/C		
protokół oględzin	k 8-12 t. 2/I		
rachunki	k 37-38 t. 2/I,		
raport kasowy	k 39-40 t. 2/I		
dokumentacja fotograficzna	k 67-76 t. 2/I		
opinia z zapisów wizualnych	k 105-111 t. 2/I,		
plyta z zapisem monitoringu	k 112 t. 2/I		
analiza kryminalna	k. 1006 – 1039 t. VI		
Firma (...) nie posiadała ubezpieczenia od włamań	zeznania świadka E. G.	k 172 t. IC,	

do pomieszczeń biurowych			
zeznania świadka B. P.	k 2543 t. XIV sądowy		
1.1.7.	M. P. (1), A. W. (1)	5.pkt5) (XI a/o) art. 279 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W nocy z 26 na 27 września 2013 r. oskarżeni M. P. (1) i A. W. (1) dokonali włamania do budynku w miejscowości (...) A/B woj. (...), w którym znajdowały się pomieszczenia firm (...) i spółki z o.o. (...). Po wyważeniu drzwi wejściowych dostali się do wnętrza pomieszczeń biurowych firmy (...) powodując szkodę o nieustalonej wartości, a następnie zabrali stamtąd aparat fotograficzny marki C. o wartości 3 000 zł należący do B. B. (1), współwłaściciela firmy (...). Następnie wyważyli drzwi do pomieszczeń firmy (...) powodując straty o nieustalonej wartości, na szkodę O., albowiem to od tej firmy były wynajmowane pomieszczenia przez firmę (...). Po wejściu do środka zabrali pieniądze w kwocie 838,40 zł z metalowej kasetki przechowywanej w zamkniętej biurowej	zeznania świadka M. P. (2)	k 327 t. II C, k 2543-2544 t. XIV sądowy	

szafce należące do firmy (...).			
zeznania świadka B. B. (1)	k 332 t. II C, k 68 akta odezwy o pomoc prawną,		
zeznania świadka H. K. (obecnie M.)	k 344odw. t. II C, k 63 akta odezwy o pomoc prawną,		
protokół oględzin	k 15-18 t. 11/I,		
dokumentacja fotograficzna	k 28-38 t. 11/I		
analiza kryminalna	k. 1006 – 1039 t. VI		
protokół przeszukania	k. 378 – 394 t. II		
protokół okazania	k. 345 – 347 t. II		
opinia kryminalistyczna	k. 1684 – 1687 t. IX		
Sprawcy włamania nie naprawili szkody. B. B. (1) oświadczył jednak, że nie domaga się odszkodowania, ponieważ sam szkodę naprawił i chce zapomnieć o tej sprawie.	zeznania świadka B. B. (1)	k 68 akta odezwy o pomoc prawną	
1.1.8.	A. W. (1)	5.pkt6) (XIII a/o) art. 279 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W nocy z 30 września na 1 października 2013 r. A. W. (1) i inni nieustaleni sprawcy dokonali włamania do pomieszczeń firmy (...) znajdujących się	zeznania świadka K. K. (1)	k 259-260 t. II C, k 2544t. XIV	

w P. woj. (...). Po uprzednim wyważeniu okna dostali się do pomieszczeń biurowych, rozbili alarm, a następnie z wnętrza metalowej szafy zabrali pieniądze w kwocie 10 742,41 zł, powodując tym uszkodzenia stałych elementów w kwocie nie mniejszej niż 3000 zł, działając tym na szkodę firmy (...) S.A”.			
zeznania świadka K. K. (2)	k 264odw. t. II C		
zeznania świadka H. N.	k 268odw.-269 t. II C k 2544- (...) t. XIV		
protokół oględzin	k 14-24 t. 7/I		
protokół oględzin płyty monitoringu z płytą	k 33-35 t. 7/I		
dokumentacja fotograficzna	k 39-47 t. 7/I		
analiza kryminalna	k. 1006 – 1039 t. VI		
Firma była ubezpieczona w Towarzystwie (...) S.A. w W.. Firma ubezpieczeniowa wypłaciła odszkodowanie w kwocie 13 243,30 zł, tytułem skradzionej gotówki - 10 742,41 zł) oraz uszkodzonych w wyniku włamania stałych elementów i potrącając 500 zł franczyzy redukcyjnej.	zeznania świadka K. K. (1),	k 259-260 t. II C, k 2544t. XIV	
kserokopia ubezpieczenia	k 261 t. II C,		

pismo (...)	k 3340-3341 t. XVIII sądowy		
W dniu 25 listopada 2019r. Spółka (...) S.A. po prawomocnym zakończeniu postępowania upadłościowego została wykreślona z Krajowego Rejestru S. .	pismo byłego syndyka	k 3213 sądowy	
1.1.9.	M. P. (1)	5.pkt7) (XIV a/o) art. 279 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W nocy z 14/15 października 2013 r. sprawcy dokonali włamania do pomieszczeń magazynowo – produkcyjnych firmy (...) Spółka z o.o. w (...) S znajdujących się w P. woj. (...). Po uprzednim wejściu na dozorowany teren przedsiębiorstwa oraz wyważeniu drzwi wejściowych prowadzących do pomieszczeń biurowych (...), dostał się do ich wnętrza a następnie dokonał wylamania zamka w szafce w której znajdowała się metalowa kasetka, po czym po jej otworzeniu, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 23.237,35 złotych oraz spowodował szkodę wskutek zniszczenia mienia o wartości 164,70zł.,	zeznania świadka M. J. (2)	k 610-611odw., 619 t. IV C, k 2545 t. XIV, ,	

działając tym na szkodę (...) Sp. z o.o.			
zeznania świadka A. S. (3)	k 615odw.-616 T. IV/C, k 2545-2546 t. XIV		
raport kasowy	k 617 t. IV/C,		
pismo wraz z rachunkami	k 2263-2266 t. XII,		
protokół oględzin	k 9-15 t. 21/I		
analiza kryminalna	k. 1006 – 1039 t. VI		
Firma była ubezpieczona w Towarzystwie (...) z siedzibą w W.. Firma ubezpieczeniowa nie wypłaciła odszkodowania.	zeznania świadka M. J. (2)	k 2545 t. XIV	
pismo ubezpieczyciela	k 80, 116 t. 21/I		
pismo TUZ i płyta	k 3290,k 3292		
1.1.10.	M. P. (1)	5.pkt 8) (XV a/o) art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W nocy z 15 na 16 października 2013 r. M. P. (1) oraz inne nieustalone osoby dokonali włamania do pomieszczeń firmy (...) S.A. z siedzibą w miejscowości K. ul. (...) należącej do M. W. (1) znajdujących się w R. przy ul. (...) woj. (...). Po uprzednim wykonaniu otworu w siatce	zeznania świadka M. M. (1)	k 298-299odw. t. II C, k 2583 t. XIV,	

ogrodzeniowej wdarli się na teren posesji, po wyważeniu okna aluminiowego o wartości 1000 zł i dwóch par drzwi drewnianych o wartości po 500 zł każde, dostali się do wewnątrz celem dokonania kradzieży. Spółka dopiero parę dni wcześniej przejęła obiekt po poprzedniej firmie, pomieszczenia generalnie były jeszcze puste. Natomiast znajdowała się w nich już drukarka, komputer i elektronarzędzia. Sprawcy jednak niczego nie ukradli, nie byli zainteresowani przedmiotami, które zastali w pomieszczeniach.			
protokół oględzin	k 6-8 t. 9/1,		
opinia kryminalistyczna wraz z płytą	k 27-40 t. 9/1, k16		
analiza kryminalna	k. 1006 – 1039 t. VI		
1.1.11.	M. P. (1)	5.pkt 9) (XIVI a/o) art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W nocy 16 października 2013r. M. P. (1) z co najmniej jedną nieustaloną osobą włamali się do pomieszczeń biurowych firmy (...) - pol T. S. mieszczących się w J. 50 województwo (...). Po przecięciu siatki	zeznania świadka T. S.	k 198-198odw. t. I C, k 2568-2569 t. XIV	

<p>ogrodzeniowej dostali się na teren działki, wyważyli drzwi wejściowe do kotłowni i boczne drzwi wejściowe prowadzące do pomieszczeń biurowych. Wewnątrz uszkodzili centralkę alarmu, drzwi do pomieszczeń. W pomieszczeniach tych znajdował się sprzęt informatyczny, który nie został zabrany przez sprawców. W kolejnych pomieszczeniach była kasa i w niej pieniądze w kwocie około 800-1200 zł., ale do tych pomieszczeń sprawcy nie doszli. Włączył się bowiem alarm włamaniowy, który sygnalizuje wejście na teren zakładu w głównym budynku. Ochroniarze podjęli szybką akcję. Sprawcy niczego nie ukradli.</p> <p>Firma była ubezpieczona od włamań i kradzieży.</p>			
zeznania świadka K. W.	k 2010dw.-202 t. IC, k 60 akt odezwy o pomoc prawną,		
protokół oględzin	k 10-12 t. 3/I,		
dokumentacja fotograficzna	k 18-19 t. 5/I,		
analiza kryminalna	k. 1006 – 1039 t. VI		
1.1.12.	M. P. (1)	5.pkt 10) (XIVII a/o) art. 279 § 1 kk	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W nocy z 17 na 18 października 2013r. M. P. (1) z co najmniej jedną nieustaloną osobą dokonali włamania do firmy (...) spółka z o.o. w Ł. woj. (...), przy ul. (...). Po wdarciu się na teren, przy wykorzystaniu metalowej drabiny dostali się do pomieszczeń biurowych. Następnie wyważyli drzwi w jednym z tych pomieszczeń, z pomieszczenia tego zabrali pieniądze w kwocie 666,53 zł na szkodę firmy (...) i komputer marki A. (...) o wartości 800 zł. wraz z torbą skórzana o wartości 800 zł. należące do Ł. O. (1).</p> <p>Fakt włamania ujawnili dopiero pracownicy, którzy rano przyszli do pracy. Na całej powierzchni pomieszczenia biurowego rozpylona była jakaś substancja.</p> <p>Pracownik ochrony będący na nocnej zmianie nie zauważył niczego niepokojącego.</p>	zeznania świadka J. U.	k 228-229odw., 242odw. t. II C, k 2571 -2572 t. XIV,	
zeznania świadka Ł. O. (1)	k 233odw., 240odw. t. II C, (...) -2570 t. XIV,		
zeznania świadka E. W.	k 236odw. t. II C, k 2572 t. XIV,		

protokół oględzin	k 16-21 t. 6/I,		
dokumentacja fotograficzna	k 44-49t. 6/I,		
analiza kryminalna	k. 1006 – 1039 t. VI		
zeznania świadka R. N.	k 2310dw.- 2320dw. t. II C, k 2573 t. XIV		
Firma była ubezpieczona w Towarzystwie (...). Jednak pokrzywdzeni nie zgłosili szkody do ubezpieczyciela.	zeznania świadka J. U.	k 228-229odw. t. II C, k 2571 -2572 t. XIV	
pismo C.	k 3200		
1.1.13.	M. P. (1)	5.pkt 11) (XIX a/o) art. 279 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W nocy z 4/5 listopada 2013 r. w miejscowości (...) województwo (...) M. P. (1) z co najmniej jedną nieustaloną osobą dokonali włamania do firmy (...). Sprawcy po uprzednim wyważeniu okna, dostali się do pomieszczeń biurowych, a następnie po przecięciu rygli szafy pancерnej i dwóch sejfów, czym spowodowali szkodę w kwocie 1702 zł, zabrali z ich wnętrza pieniądze w łącznej kwocie 89 000 zł oraz medale złote i srebrne, monety okolicznościowe z serii	zeznania świadka M. G. (1)	k 432-433, 524 t. III C, k 2581-2582 t. XIV	

<p>(...), (...), (...), numizmaty kolekcjonerskie o łącznej wartości nie mniejszej niż 15 000 zł, działając tym na szkodę właścicieli firmy (...), T. G. i M. G. (1).</p> <p>Po pomieszczeniach sprawcy rozlali alkohol z butelek przechowywanych przez właściciela w komodzie znajdującej się w biurze.</p>			
zeznania świadka L. G. (1)	k 439odw.-440, 526 t. III C, k 2580-2581 t. XIV		
zeznania świadka T. G.	k 516odw. t. III/C, k 2581 t. XIV,		
protokół oględzin	k 17-23, k 26-29, t. 16/I,		
dokumentacja fotograficzna	k 25 t. 16/I,		
analiza kryminalna	k. 1006 – 1039 t. VI		
protokół przeszukania	k. 378 – 394 tom II,		
protokoły okazań	k. 523 – 524, 525 – 526 tom III/C,		
<p>Firma (...) była ubezpieczona w Towarzystwie (...) z siedzibą w W.. Ubezpieczyciel wypłacił odszkodowanie w łącznej kwocie 51002,20 zł, co obejmowało koszty dezynfekcji, czy malowania ścian, a pokrzywdzeni określili jako pełną wysokość. M. G. (1) oświadczył na</p>	zeznania świadka L. G. (1)	k 439odw.-440 t. III C, k 2580-2581 t. XIV	

rozprawie, iż nie żąda naprawienia szkody.			
zeznania świadka M. G. (1)	k 2582 t. XIV,		
pismo A. z załącznikami	k 3242-3285		
1.1.14.	M. P. (1)	. (IV a/o) art. 270 § 1 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
A. S. (4) przez okres 10 lat był właścicielem samochodu osobowego marki C. (...) n rej. (...) 87CS. Na początku 2013r. postanowił sprzedać samochód, w tym celu wystawił ogłoszenie na portalu internetowym. Miał kilka telefonicznych kontaktów w tej sprawie. Jeden z kontaktujących posługiwał się prawdopodobnie numerem 530 - 485 - 083. Osoba, która kupiła samochód zatelefonowała do A. S. (4) rano, a już po południu przyjechała do niego kupić samochód. Na spotkanie ze sprzedającym A. S. (4) do miejscowości D. udał się oskarżony M. P. (1) oraz jeszcze jeden nieustalony mężczyzna. Kupujący nie był osobą wymagającą. Wystarczyła mu jedna jazda próbna. Zakup samochodu od A. S. (4) przez sprawców miał miejsce w dniu 3 czerwca 2013r.	zeznania świadka A. S. (4)	k 700dw.-71 t. IC, k akt odezwy o pomoc prawną II Ko 1557/18,	

<p>A. S. (4) w czasie spotkania wykonał telefonem komórkowym zdjęcia dokumentów, którymi okazywał się jeden z mężczyzn, były to dowód osobisty i prawo jazdy wystawione na R. G. (1).</p>			
<p>protokół okazania i tablice pogładowe</p>	<p>k 74-85 t. IC k 539odw.-540 t. III/C</p>		
<p>umowa sprzedaży</p>	<p>k 86 t. 17/I, k 68,72 t. IC,</p>		
<p>kopia dowodu rejestracyjnego pojazdu</p>	<p>k 69 t. IC, k 13 t. 17/I</p>		
<p>kopia dowodu osobistego i prawa jazdy na nazwisko R. G.</p>	<p>k 73 t. IC</p>		
<p>opinia biegłej ds. pisma A. J. (1)</p>	<p>k 693-705, k 72- 84 t. 17/I</p>		
<p>analiza kryminalna</p>	<p>k. 1006 – 1039 t. VI</p>		
<p>wyjaśnienia A. W. (1)</p>	<p>k 1668 t.IX, k. 1901, 1930 t. XIII, 2465odw. t. sądowy</p>		
<p>Na umowie kupujący, którym był jeden z tych dwóch mężczyzn, podpisał się nazwiskiem o brzmieniu R. G. (1).</p> <p>R. G. (1) nie sporządził tego podpisu. Nie jest możliwe przeprowadzenie badania tego zapisu w konfrontacji z wzorami pisma osób innych niż osoba, której nazwisko widnieje w tym zapisie.</p>	<p>opinia biegłej ds. pisma A. J. (1)</p>	<p>k 693-705, k 72- 84 t. 17/I</p>	

wyjaśnienia A. W. (1)	k 1668 t.IX, k. 1901, 1930 t. XIII, 2465odw. t. sądowy		
A. S. (4) zgłosił fakt zbycia pojazdu do Starostwa Powiatowego w N. przedkładając zawartą umowę.	zeznania świadka A. S. (4)	k 700odw.-71 t. IC, k akt odezwy o pomoc prawną II Ko 1557/18,	
W dniu 17 października 2013r. M. P. (1) udał się do przedstawiciela Towarzystwa (...) w Centrum Handlowym (...) w C. przy ul. (...) celem ubezpieczenia samochodu. Oskarżony przedstawił się jako R. G. (1) i posłużył się dowodem osobistym o nr (...) wystawionym na R. G. (1). Przedstawiciel ubezpieczyciela M. P. (3) wystawiła polisę ubezpieczeniową odpowiedzialności cywilnej kierowców o nr (...) na samochód osobowy marki C. (...) o nr rej. (...). Na polisie ubezpieczeniowej podpis R. G. (1) nakreślił M. P. (1). Wnioskodawca dokonał także płatności I raty ubezpieczenia w wysokości 398,49 złotych. S. podpisanej polisy został przesłany firmie ubezpieczeniowej P. z siedzibą w L.. Oryginał polisy sprawca zabrał ze sobą.	zeznania świadka R. P.	k 530odw. t. III/C, k 2467odw. t. XIII sądowy,	
zeznania świadka M. P. (3)	k 536odw. t. III/C, k 2467odw. t. XIII sądowy		

polisa	k 85 t. 17/I, k 532 t. III/C		
opinia biegłej ds. pisma A. J. (1)	k 693-705, k 72- 84 t. 17/I		
wyjaśnienia A. W. (1)	k 1668 t.IX, k. 1901, 1930 t. XIII, 2465odw. t. sądowy		
kserokopia korespondencji	tom zdarzeniowy nr 17/I, k. 8 – 15		
1.1.15.	M. P. (1), A. W. (1)	20. (V a/o) art. 276 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżeni M. P. (1) i A. W. (1) od nieustalonego dnia, M. P. (1) nie później niż od dnia 17 października 2013 roku ukrywali dowód osobisty nr (...) i prawo jazdy nr (...) wystawione na nazwisko R. G. (1).</p> <p>Dokumenty te ujawniono w wyniku dokonanego w dniu 7 maja 2014r. przeszukania pomieszczeń w Ł. przy ul. (...). Znajdowały się one w schowku umiejscowionym w suficie podwieszanym, do którego dostęp był z szafki z licznikiem prądu, w białej kopercie z nadrukiem (...). Były to jedyne rzeczy ukrywane w tym schowku.</p>	protokół przeszukania mieszkania	k 381 t. II	
opinia kryminalistyczna	k. 1684 – 1687 t. IX		
wyjaśnienia M. J. (1)	k 1083, 1094 t. VI, k 1182-1183 t.VII, 1280 t.		

	VII, 1906, 1925 t. XI, 2466odw. t. XIII sądowy		
wyjaśnienia A. S. (5)	(k 321, 325 t. II, k 640, 1281 t. VII, k 2466 t. XIII sądowy		
wyjaśnienia M. M. (2)	k 277, 281 t. II, k 631, 1275 t. VII, 2465odw.- (...) t. XIII sądowy		
opinia biegłej ds. pisma A. J. (1)	k 693-705, k 72- 84 t. 17/I		
R. G. (1) utracił dowód osobisty w grudniu 2012r.	zeznania świadka R. G. (1)	k 64 t. I/C, 528-529odw. t. III/C, k 2467-2467odw. t. XIII,	
zaświadczenie o zgłoszeniu oszustwa	k 66 t. IC, t. IV		
W wyniku tego dokonanego w dniu 7 maja 2014r. przeszukania pomieszczeń w Ł. przy ul. (...) ujawniono także dowód osobisty na dane R. K. (1) o numerze (...). Dokument ten znajdował się w dużym pokoju.	protokół przeszukania mieszkania	378 – 394 t. II	
R. K. (1) w dniu 20 czerwca 2011 roku zawiadomił Urząd Miasta Ł. o utracie dowodu osobistego nr (...). Zgłaszający wskazał wówczas, iż dokument zagubił w dniu 15.05.2011 roku w Ł. przy ul. (...).	zawiadomienie	k. 1258 t. VII	
informacja o wymeldowaniu	k. 1257 t. VII		
1.1.16.	M. P. (1)	26. (XVIII a/o)	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W niezamykanych pomieszczeniach firmy (...) - naft spółka z o.o. w B. pracownik tej firmy (...) przechowywał w szufladzie biurka pieniądze. Znajdowała się tam kwota 6 300 zł będąca własnością firmy oraz kwota 2000 zł, która należała do J. G. (1). Do biura, w którym pracował J. G. każdy miał swobodny dostęp. Nieustalony sprawca w nieustalonym dniu dokonał zaboru tych pieniędzy. J. G. (1) kradzież tę stwierdził w dniu 24 października 2013r. Nie było śladów włamania.</p>	<p>zeznania świadka L. K. (1)</p>	<p>k 305-306 t. II C, k 2578 t. XIV,</p>	
<p>zeznania świadka J. G. (1)</p>	<p>k 322odw.-323 t. II C, k 2579-2580 t. XIV</p>		
<p>zeznania świadka K. T. (1)</p>	<p>k 308odw. t. II C</p>		
<p>zeznania świadka A. G. (2)</p>	<p>k 308odw. t. II C</p>		
<p>zeznania świadka K. P.</p>	<p>k 314odw.-315 t. II C</p>		
<p>zeznania świadka N. S.</p>	<p>k 316odw.-317 t. II C</p>		

W nocy z 22/23.10.2013 roku przebywał w tej okolicy M. P. (1).	analiza kryminalna	k. 1006 – 1039 t. VI	
1.1.17.	M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), M. M. (2), A. S. (5), Ł. O. (2)	1. (pkt I a/o)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 19 października 2013r. A. W. (1) wynajął mieszkanie w Ł. przy ul. (...).</p> <p>Mieszkanie to należy do B. O.. Na rozmowę z właścicielką A. W. (1) udali się wraz z innym mężczyzną. Umowa została podpisana na czas określony do dnia 30 listopada 2013r., jednak już w momencie jej podpisania oskarżony informował, że raczej będzie ja przedłużał. A. W. (1) opłaty za wynajem wносił najczęściej przyjeżdżając do właścicielki osobiście. Ostatnią opłatę A. W. (1) uiścił B. O. w dniu 17 kwietnia 2014r, wówczas już umowa była przez strony przedłużona do dnia 31 sierpnia 2014r.</p>	zeznania świadka B. O.	k 35-37 t. I/C, k 2540-2541 t. XIV,	
tablice poglądowe	k 38-41 t. IC		
Mieszkanie to służyło zorganizowanej grupie przestępczej, którą tworzyli oskarżeni. Nie później niż od dnia 14	protokół przeszukania mieszkania ,	k. 378 – 394 t. VII	

listopada 2013r. oskarżeni na terenie Ł. i innych miast P. dokonywali przestępstw już w ramach zorganizowanej grupy. W skład tej grupy wchodził wówczas M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), a co najmniej od 30 listopada także M. M. (2) i być może inne nieustalone osoby. Przedmiotem działalności grupy było dokonywanie przestępstw przeciwko mieniu, a w szczególności polegających na dokonywaniu kradzieży z włamaniem do hurtowni oraz przedsiębiorstw prowadzących działalność produkcyjną i handlową, a także napadów rabunkowych na konwoje przewożące pieniądze. Oskarżeni zajmowali się wyszukiwaniem odpowiedniego miejsca do dokonania kradzieży, dokonywali rozpoznania terenu, gdzie znajdowały się obiekty przeznaczone do dokonania w nim przestępstwa, przygotowywali plany - (zakreślali na mapie kraju miasto), czy organizacją przedmiotów np. dokonywali zakupu pojazdów mechanicznych na podstawie utraconych dokumentów i podrabiali umowy, wykonywali w pojeździe skrytki w podłogach aby ukrywać tam przedmioty wykorzystywane podczas popełnianych przestępstw: łomy, nożyce do cięcia blachy, nabywali w hipermarketach nowe

narzędzia, w czasie przestępstwa wyposażeni byli w rękawiczki i kominiarki, po dokonaniu przestępstwa zacierali ślady wylewając alkohol czy inne substancje.

W kwietniu 2014r. do grupy dołączyli oskarżeni A. S. (5) i Ł. O. (2). Grupa ta działała do 7 maja 2014r. kiedy to policjanci dokonali zatrzymania jej członków. M. J. (1) z uwagi na sytuację rodzinną zrezygnował na początku kwietnia. Oskarżeni znali się i utrzymywali również bliskie relacje towarzyskie. M. P. (1), M. M. (2), A. S. (5), Ł. O. (2), M. J. (1) i A. W. (1), są ściśle związani z (...) grupą kibicowską W..

Podczas dokonywanych przestępstw członkowie zorganizowanej grupy przestępczej stosowali łączność w postaci licznych telefonów komórkowych z często wymienianymi kartami SIM, używali jednocześnie po kilka aparatów telefonicznych, mając na jedynym aparacie kontakt tylko z odpowiednio wybranymi osobami, podczas popełniania przestępstw używali do łączności wyłącznie nowe kart SIM, które w większości przypadków natychmiast wyrzucali. Sprawcy starannie oddzielały słuchawki telefonów i karty sim – używane w celach przestępczych od

używanych do kontaktów prywatnych. Mieszkanie przy ul. (...) służyło członkom grupy m.in. do ukrywania przedmiotów pochodzących z przestępstwa, odbywały się tam też spotkania organizacyjne przed planowanymi przestępstwami.			
zeznania świadka M. P.	k 3005-3006odw. t. XVI sądowy		
notatki urzędowe M. P.	k 132-137 t.I, k 377 t. II, k 593 t. IV, k 594t. IV		
nagrania rozmów wraz z ich opisem	Akta sprawy oznaczone numerami (...) 131/14, (...) 132/14, (...) 133/14, (...) 134/14 w tomie – materiały odtajnione		
protokoły przeszukania samochodów	k. 267, k. 297t. II		
polecenie holowania	304 t. II		
opinia kryminalistyczna	k. 1190 – 1243 t. VII		
protokół oględzin	k. 1289 – 1304 – t. VII		
płyta CD	k 445 t. III		
1.1.18.	M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), M. M. (2), A. S. (5)	22., 23., 24, 25. (VI, XII, XX i XXIII a/o) art. 291 §1 kkw zw. z art. 65 §1 kk	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżeni M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), M. M. (2) i A. S. (5), wykorzystywali mieszkanie przy ul. (...) w Ł. m.in. do ukrywania przedmiotów pochodzących z kradzieży. Zostały one ukryte przez oskarżonych w tym mieszkaniu w nieustalonym czasie, jednak nie wcześniej niż jesienią 2013r., albowiem to mieszkanie zostało wynajęte w październiku 2013r., a zorganizowana grupa działała nie później niż od 14 listopada 2013r.</p>	<p>protokół przeszukania mieszkania</p>	<p>k 378 – 394 t. II</p>	
<p>Jednym z ukrywanych przedmiotów był laptop marki (...) o wartości nie wyższej niż 1000 złotych. Znajdowały się na nim foldery zawierające dokumenty dotyczące pokrzywdzonej firmy. Laptop marki (...) trafił w ręce oskarżonych nie później niż początku marca 2014r. Wówczas bowiem był przez nich wykorzystany do przechowywania zdjęć kobiet reklamujących swoje ciało oraz usługi seksualne, między innymi z wizerunkiem K. T. (2) oraz do rozmów pomiędzy kobietami świadczącymi usługi seksualne i klientami.</p>	<p>protokół przeszukania mieszkania</p>	<p>k 378 – 394 t. II</p>	

Został on skradziony na szkodę firmy (...) w B., w nocy z 13/14 czerwca 2013 r. Nieustaleni sprawcy dokonali włamania do pomieszczeń firmy (...) znajdujących się w miejscowości B. ul. (...) i dokonali zaboru kilku komputerów typu laptop, m.in. własnie L..			
zeznania świadka K. R.	k 604 t. III/C,		
pokwitowanie odbioru	k 73 t. 20/I		
protokół oględzin wraz z wydrukami,	k. 908 – 919 tom VI,		
opinia kryminalistyczna	k. 920 – 944 tom VI,		
zeznania świadka M. S. (1)	k 596-597. t. III/C, k 2467odw.- (...) t. XIII		
protokoły zdawczo odbiorcze komputerów	k 21-27 t. 20/I		
Kolejnym ukrywanym przez oskarżonych przedmiotem był aparat C. skradziony na szkodę B. B. (1) przez M. P. (1) i A. W. (1) podczas włamania do firmy (...) w dniu 26/27 września 2013r.	protokół przeszukania mieszkania	k 378 – 394 t. II	
zeznania świadka B. B. (1)	k 346 347 t. II C		
protokół okazania	tom II/C, k. 345 – 347		
opinia kryminalistyczna	tom IX, k. 1684 – 1687		

Oskarżeni ukrywali ponadto medale złote i srebrne, monety okolicznościowe z serii (...), (...), (...) i inne o łącznej wartości nie mniejszej niż 15 000 złotych, skradzione na szkodę firmy (...) w S. oraz M. G. (1), L. G. (1) i T. G. m.in. przez M. P. (1) w dniu 4/5 listopada 2013r.	protokół przeszukania mieszkania	k 378 – 394 t. II	
zeznania świadka M. P. (5)	k 3005-3006odw. t. XVI sądowy ,		
notatka urzędowa M. P. (5)	k 377 t. II		
protokół oględzin rzeczy	k 435-442 t. III,		
płyta CD	k 445 t. III,		
protokoły okazania	k. 523 – 524, 525 – 526 tom III/C,		
opinia kryminalistyczna	(...) – 1687 t. IX		
Oskarżony A. S. (5), który dołączył do grupy w kwietniu 2014r., pomagał ponadto w ukryciu rzeczy skradzionych przez A. W. (1) i M. J. (1) w dniu 14 grudnia 2013r. na szkodę Agencji Ochrony Osób i Mienia (...) oraz K. N. (1) tj. plecaka firmy (...) oraz pistoletu marki K. (...) - mienia o łącznej wartości 300 złotych	protokół przeszukania mieszkania	k 378-394 t. II,	
notatka urzędowa M. P. (5)	k 377 t. II,		

zeznania świadka M. P.	k 3005-3006odw. t. XVI sądowy		
protokół oględzin rzeczy	k 435-442 t. III,		
płyta CD	k 445 t. III,		
protokół oględzin pistoletu	k 446-448 t. III,		
protokół okazania plecaka K. N.	k 41-42 T. IC,		
protokół okazania pistoletu W. B. k 44-46 T. IC,	k 44-46 T. IC,		
zeznania świadka P. C. (2)	k 113 t. IC		
Podczas przeszukania mieszkania przy ul. (...) w Ł. w dniu 8 maja 2014r. funkcjonariusze policji ujawnili powyżej wymienione przedmioty tj. aparat C., laptop L., pudełko koloru białego SKARBNICA MENNICY POLSKIEJ z zawartością 6 sztuk medalionów MATKI BOSKIEJ, czarne tekturowe pudełko z zawartością plastikowego pudełka w kolorze czarnym z napisem KING OF FOOTBALL z zawartością 9 monet okolicznościowych z wizerunkiem reprezentacji narodowych, opakowanie typu antyrama z szybą z zawartością monet okolicznościowych z wizerunkiem J. P. (1) II, paletę koloru czarnego z	protokół przeszukania mieszkania	k 378-394 t. II,	

zawartością 25 szt. monet kolekcjonerskich, dwa pudełka koloru bordowego z zawartością po jednej monecie okolicznościowej z napisem „Miasto w klimacie M. T.” – 2 szt, pudełko zamszowe koloru granatowego z numizmatem (...), pudełko zamszowe koloru granatowego z numizmatem „Błogosławiony ksiądz J. P. (2)”, pudełko zamszowe koloru granatowego z numizmatem (...), pudełko zamszowe koloru zielonego z numizmatem (...), pudełko zamszowe koloru granatowego z numizmatem (...), pudełko zamszowe koloru granatowego z numizmatem (...), pudełko zamszowe koloru granatowego z numizmatem „Błogosławiona Matka T. z K.”, pudełko zamszowe koloru zielonego z numizmatem (...), pudełko zamszowe koloru zielonego z numizmatem (...), saszetkę koloru zielonego zapinaną na ekspres z zawartością 35 szt. monet z numizmatem/wizerunkami z serii (...), monetę o nominale 1 dolara koloru srebrnego z 2011 roku, monetę z wizerunkiem J. P. (1) II koloru srebrnego, monetę z wizerunkiem „gołębia” z napisem (...), monety okolicznościowe o nominale „1” koloru żółtego z roku 2008-Izrael – 2 szt., 2 szt. monet

<p>numizmaty z wizerunkiem J. P. (1) II koloru żółtego, 2 szt. medalików srebrnych z wizerunkiem (...), pudełko tekturowe koloru bordowego z zawartością 23 szt. monet okolicznościowych Miasta T., kopertę z zawartością numizmatu, certyfikatu 9 szt., kopertę z zawartością numizmatu -2 szt., kopertę S. Mennicy Polskiej z zawartością srebrnej monety kolekcjonerskiej (...), kopertę S. Mennicy Polskiej z zawartością numizmatu koloru srebrnego z wizerunkiem J. P. (1) II, kopertę S. Mennicy Polskiej z zawartością dwóch numizmatów koloru żółtego z serii (...), kopertę S. Mennicy Polskiej z zawartością numizmatu koloru srebrnego z wizerunkiem (...), kopertę S. Mennicy Polskiej z zawartością numizmatu koloru srebrnego z wizerunkiem J. P. (1) II, okładkę koloru niebieskiego Skarbnica narodowa z zawartością 1 numizmatu – 4 szt., okładkę koloru niebieskiego Skarbnicy Narodowej z zawartością 2 numizmatów, plecak firmy (...) oraz pistolet marki K. (...).</p> <p>Komputer marki L. znajdował się w dużym pokoju.</p>			
1.1.19.	M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), M. M. (2)	35. (XXIV a/o) art. 204 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>K. T. (2) świadczyła usługi seksualne, klientów pozyskując poprzez anonse zamieszczane na portalach internetowych. Na przełomie 2013 i 2014r. jednym z jej klientów był oskarżony M. M. (2), który początkowo przedstawił się jako O.. M. M. (2) po kilku spotkaniach zaoferował K. T. (2) mieszkanie w Ł. na ul. (...), w celu przyjmowania w nim klientów. W styczniu 2014r. K. T. (2) po obejrzeniu mieszkania i ustaleniu warunków, zgodziła się. Miała oskarżonym płacić za korzystanie z lokalu 1000 zł miesięcznie. Kiedy K. T. (2) odbierała klucze do mieszkania był w nim obecny oprócz M. M. (2) także oskarżony A. W. (1).</p> <p>Z czasem K. T. (2) zażądała zmiany warunków z uwagi na fakt, iż rzadko korzystała z mieszkania. Wówczas A. W. (1) zaproponował, by wносиła opłaty w zależności od ilości klientów. W przypadku jednego klienta w ciągu dnia miała płacić 30 zł, jeśli dwóch to 100 zł, a za każdego następnego powyżej dwóch kolejne 50 zł. Na te stawki k. T. przeszła po około dwóch miesiącach.</p>	zeznania świadka K. T. (2)	k 23-26 t. I/C, 2730-2733 t. XV sądowy	

Pieniądze początkowo dawała oskarżonemu A. W. (1) do ręki albo zostawiając je w kopercie w mieszkaniu. Po zmianie systemu opłat, K. T. każdego dnia kiedy przyjmowała w mieszkaniu klienta zostawiała przed wyjściem pieniądze w kopercie w wysokości zależnej od ilości klientów jakich przyjęła tego dnia.

W lutym oskarżeni, ówcześni członkowie grupy, znaleźli w Internecie ogłoszenie kolejnej dziewczyny, która szukała lokalu do pracy jako prostytutka. Na pierwszą rozmowę z tą dziewczyną o imieniu A. poszła K. T. (2). Następnie już w mieszkaniu na 11 listopada kobieta ta ustalała warunki z A. W. (1). Doszło między nimi do porozumienia i kobieta ta także świadczyła w tym mieszkaniu usługi seksualne.

Były także kolejne dziewczyny, które zwerbowali oskarżeni, a które świadczyły usługi seksualne w mieszkaniu przy ul. (...).

Członkowie grupy nie tylko udostępnili dziewczynom mieszkanie, ale także robili im zdjęcia wykorzystywane do zareklamowania ich usług, zamieszczali na stronach internetowych anonse dziewczyn,

przekazywali telefon do kontaktów z klientami.			
tablice poglądowe	k 27-31 t. IC		
nagrania rozmów wraz z ich opisem	Akta sprawy oznaczone numerami (...) 131/14, (...) 132/14, (...) 133/14, (...) 134/14 w tomie – materiały odtajnione		
protokół oględzin wraz ze zdjęciami,	tom VI, k. 902 – 907, k. 908 – 919 –		
opinia kryminalistyczna z płytą	k. 920 – 944, 945		
opinia kryminalistyczna wraz z oględzinami	tom V, k. 876 – 901 –		
zeznania świadka M. P.	k 3005-3006odw. t. XVI sądowy,		
notatka urzędowa M. P.	k 377 t. II,		
protokół zatrzymania rzeczy	k 398-400 t. III,		
Zysk z tego procederu, który trwał do zatrzymania oskarżonych w dniu 7 maja 2014r., w kwocie nie mniejszej niż 4 000 zł, pozwalał oskarżonym na uiszczanie czynszu za wynajem mieszkania, co było szczególnie istotne na początku 2014r., kiedy na pewien czas zawiesili dokonywanie włamań i brakowało gotówki.	nagrania rozmów wraz z ich opisem	Akta sprawy oznaczone numerami (...) 131/14, (...) 132/14, (...) 133/14, (...) 134/14 w tomie – materiały odtajnione	

zeznania świadka K. T. (2)	k 23-26 t. I/C, 2730-2733 t. XV sądowy		
1.1.20.	M. P. (1), M. J. (1)	27. i 28. (XXIa/o) art. 279 § 1 kk oraz art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W nocy z 14/15 listopada 2013 r. w miejscowości (...) powiat (...) usiłowali dokonać kradzieży z włamaniem do firmy (...). Sprawcy, w tym M. P. (1) i M. J. (1), po uprzednim pokonaniu krat okiennych oraz wybiciu szyby dostali się do pomieszczeń biurowych i przy użyciu szlifierki kątovej chcą dokonać włamania do kasy pancernej, w której znajdowało się 60 000 zł, wycięli w niej otwór w drzwiach zewnętrznej ściany stalowej, jednak nie wystarczyło to na pokonanie drzwi sejfów. Sprawcy dokonali jednak kradzieży pieniędzy w kwocie 3616 zł znajdujących się w dwóch kasetkach, które otworzone zostały za pomocą oryginalnych kluczy. Dokonane w wyniku zniszczeń rzeczy szkody miały wartość 9200 zł.</p> <p>(...) spółki jawnej G. byli J. S. (1), S. M. (1) i J. M..</p>	zeznania świadka J. S. (1)	k 543-544, 553odw.-555 zł t. III C, k 2652-2653 t. XIV,	

S. M. (1)	k 547odw. t. III/C, k 2652 t. XIV,		
zeznania świadka M. S. (2)	k 550 t. III/C , k 2653 t. XIV		
zeznania świadka J. M.	k 551odw.-552 t. III/C, k 2653-2654 t. XIV,		
protokół oględzin	k 15-18 t.18/ I,		
dokumentacja fotograficzna	k 19-25 t. 18/I		
analiza kryminalna	k. 1006 – 1039 t. VI		
Firma była ubezpieczona w (...) S.A. Szkoda została ubezpieczycielowi zgłoszona, jednak sprawa została zamknięta decyzją odmowną.	zeznania świadka J. S. (1)	k 544 t. III C, k 2652-2653 t. XIV	
pismo (...)	k 59 t. 18/I		
pismo (...) z płytą	k 3286, 3287 t. XVII sądowy		
1.1.21.	A. W. (1), M. J. (1)	31. (XXII a/o) art. 280 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 278 § 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
K. N. (1) jest kierownicą w hurtowni (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. ul. (...), rozwoził i dostarczał do sklepów towar m.in. w postaci papierosów	zeznania świadka K. N. (1)	k 4-5 t. I/C,	

<p>oraz odbierał pieniądze od właścicieli sklepów. Każdego dnia jeździł inną trasą, jedynie w środy i soboty trasa była ta sama. Do kilku sklepów jeździł regularnie. Jednym nich był sklep (...) w Ł. przy ul. (...).</p>			
<p>zlecenia transportowe</p>	<p>k 10-11 t. I, k 66-122 t. I</p>		
<p>Członkowie zorganizowanej grupy planowali okraść powyższy konwój z pieniędzmi. W tym celu podjęli obserwacje trasy przejazdu kierowcy K. N.. W dniu 30.11.2013 roku od godz. 12:44 do godz. 13:05 M. J. (1), A. W. (1), M. P. (1) i M. M. (2) znajdowali się w okolicy ulicy (...) i łączyli się ze sobą telefonicznie. Następnie od godz. 13:05 do godz. 13:38 M. J. (1), A. W. (1) i M. P. (1) łączyli się ze sobą będąc w okolicy ul. (...), ul. (...), czyli w miejscach zgodnych z trasą przejazdu konwoju z pieniędzmi do firmy (...). Tydzień później w dniu 7.12.2013 roku od godz. 12:05 do godz. 13:28 M. J. (1), A. W. (1), M. M. (2) i G. W. ponownie znajdowali się w okolicy ulicy (...) i łączyli się ze sobą telefonicznie.</p>	<p>analiza kryminalna</p>	<p>k. 1006 – 1039 t. VI</p>	
<p>W dniu 14 grudnia 2013r. K. N. (1) jechał w trasie z ochroniarzem W. B. (2) samochodem F. (...). Pieniądze, które K. N. otrzymywał za</p>	<p>zeznania świadka K. N. (1)</p>	<p>k 4-5 t. I/C,</p>	

<p>towar w poprzednich sklepach pakował nie do sejfu w samochodzie, tak jak powinien zgodnie z procedurami, ale do saszetki, którą miał przy pasku. Ponieważ pieniędzy tych było bardzo dużo w pewnym momencie K. N. przepakował je do swojego plecaka, który włożył w szczelinę pomiędzy fotelem kierowcy, a pasażera, pod siedzenia. Sklep (...) w Ł. przy ul. (...) był przedostatnim sklepem na ich trasie w tym dniu.</p>			
<p>zeznania świadka W. B.</p>	<p>k 60dw.-7 t. I/C, k 2538 t. XIV</p>		
<p>zlecenia transportowe</p>	<p>k 10-11 t. I, k 66-122 t. I</p>		
<p>Kiedy podjechali pod sklep to K. N. zauważył trzech mężczyzn, z których jeden ściągnął kominiarkę z głowy na twarz. Kiedy kierowca wysiadł, to obszedł samochód z przodu i udał się do drzwi bocznych ładunkowych, stojąc przy samochodzie patrzył na fakturę by zorientować się co ma wziąć. Ochroniarz wszedł do części ładunkowej by podać kierowcy paczkę. Wówczas K. N. i W. B. zostali zaatakowani przez co najmniej czterech osobników, wśród których znajdowali się A. W. (1) i M. J. (1), którzy kopnięciem w pośladki wepchnęli K. N. do wnętrza samochodu. W.</p>	<p>zeznania świadka K. N. (1)</p>	<p>k 4-5 t. I/C</p>	

<p>B. został dwukrotnie uderzony w twarz, w łuk brwiowy i nos i także wepchnięty do wnętrza. Napastnicy prysnęli gazem. W. B. piekła twarz i oczy, K. N. zaczęło piec w płucach, zasłonił sobie twarz czapką. Sprawcy w czasie napadu nie odzywali się. Zasupeł drzwi części bagażowej samochodu. Kierowca i ochroniarz zostali w środku. Po chwili W. B. zapytał K. N., czy żyje. Po czym K. N. wstał i otworzył drzwi. Kiedy obaj wydostali się z samochodu, to sprawców już nie było.</p>			
<p>zeznania świadka W. B. (2)</p>	<p>k 7-8, k 2538 t. XIV,</p>		
<p>zeznania świadka J. K.</p>	<p>k 9odw.-10</p>		
<p>zeznania świadka B. F.</p>	<p>k 110dw. IC</p>		
<p>zeznania świadka E. P.</p>	<p>130dw. t. IC, k 2540 t. XIV,</p>		
<p>zeznania świadka S. M. (2)</p>	<p>k 140dw. IC, k 2538-2539 t. XIV</p>		
<p>zeznania świadka P. C. (2)</p>	<p>k 113 t. IC, k 2539-2540 t. XIV</p>		
<p>zlecenia transportowe</p>	<p>k 10-11 t. I, k 66-122 t. I</p>		
<p>protokół oględzin F. (...)</p>	<p>k 15-17, 24-25 t. I</p>		
<p>protokół oględzin osoby W. B.</p>	<p>k 18-19 t. I</p>		

protokół eksperymentu procesowego	k 37-42 t. I		
dokumentacja fotograficzna wraz z płytą i załącznikami	k 44-62 t. I		
dokumentacja fotograficzna oględzin F.	k 63-64 t. I		
protokół przeszukania mieszkania	k. 378 – 394 t. II		
analiza kryminalna	k. 1006 – 1039 t. VI		
opinia kryminalistyczna	k 127-131 t. I		
<p>K. N. zatelefonował na Policję. Oczekując na przyjazd policji K. N. zajrzał do kabiny i stwierdził, że nie ma należącego do niego plecaka. Sprawcy zabrali także torbę o wartości 5 zł wraz z termosem o wartości 5 zł należące do W. B.. Skradziony został także pistolet gazowy K. (...) w kaburze o wartości nie mniejszej niż 200 zł, który ochroniarz położył na otwartej półce w samochodzie, własność Agencji Ochrony Osób i Mienia (...).</p> <p>W skradzionym plecaku o wartości 100 zł znajdowały się pieniądze za papierosy w kwocie 51 640,52 zł należące do firmy (...) (N., że ok. 40 000 zł, ale będzie wiedział jak rozliczy w firmie), portfel skórzany o wartości</p>	<p>zeznania świadka K. N. (1)</p>	<p>k 4-5 t. I/C,</p>	

250 zł z zawartością pieniędzy w kwocie 250 zł., karty płatniczej banku (...) na nazwisko K. N. (1), dowód osobisty i prawa jazdy na nazwisko K. N. (1), dowód rejestracyjny samochodu pokrzywdzonego tj. C. (...) nr rej. (...), kluczyki od tego samochodu, klucze od mieszkania K. N., a także dowód rejestracyjny od samochodu F. (...).			
zeznania świadka W. B. (2)	k 7-8, k 2538 t. XIV		
zeznania świadka P. C. (2)	k 113 t. IC, k 2539-2540 t. XIV		
protokół przeszukania mieszkania	k. 378 – 394 t. II		
protokoły okazania	k. 42 – 43, k. 44 – 46 t. I/C,		
opinia kryminalistyczna	k. 1190 – 1243 t. VII,		
Firma (...) była ubezpieczona, jednak nie wystąpiono do ubezpieczyciela o odszkodowanie z uwagi na niezachowanie warunków określonych w umowie.	zeznania świadka S. B.	k 116 t. I/C, k 2650 t. XIV	
1.1.22.	M. P. (1), M. J. (1), M. M. (2)	27. ,28. i 29. (XXVa/o)art. 279 § 1 kk oraz art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Funkcjonariusze policji w toku wykonywanych czynności, ustalili, iż członkowie grupy planują dokonanie przestępstwa na terenie dzielnicy P. w Ł. i podjęli czynności mające zapobiec planowanemu przestępstwu.</p> <p>Do usiłowania dokonania włamania oskarżeni M. P. (1), M. M. (2) i M. J. (3) przystąpili w nocy z dnia 28 na 29 marca 2014r. Było to usiłowanie włamania do pomieszczeń należących do firmy (...) należącej do D. B. znajdujących się w Ł. przy ul. (...). Firma ta wynajmuje te pomieszczenia wielu firmom, które posiadają pomieszczenia biurowe i przechowują w nich gotówkę.</p> <p>Policjanci ustalili, że na miejsce zdarzenia sprawcy przyjechali co najmniej dwoma samochodami tj. T. (...) nr rej. (...) użytkowaną przez M. P. (1) i T. (...) nr rej. (...) użytkowaną przez M. M. (2), które zaparkowali w pobliżu ul. (...). Około godz. 22.00 policjanci zauważyli sylwetki co najmniej dwóch osób poruszających się po dachu ciągu pomieszczeń magazynowych posesji przy ul. (...). Sprawcy</p>	<p>zeznania świadka M. N.</p>	<p>k 405 t. II/C,</p>	

<p>przy użyciu drabiny dostali się na dach pomieszczeń od strony O. Botanicznego, został uruchomiony cichy alarm, co spowodowało przyjazd na teren pracowników ochrony firmy (...). Pracownicy tej firmy wraz z funkcjonariuszami policji dokonali penetracji terenu, jednak nikogo ze sprawców nie złapano. Pozostawili oni na terenie jedynie drabinę.</p>			
<p>zeznania świadka D. B.</p>	<p>k 4120dw.-413 t. II C, k 2729-2730 t. XV sądowy</p>		
<p>zeznania świadka M. P. (5)</p>	<p>k 3005-3006odw. t. XVI sądowy</p>		
<p>notatka urzędowa</p>	<p>k 25 t. 14/I,</p>		
<p>protokół oględzin drabiny</p>	<p>k 5-6, 8-9 t. 14/I,</p>		
<p>protokół oględzin hali</p>	<p>k 16-17 t. 14/I,</p>		
<p>dokumentacja fotograficzna</p>	<p>k 89, 90 t. 14/I</p>		
<p>analiza kryminalna</p>	<p>k. 1757 – 1758 tom X</p>		
<p>nagrania rozmów wraz z ich opisem</p>	<p>Akta sprawy oznaczone numerami (...) 131/14, (...) 132/14, (...) 133/14, (...) 134/14</p> <p>w tomie – materiały odtajnione</p>		
<p>wydruki legitymowania pojazdów</p>	<p>k 27-28 t. 14/I</p>		

1.1.23.	M. P. (1)	38. (XXVI a/o) art. 270 § 1 kk i art. 275 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W marcu 2014 r. członkowie grupy zaczęli w Internecie poszukiwania samochodu, który zamierzali kupić w celu używania go do dokonywania przestępstw. Szukali samochodu, który nie byłby za drogi, bo liczyli się z kosztami, które będą musieli ponieść na przeróbki. Uzgodnili po ile każdy z członków grupy, w tym nowi A. S. (5) i Ł. O. (2) zrzucą się w celu zakupu i przystosowania samochodu na cele działalności grupy.	nagrania rozmów wraz z ich opisem	Akta sprawy oznaczone numerami (...) 131/14, (...) 132/14, (...) 133/14, (...) 134/14 w tomie – materiały odtajnione	
Na początku kwietnia 2014r. P. W. (1) zamieścił w portalu internetowym ogłoszenie o sprzedaży samochodu C. (...) o nr rej. (...) należącego do jego żony M. W. (2). Początkowo nie było zainteresowania jego kupnem. W dniu 17 kwietnia 2014r. na ogłoszenie odpowiedział oskarżony M. P. (1). Mężczyźni umówili się tego samego dnia na stacji benzynowej w W.. P. W. instruował telefonicznie kupującego, jak ma dojechać w umówione	zeznania świadka P. W. (1)	k 470dw.-49 t. I/C,k 2649 t. XIV	

<p>miejsce. Na spotkanie z P. W. (1) przyjechali dwaj oskarżeni M. P. (1) i M. M. (2). Oskarżonych nie interesował stan techniczny samochodu. W celu spisania umowy wszyscy udali się do mieszkania małżonków W., by właścicielka samochodu mogła podpisać umowę. Na umowie jako kupujący podpisał się M. P. (1) nazwiskiem o brzmieniu J. B. (1) posługując się dowodem osobistym o nr. (...) na nazwisko J. B. (1). Oskarżeni zapłacili gotówką. Pojazd w momencie sprzedaży nie posiadał żadnych ponadstandardowych schowków.</p>			
tablice poglądowe	k 50-54 t. IC,		
umowa sprzedaży	k 482 t. III, ,		
zeznania świadka M. P.	k 3005-3006odw. t. XVI sądowy,		
notatka urzędowa M. P., że B. za granicą	k 491 t. III,		
opinia biegłej ds. pisma A. J. (1)	k 693-705 t. IV		
<p>J. B. (1) utracił dokumenty w 2013r. W dniu 19 grudnia 2013 roku w Urzędzie Miasta Ł. w Ł., J. B. (1) zam. (...) ul. (...) złożył wniosek o wydanie nowego dowodu osobistego, w którym wskazał, że posiadany</p>	zeznania świadka J. B. (1)	k 118 t. I/C	

dokument o numerze (...) został mu skradziony w dniu 15.06.2013 roku.			
wniosek o wydanie dowodu osobistego	k 493-494 t. III,		
1.1.24.	M. P. (1), M. M. (2), A. S. (5), Ł. O. (2)	27., 29. i 40. (XXVII a/o) art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 6 maja 2014 roku w trakcie wykonywania czynności służbowych, funkcjonariusze Komendy Wojewódzkiej Policji w Ł. ustalili, że w nocy z 6/07 maja 2014 roku może mieć miejsce kradzież z włamaniem w jednej z firm mieszczącej się na terenie województwa (...) lub (...). Sprawcy na miejsce przestępstwa mieli udać się użytkowanym przez siebie samochodem marki C. (...) o nr rej. (...).	notatka urzędowa J. P. (3)	k. 7 t. 15/I	
zeznania świadka P. S.	k 3005 t. XVI sądowy		
notatka urzędowa P. S.	k 141 t. I		
M. P. (1), M. M. (2), A. S. (5) i Ł. O. (2) spotkali się w dniu 6 maja 2014r. przed wyjazdem w okolice J. w okolicy adresu Ł. ul. (...). Tam M. M. (2) i A. S. (5) pozostawili użytkowane przez siebie samochody.	zeznania świadka M. P.	k 3005-3006odw. t. XVI sądowy	

notatka urzędowa M. P.	k 377 t. II,		
protokoły przeszukania samochodów	k. 267, k. 297t. II		
polecenie holowania	304 t. II		
W związku z tym, funkcjonariusze policji podjęli obserwację pojazdu, który przemieścił się ze Z. do Ł. i parkował na ul. (...) przed sklepem (...). Następnie pojazd był parkowany na ul. (...) w okolicach T.. Przy pojeździe pojawili się mężczyźni, którzy chowali do samochodu torby podróżne. Około godziny 19.00, samochód marki C. (...) o nr rej. (...) skierował się do Z., a następnie wjechał na węzeł autostradowy E. i udał się w kierunku P.. Pojazd zjechał z autostrady we W. i skierował się w stronę J.. Samochód ponownie został zaobserwowany przez funkcjonariuszy policji około godz. 02.00 w okolicach miejscowości G.. Pojazd kierował się w stronę autostrady (...).	notatka urzędowa J. P. (3)	k. 7 t. 15/I	
W nocy z 6 na 7 maja 2014r. M. P. (1), M. M. (2), A. S. (5) i Ł. O. (2) dokonali włamania do pomieszczeń firmy (...) znajdujących się w miejscowości G. przy ul. (...) woj. (...). Po uprzednim wylamaniu okna dostali się do wnętrza budynku a następnie po wyważeniu	zeznania świadka B. S.	k 415- 415odw. t. III/C, k 2707 t. XIV,	

<p>drzwi w pomieszczeniach biurowych firmy (...), powodując straty w nieustalonej wysokości nie mniejszej niż 1500 złotych, zabrali w celu przywłaszczenia: laptop marki T. (...) o wartości 1000 złotych, z kasetki, w której podważyli zamek pieniądze w kwocie 3.074,99 złotych, wyroby alkoholowe marki S. (...) i C. o łącznej wartości 150 złotych, torbę skórzaną o nieustalonej wartości, to jest mienie o łącznej wartości nie mniejszej niż 4224,99 złotych, działając tym na szkodę firmy (...) Sp. z o.o., oraz zabrali 16 sztuk bransoletek z przywieszkami o łącznej wartości 36,50 złotych i pieniądze w kwocie 30 złotych, to jest mienie o łącznej wartości 66,50 złotych, na szkodę L. P. (1).</p> <p>Firma nie była ubezpieczona.</p>			
zeznania świadka Ł. C.	k 416odw.-417, 422-423 t. III/C, k 2707 t. XIV,		
zeznania świadka L. P. (1)	k 428odw. t. III/C k 80-80 odw. akta odezwę o pomoc prawną,		
faktura	k 426 t. III/C,		
pismo L. P.	k 425 t. III/C		
protokół inwentaryzacji	k 427,		
protokół oględzin	2-6 t. 15/I,		

opinia kryminalistyczna z zapisów wizualnych	k 46-82 t. 15/I		
wykaz strat	k 420 t. III/C		
analiza kryminalna	tom X, k. 1758 –		
zeznania świadka M. P. (5)	k 3005-3006odw. t. XVI sądowy		
notatka urzędowa M. P.,	k 117 t. 15/I		
Po podjętej obserwacji dróg dojazdowych na kierunku do Ł. z terenu woj. (...). Około godz. 5.00 rano funkcjonariusze dostrzegli pojazd C. (...) o nr rej. (...) w pobliżu węzła autostradowego E., za którym natychmiast udali się i dokonali jego zatrzymania. Pojazdem poruszali się oskarżeni M. P. (1), M. M. (2), A. S. (5) i Ł. O. (2). W pojeździe ujawniono pieniądze w kwocie 2.637,84 zł wraz z paragonem o opisie m.in. „jazda konna D.”, 4 butelki alkoholu S., 1 butelkę alkoholu C., 2 zasilacze i laptop T. S. z naklejką „Dotacje na innowacje...”, 16 sztuk bransoletek skradzione w firmie (...), a także ukryty pod podłogą wykonany samodzielnie przez użytkowników schowek na narzędzia i inne przedmioty: koszulka koloru beżowego, nożyce do cięcia metalu z napisem (...), łom koloru szarego z napisem (...) o długości 79 cm i szerokości	zeznania świadka P. S.	k 3005 t. XVI sądowy	

<p>2,5 cm, łom koloru niebieskiego o długości 67,5 cm i szerokości 3,5 cm, łom koloru czarnego z napisem (...) o długości 73 cm i szerokości 4 cm, Samochód posiadał zamontowane czarne kurtyny, które są elektronicznie opuszczane i zasłaniają tablice z numerami rejestracyjnymi. Kurtyna opuszczana jest przy użyciu pilota zamontowanego wewnątrz pojazdu. W samochodzie zamontowane było CB – radio marki U..</p> <p>Zatrzymani twierdzili, że nie wiedzą, kto jest właścicielem pojazdu i nie potrafili wyjaśnić w jaki sposób weszli w jego posiadanie. Nie potrafili także wskazać, jaki był cel ich podróży.</p>			
notatka urzędowa P. S.	k 141 t. I		
protokół oględzin samochodu C. (...)	k 146-205 t. I		
protokół oględzin i kserokopia mapy	k. 1110 – 1124 t. VII,		
W wyniku podjętych czynności funkcjonariusze policji zatrzymali M. P. (1). W czasie jego przeszukania została zabezpieczona latarka.	protokół zatrzymania,	206 tom II	
protokół przeszukania	k. 207 – 209 tom II		

<p>W wyniku podjętych czynności funkcjonariusze policji zatrzymali M. M. (2). W czasie jego przeszukania zostały zabezpieczone:</p> <p>bransoletka koloru czerwonego zapakowaną w torebce foliowej, dwie sztuki bransoletek koloru białymi z przywieszkami zapakowane w torebkach foliowych, bransoletka koloru czarnego z przywieszką zapakowaną w torebce foliowej.</p>	protokół zatrzymania	k. 246 tom II	
protokół przeszukania	k. 247 – 249 tom II		
<p>W wyniku podjętych czynności funkcjonariusze policji zatrzymali Ł. O. (2). W czasie jego przeszukania ujawniono sześć sztuk bransoletek o różnym kolorze z przywieszkami zapakowane w torebkach foliowych,</p>	protokół zatrzymania	k. 337 tom II	
protokół przeszukania	k. 338 – 340 tom II		
<p>Policja wydała L. P. (1) skradzione bransoletki, które zabezpieczyła w wyniku przeszukania samochodu i sprawców.</p> <p>Laptopa i część skradzionej gotówki w kwocie 2620 zł odzyskał zaś pokrzywdzony Ł. C..</p>	pokwitowanie	k 431 t. III/C	
zeznania świadka Ł. C.	k 2707 t. XIV sądowy,		

1.1.25.	A. W. (1)	42. (XXVIII a/o) art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomani	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Funkcjonariusze policji w dniu 8 maja 2014r. udali się także do mieszkania przy ul. 11 listopada 13 m 18 celem jego przeszukania. Ujawnili w tym mieszkaniu m.in. opakowanie po wkętowym wyłączniku instalacyjnym z dwiema torebkami strunowymi z zawartością 4,88 g kokainy. Było ono w schowku zlokalizowanym w suficie podwieszanym, do którego dostęp był z pomieszczenia ubikacji. W tym samym miejscu znajdowała się też kartka z zapisem stanów początkowych liczników z mieszkania przy 11 Listopada 13 m 18 oraz umowa najmu tego mieszkania.	zeznania świadka M. P.	k 3005-3006odw. t. XVI sądowy,	
notatka urzędowa M. P. (5)	k 377 t. II,		
protokół przeszukania mieszkania	k 378-394 t. II,		
protokół oględzin rzeczy	k 435-442 t. III, płyta CD k 445 t. III,		
opinia kryminalistyczna	k 953-956 t. VI		

1.1.26.	M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), M. M. (2), A. S. (5), Ł. O. (2)	1-42	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony M. P. (1) nie był dotychczas karany. Prowadził działalność gospodarczą, aktualnie zawieszoną. Aktualnie zatrudniony na umowę o pracę w auto - myjni.	dane o karalności	(...) t. XVII sądowy	
wydruk z (...)	k 3350 t. XVIII sądowy		
zmiana warunków umowy	k 3351 t. XVIII sądowy		
Oskarżony A. W. (1) przed popełnieniem powyższych przestępstw nie był karany. Został skazany za czyn z art. 278 § 1 kk w dniu 10.06.2020r. Od 11.04.2016r. jest zatrudniony w Orbisie.	dane o karalności	k 3295 t. XVII sądowy	
zaświadczenie	k 3153 t. XVII sądowy		
Oskarżony M. J. (1) nie był karany. M. J. prowadzi działalność gospodarczą. Udziela się od 2018r. jako wolontariusz w schronisku. W miejscu zamieszkania ma pozytywną opinię.	dane o karalności	k 3187 t. XVII sądowy	
wydruk z (...)	k 3157 t. XVII sądowy		

opinia ze schroniska	k 3158 t. XVII sądowy		
opinia wójta gminy Z., proboszcza, sołtysa, podziękowania od różnych podmiotów	k 3164-3172 t. XVII sądowy		
Oskarżony M. M. (2) nie był karany. W miejscu pracy ma opinię pozytywną.	dane o karalności	k 3184 t. XVII sądowy	
poświadczenie i dokumentacja z miejsca pracy	k 3352-3378 t. XVIII sądowy		
Oskarżony A. S. (5) nie był karany. W społeczności lokalnej ma pozytywną opinię. Jest członkiem Ochotniczej Straży Pożarnej. Syn oskarżonego O. jest przewlekle chory.	dane o karalności	k 3186 t. XVII sądowy	
opinie różnych podmiotów, legitymacja	k 3125-3138 t. XVII sądowy		
dokumentacja lekarska syna	k 3139 t. XVII sądowy		
Oskarżony Ł. O. (2) przed popełnieniem powyższych przestępstw nie był karany. Ł. O. (2) nie jest osobą upośledzoną umysłowo, nie występuje u niego choroba psychiczna, nie występują też u niego inne zakłócenia czynności psychicznych. Oskarżony rozumiał znaczenie	dane o karalności	k 3303 t. XVII sądowy	

zarzucanych mu czynów i mógł pokierować swoim postępowaniem.			
opinia sądowo – psychiatryczna	k 1894-1896 t. X		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania świadka G. S. (1), M. K. (1)	Sąd dał wiarę ich zeznaniom G. S. (1) i M. K. (1), albowiem były stanowcze, konsekwentne, wzajemnie się potwierdzały i uzupełniały, ponadto wiele okoliczności potwierdzały także inne dowody, m.in. dowód z oględzin miejsca zdarzenia. Drobne różnice, jak nap. w liczbie podawanych	

		sprawców, wynikają z niewątpliwej dynamiki zdarzenia i stresu, w jakim podczas niego niewątpliwie znajdowali się pokrzywdzeni.
zeznania świadka W. S., P. K. (1), J. D., A. G. (1)	Świadkowie zeznawali w sposób logiczny i spójny, co do zasady zgodny z innymi dowodami w sprawie. Sąd nie znajduje przesłanek do ich zanegowania, także w zakresie wartości szkody.	
opinia kryminalistyczna z zakresu badań biologicznych	Opinie wydane przez specjalistów w danej dziedzinie, są pełne, jasne, a ich rzetelność i wynikające z nich wnioski nie budzą wątpliwości. Z uwagi na fakt, iż wynika z nich, że wymazówka nr (...) pobrana na górnej ścianie manipulatora cyfrowego z modulem elektronicznym leżącym na posadzce przedsionka budynku biurowca – najprawdopodobniej krew, zgodna jest z DNA M. J. , wymazówka nr (...) z części czołowej szuflady szafki stojącej przy biurku pierwszego biura zgodna z DNA A. W. , wymazówka nr (...) z części czołowej 2 szuflady zgodna z DNA A. W. , wymazówka nr (...) z części czołowej szuflady leżącej na podłodze zgodna z DNA A. W. , wymazówka nr (...) na parapecie okna pomieszczenia biurowego zgodna z DNA A. W.. Mając na względzie miejsca gdzie zostały	

	<p>zabezpieczone w/w ślady oczywistym jest, iż to oskarżeni A. W. i M. J. dokonali tego czynu, nie jest bowiem możliwe ich przypadkowe naniesienie w tych miejscach. Oceny tej nie zmienia fakt, że w opinii uzupełniającej A. L. (1) podał, że ustalenie potencjalnego czasu naniesienia śladu biologicznego w świetle doświadczeń oraz współczesnej wiedzy jest praktycznie niemożliwe. Ponieważ ani żaden świadek, ani oskarżeni nie wskazywali, by mieli kiedykolwiek przybywać wewnątrz pomieszczeń budynku pokrzywdzonej firmy, a co więcej dotyczyć znajdujących się tam mebli. Z tego względu sąd nie dał wiary oświadczeniom nie przyznających się do tego czynu oskarżonych.</p>	
pismo A. i akta szkodowe zeznania świadka A. Z. (1)	<p>Sąd przyjął wartość szkody w środkach trwałych w spółce (...) w oparciu o przedłożone ubezpieczycielowi przez pokrzywdzonego faktury w kwocie 33 792,18 zł, takie bowiem też roszczenie pokrzywdzony zgłosił w postępowaniu odszkodowawczym. Uznać zatem należy, iż podana w postępowaniu karnym kwota 41 226,45 zł była jedynie kwotą szacunkową, która ostatecznie okazała się kwotą zawyżoną. Ubezpieczyciel co prawda</p>	

wycenił wartość szkody w środkach trwałych na kwotę 30 353,32 zł, jednak zdaniem sądu to zaniżenie odszkodowania nie miało żadnego uzasadnienia w świetle przedłożonych faktur. Podnieść należy także, iż nawet tak zaniżone odszkodowanie nie zostało wypłacone w pełnej kwocie, a po potrąceniu franszyzy redukcyjnej, czyli w wysokości 29 853,32 zł.

Ustalając z kolei wartość skradzionej gotówki sąd oparł się na wyliczeniach ubezpieczyciela, albowiem w tej kwestii pracownicy pokrzywdzonej spółki nie byli konsekwentni. W postępowaniu karnym A. Z. (1) twierdziła, że skradziono 1045 zł oraz 1 200 euro, natomiast roszczenie zgłoszone w postępowaniu ubezpieczeniowym opiewało na 1100 zł i 1000 euro. A zatem ubezpieczycielowi wskazali w złotówkach więcej o 55 zł, a w euro o 200 mniej. Dlatego sąd uznał, iż miarodajny jest tu raport ubezpieczyciela, w którym wskazano, że stan gotówki mógł wynosić od 917,87 zł do 1417,87 zł – z uwagi na fakt, iż brak zapisów szczegółowych o wysokości i datach określonych transakcji gotówkowych w okresie od 1-10 września 2010r., a zatem nie można ustalić, kiedy nastąpił wypływ gotówki, bezsporny był

	<p>stan gotówki na dzień kradzieży w kwocie 917,87 zł. Z raportu wynika ponadto, że nie został wykazany fakt posiadania gotówki w kwocie 1000 euro. Dlatego sąd przyjął, iż skradziona gotówka to kwota nie mniejsza niż 917,87 zł. tym samym nie uznał za przekonujące twierdzeń świadka A. Z. (1), odnośnie kwot, które były zdeponowane w kasetce.</p>	
protokół oględzin	<p>protokół sporządzony w sposób nie budzący wątpliwości, nie był kwestionowany przez żadną ze stron.</p>	
opinia lekarska	<p>Opinia jest pełna, jasna, a jej rzetelność i wynikające z niej wnioski nie budzą wątpliwości.</p>	
1.1.2	<p>zeznania świadka K. G., C. W., W. O.</p>	<p>Brak generalnych podstaw do odmówienia wiary zeznaniom świadków. Świadczy w sposób logiczny i spójny, co do zasady zgodny z innymi dowodami w sprawie. Sąd nie znajduje przesłanek do ich zanegowania. Przed sądem świadek M. T. przyznał, że ok 12 w nocy zmgło go i usnął, co tym bardziej świadczy o jego prawdomówności.</p>
zeznania świadka P. K. (2)	<p>Brak generalnych podstaw do odmówienia im wiary. Świadek zeznawał w sposób logiczny i spójny,</p>	

	<p>co do zasady zgodny z innymi dowodami w sprawie. Sąd nie znajduje przesłanek do ich zanegowania, włącznie z kwestią wartości utraconego niego mienia w postaci pieniędzy, oraz depozycjami dotyczącymi strat poniesionych w związku z uszkodzeniem mienia podczas dokonywanego włamania. Są one tym bardziej przekonujące, że mimo, iż w początkowym okresie pokrzywdzony szacował wartość zniszczeń, to przesłuchiwany przed sądem wezwanym podał, że owartość tej szkody wyniosła tysiąc złotych.</p>	
<p>protokół oględzin</p>	<p>protokół sporządzony w sposób nie budzący wątpliwości, nie był kwestionowany przez żadną ze stron</p>	
<p>analiza kryminalna, zeznania świadka P. C. (1), opinia biegłego R. K. (2)</p>	<p>Sąd uznał za w pełni przekonujące, nie budzące wątpliwości ustalenia wynikające z analizy połączeń telefonicznych wykonanych na podstawie logowania, wzajemnych kontaktów, powtarzalności połączeń. Całokształt okoliczności tej sprawy i zgromadzonych dowodów potwierdził, że ustalenia te są jak najbardziej prawidłowe.</p> <p>Ponieważ obrońcy kwestionowali możliwość ustalenia miejsca położenia dysponentów</p>	

kart abonenckich na podstawie miejsca logowania danego numeru telefonu do konkretnej stacji (...), z uwagi na zbyt duży zasięg takiej stacji, sąd dopuścił dowód z opinii biegłego R. K. (2). Biegły na rozprawie podawał, że zasięgi stacji pokrywają się, wówczas to która z nich złapie telefon zależy od jej obciążenia ilością telefonów. Wskazywał jednak, że jest możliwe wysnucie wniosku, co do dokładnego miejsca położenia telefonu z analizy logowania. Jak natomiast wskazywał na rozprawie autor analizy P. C. (1), maszty usytuowane na wsiach lub w małych miejscowościach, szczególnie, jeśli jest to pora nocna, nie są bardzo obciążone. A z takimi właśnie miejscami dokonywanych przestępstw, właśnie w porze nocnej, w niniejszej sprawie mieliśmy do czynienia.

Przechodząc na grunt tego konkretnego zarzutu, w z analizy tej ustalono, że :

- w okresie od dnia 28.05.2013 roku, godz. 23:55 do dnia 29.05.2013 roku, godz. 02:54, numer 797 – 989 – 218, przy wykorzystaniu aparatu o nr (...) wykonywał połączenia za pośrednictwem

nadajników (...) usytuowanych w miejscowości G. oraz P..

- numer 797 – 989 – 218 we wskazanym okresie czasu łączył się wyłącznie z numerem 516 – 732 – 916, który był jedynie aktywny w tym okresie.
- aparat o numerze (...) został ujawniony w samochodzie użytkowanym przez M. P. (1). Aparat ten współpracował z kartą o numerze 797 – 989 – 218.
- w dniu 03.06.2013 roku numer 797 – 989 – 218 o godz. 10:52 zalogował się w miejscowości U. a następnie przemieszczał się w kierunku województwa (...), gdzie podczas jazdy kontaktował się z numerem 725 – 775 – 619 należącym do A. S. (4) w sprawie sprzedaży samochodu.

Z analizy wynika ponadto, że numer 797 – 989 – 218 we wskazanym okresie czasu łączył się wyłącznie z numerem 516 – 732 – 916, który był jedynie aktywny w tym okresie, co świadczy także o tym, iż w zdarzeniu uczestniczyło co najmniej dwóch sprawców.

	<p>Oczywistym jest zatem, że nie jest to dziełem przypadku, i jak najbardziej uprawniony jest wniosek, iż telefon ten był użytkowany przez M. P. i tym samym, to m.in. on dokonał tego czynu. Z tego względu sąd nie dał wiary oświadczeniu nie przyznającego się do tego czynu oskarżonego.</p>		
1.1.3	zeznania świadka E. L. (1)	<p>Brak generalnych podstaw do odmówienia im wiary. Świadek zeznawał w sposób logiczny i spójny, co do zasady zgodny z innymi dowodami w sprawie. Sąd uznał jednak, że twierdzenia świadka odnośnie wartości szkody nie były w pełni przekonujące. W tym zakresie bowiem świadek był niekonsekwentny, podczas każdego przesłuchania podawał inne wartości. Dlatego sąd przyjął w stanie faktycznym podawaną wartość uszkodzeń drzwi i okien w kwocie 4000 zł, wartość skradzionych artykułów piśmienniczych w kwocie 3 000 zł. Uznał także za przekonujące zeznania dotyczące uszkodzonego sejfów o wartości 3 500 zł, który został pominięty w zeznaniach złożonych na początkowym etapie, choć niewątpliwie sejf został uszkodzony. Natomiast wartość aparatu fotograficznego sąd przyjął w oparciu o zeznania złożone przed sądem</p>	

	<p>wezwanym, kiedy świadek wskazywał, że było to 2 000 zł, albowiem ze złożonego do akt rachunku wynika, iż w momencie jego zakupu aparat miał wartość 2499 zł., zakupiony był zaś w maju 2012r., a zatem ponad rok przed zdarzeniem. Zdaniem sądu zatem kwota 2 000 zł bardziej realnie oddaje wartość tego przedmiotu. Sąd nie uznał za przekonujące żądań w kwotach przekraczających te wskazane powyżej. Jak choćby żądanej kwoty 4 000 zł za zniszczoną glazurę i terakotę, tym bardziej, że pokrzywdzona firma nie przedstawiła na tę okoliczność żadnych rachunków. Ponadto stwierdzić należy, iż w opisie czynu takie zniszczenia się nie znalazły, nie było także w kwalifikacji zarzutu z art. 288 § 1 kk. Ponieważ zniszczenia takie nie były bezpośrednio związane z pokonywaniem przeszkody podczas włamania, a były raczej konsekwencją zacierania śladów, to dokonanie takich ustaleń przez sąd i orzeczenie w tym zakresie naprawienia szkody mogłoby się spotkać z zarzutem wyjścia poza granice aktu oskarżenia.</p>	
protokół oględzin	protokół sporządzony w sposób nie budzący wątpliwości, nie był	

	<p>kwestionowany przez żadną ze stron</p>	
<p>analiza kryminalna</p>	<p>Jak już wskazywano powyżej Sąd uznał za w pełni przekonujące, nie budzące wątpliwości ustalenia wynikające z analizy połączeń telefonicznych wykonanych na podstawie logowania, wzajemnych kontaktów, powtarzalności połączeń.</p> <p>Z analizy tej wynika zaś że :</p> <ul style="list-style-type: none"> • w dniu 12.09.2013 roku od godz. 22:29, numer 799 – 255 – 731, przy wykorzystaniu aparatu o nr (...) wykonywał połączenia za pośrednictwem nadajników (...) usytuowanych w miejscowości O.. • wskazany numer kontaktował się z numerem 797 – 255 – 730, który współpracował z aparatem o nr (...) i także wykonywał połączenia za pośrednictwem nadajników (...) usytuowanych w miejscowości O., • numer 799 – 255 – 730 realizował połączenia w dniu 13.09.2013 roku od godz. 02:16 do 03:48. 	

	<ul style="list-style-type: none"> • numery 799 – 255 – 731 i 797 – 255 – 730 były wyłącznie aktywne w sieci w miejscu i czasie kradzieży z włamaniem w miejscowości O.. • aparaty o numerze (...) i (...) współpracowały z innymi kartami SIM, podczas kradzieży z włamaniem w miejscowości W.. <p>Aparat o nr (...) współpracował z licznymi kartami SIM, które był wykorzystywane wyłącznie do kontaktów na miejscu przestępstwa. Po dniu 26.10.2013 roku współpracował z kartą o numerze 733 – 183 – 669, która służyła do kontaktów towarzyskich. Miejsca logowania oraz kontakty (między innymi : Z. F. (zeznania na k 109 t. IC), M. J. (1)) świadczą, że używał go A. W. (1). Z tego względu sąd nie dał wiary oświadczeniu nie przyznającego się do tego czynu oskarżonego.</p> <p>Powyższe wskazuje także, iż we włamaniu uczestniczyły co najmniej dwie osoby.</p>		
1.1.4	pismo wraz z raportami kasowymi	Sąd ustalenia w sprawie skradzionych pieniędzy oparł na sporządzonym po zdarzeniu raporcie kasowym, a nie na zeznaniach G. T., albowiem świadek	

		wskazywała, że podawanej kwoty 10 000 zł. nie jest pewna, wskazywała na potrzebę sporządzenia raportu kasowego firmy. Sąd przyjął odmienne kursy euro i koron czeskich kierując się tabelą NBP za dzień 18 września 2013r.
protokół oględzin	protokół sporządzony w sposób nie budzący wątpliwości, nie był kwestionowany przez żadną ze stron.	
analiza kryminalna	<p>Jak już wskazywano powyżej Sąd uznał za w pełni przekonujące, nie budzące wątpliwości ustalenia wynikające z analizy połączeń telefonicznych wykonanych na podstawie logowania, wzajemnych kontaktów, powtarzalności połączeń.</p> <p>Z analizy tej wynika zaś że :</p> <ul style="list-style-type: none"> • w dniu 18.09.2013 roku od godz. 00:32 do godz. 01:02, numer 799 – 751 – 492, przy wykorzystaniu aparatu o nr (...) wykonywał połączenia za pośrednictwem nadajników (...) obejmujących swym zasięgiem miejsce popełnienia przestępstwa, • wskazany numer kontaktował się z 	

numerem 797 - 751 - 493, który współpracował z aparatem o nr (...) i także wykonywał połączenia za pośrednictwem nadajników (...) obejmujących swym zasięgiem miejsce popełnienia przestępstwa,

- numer 733 - 751 - 493 realizował połączenia w dniu 18.09.2013 roku od godz. 00:32 do 01:02,
- numery 799 - 751 - 492 i 797 - 751 - 493 były wyłącznie aktywne w sieci w miejscu i czasie kradzieży z włamaniem w miejscowości W..
- aparaty o numerze (...) i (...) współpracowały z innymi kartami SIM, podczas kradzieży z włamaniem w miejscowości O..

Aparat o nr (...) współpracował z licznymi kartami SIM, które był wykorzystywane wyłącznie do kontaktów na miejscu przestępstwa. Po dniu 26.10.2013 roku współpracował z kartą o numerze 733 - 183 - 669, która służyła do kontaktów towarzyskich. Miejsca logowania oraz kontakty (między innymi : Z. F. (zeznania na k 109 t. IC), M. J. (1)) świadczą,

	<p>że używał go A. W. (1). Z tego względu sąd nie dał wiary oświadczeniu nie przyznającego się do tego czynu oskarżonego.</p> <p>Powyższe wskazuje także, iż we włamaniu uczestniczyły co najmniej dwie osoby.</p>	
1.1.5	<p>zeznania świadka A. Z. (2), A. S. (1), K. L.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, albowiem były stanowcze, konsekwentne, wzajemnie się potwierdzały i uzupełniały, ponadto wiele okoliczności potwierdzały także inne dowody, m.in. dowód z oględzin miejsca zdarzenia, wykaz strat, czy potwierdzenie zamówienia monet i ich przekazania.</p> <p>Sąd nie znajduje przesłanek do ich zanegowania, włącznie z kwestią wartości utraconego niego mienia oraz depozycjami dotyczącymi strat poniesionych w związku z uszkodzeniem mienia podczas dokonywanego włamania.</p>
pismo Komplet Polska	<p>Sąd nie znajduje przesłanek do ich zanegowania okoliczności wskazanych w piśmie.</p>	
protokół oględzin	<p>protokół sporządzony w sposób nie budzący wątpliwości, nie był kwestionowany przez żadną ze stron</p>	

analiza kryminalna	<p>Jak już wskazywano powyżej Sąd uznał za w pełni przekonujące, nie budzące wątpliwości ustalenia wynikające z analizy połączeń telefonicznych wykonanych na podstawie logowania, wzajemnych kontaktów, powtarzalności połączeń.</p> <p>Z analizy tej wynika zaś że :</p> <ul style="list-style-type: none">• w dniu 19.09.2013 roku od godz. 22:27 do godz. 04:06, numer 508 - 165 - 129, przy wykorzystaniu aparatu o nr (...) wykonywał połączenia za pośrednictwem nadajników (...) usytuowanych w obrębie miejsca popełnionego przestępstwa,• wskazany numer kontaktował się z numerem 508 - 165 - 063, który współpracował z aparatem o nr (...) i także wykonywał połączenia za pośrednictwem nadajników (...) usytuowanych w pobliżu miejsca popełnionego przestępstwa,• numery 508 - 165 - 129 i 508 - 165 - 063 były wyłącznie aktywne w sieci w miejscu	
--------------------	---	--

	<p>i czasie kradzieży z włamaniem w miejscowości T..</p> <ul style="list-style-type: none"> • aparaty o numerze (...) i (...) współpracowały z innymi kartami SIM, podczas kradzieży z włamaniem w innych miejscowościach – np. w P.. • aparat o nr (...) współpracował z licznymi kartami SIM, które był wykorzystywane wyłącznie do kontaktów na miejscu przestępstwa. Po dniu 26.10.2013 roku współpracował z kartą o numerze 733 – 183 – 669, która służyła do kontaktów towarzyskich. Miejsca logowania oraz kontakty (między innymi : Z. F. (zeznania na k 109 t. IC), M. J. (1)) świadczą, że używał go A. W. (1). <p>Z tego względu sąd nie dał wiary oświadczeniu nie przyznającego się do tego czynu oskarżonego.</p> <p>Powyższe wskazuje także, iż we włamaniu uczestniczyły co najmniej dwie osoby.</p>		
1.1.6	zeznania świadka T. R., A. W. (2), E. G., B. P., A. S. (2) i B. W.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadków albowiem były stanowcze, konsekwentne, wzajemnie się potwierdzały i uzupełniały,	

		<p>ponadto wiele okoliczności potwierdzały także inne dowody, m.in. dowód z oględzin miejsca zdarzenia, dokumentacja fotograficzna, opinii z zapisów wizualnych, rachunków, czy raportu kasowego,. Dlatego Sąd nie znajduje przesłanek do ich zanegowania, włącznie z kwestią wartości utraconego niego mienia.</p>
<p>analiza kryminalna</p>	<p>Jak już wskazywano powyżej Sąd uznał za w pełni przekonujące, nie budzące wątpliwości ustalenia wynikające z analizy połączeń telefonicznych wykonanych na podstawie logowania, wzajemnych kontaktów, powtarzalności połączeń.</p> <p>Z analizy tej wynika zaś że :</p> <ul style="list-style-type: none"> • w dniu 24.09.2013 roku od godz. 22:47 do dnia 25.09.2013 roku godz. 02:04, numer 798 - 256 - 375, przy wykorzystaniu aparatu o nr (...) wykonywał połączenia za pośrednictwem nadajników (...) obejmujących swym zasięgiem miejsce popełnionego przestępstwa, • wskazany numer kontaktował się z numerem 798 - 256 - 398, który 	

współpracował z aparatem o nr (...) i także wykonywał połączenia od godz. 22:33 do godz. 02:04 za pośrednictwem nadajników (...) obejmujących swym zasięgiem miejsce popełnionego przestępstwa.

- numery 798 – 256 – 375 i 798 – 256 – 398 były wykorzystane wyłącznie w miejscu popełnionego przestępstwa,
- aparat o nr (...) współpracował z licznymi kartami SIM, które był wykorzystywane wyłącznie do kontaktów na miejscu przestępstwa. Po dniu 26.10.2013 roku współpracował z kartą o numerze 733 – 183 – 669, która służyła do kontaktów towarzyskich. Miejsca logowania oraz kontakty (między innymi : Z. F. (zeznania na k 109 t. IC) , M. J. (1)) świadczą, że używał go A. W. (1).

aparat o nr (...) współpracował także z kartą o nr 731 – 756 – 398, która służyła do kontaktów towarzyskich. Miejsca logowania oraz kontakty świadczą, że używał go M. P. (1).

	Z tego względu sąd nie dał wiary oświadczeniom nie przyznających się do tego czynu oskarżonych.	
1.1.7	zeznania świadka B. B. (1), M. P. (7) i H. K.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom B. B. (1), M. P. (7) i H. K. odnośnie okoliczności zdarzenia, w szczególności co zostało uszkodzone, albowiem były stanowcze, konsekwentne, wzajemnie się potwierdzały i uzupełniały, ponadto wiele okoliczności potwierdzały także inne dowody, m.in. dowód z oględzin miejsca zdarzenia, dokumentacja fotograficzna.</p> <p>Dlatego Sąd nie znajduje przesłanek do ich zanegowania, włącznie z kwestią wartości utraconego niego mienia w postaci aparatu fotograficznego, czy ilości pieniędzy.</p> <p>Ponieważ jednak podawana wartość strat różniła się w zeznaniach B. B. i M. P., a nie należy zapominać, że straty spowodowane zniszczeniem drzwi w firmie (...) obciążały spółkę (...). Skoro zatem świadkowie szacowali wartość szkody inaczej, to należy mieć wątpliwości, co do prawidłowości podawanych wartości. Tym bardziej, że ostatecznie M. P. zeznał, że nie szacowali tych kwot dotyczących uszkodzeń, nie mają także rachunków z tego tytułu.</p>

protokół oględzin	protokół sporządzony w sposób nie budzący wątpliwości, nie był kwestionowany przez żadną ze stron	
analiza kryminalna	<p>Jak już wskazywano powyżej Sąd uznał za w pełni przekonujące, nie budzące wątpliwości ustalenia wynikające z analizy połączeń telefonicznych wykonanych na podstawie logowania, wzajemnych kontaktów, powtarzalności połączeń.</p> <p>Z analizy tej wynika zaś że :</p> <ul style="list-style-type: none">• w dniu 26.09.2013 roku od godz. 22:08 do godz. 02:26, numer 798 - 993 - 794, przy wykorzystaniu aparatu o nr (...) wykonywał połączenia za pośrednictwem nadajników (...) usytuowanych w miejscowości P. i O..• wskazany numer kontaktował się z numerem 798 - 993 - 777, który współpracował z aparatem o nr (...) i także wykonywał połączenia od godz. 22:09 do godz. 02:26 za pośrednictwem nadajników (...) usytuowanych w miejscowości P. i O..	

	<ul style="list-style-type: none"> • numery 798 – 993 – 794 i 798 – 993 – 777 były aktywowane tego samego dnia. • aparat o nr (...) współpracował z licznymi kartami SIM, które był wykorzystywane wyłącznie do kontaktów na miejscu przestępstwa. Po dniu 26.10.2013 roku współpracował z kartą o numerze 733 – 183 – 669, która służyła do kontaktów towarzyskich. Miejsca logowania oraz kontakty (między innymi : Z. F., M. J. (1)) świadczą, że używał go A. W. (1). <p>Aparat o nr (...) współpracował także z kartą o nr 731 – 756 – 398, która służyła do kontaktów towarzyskich. Miejsca logowania oraz kontakty świadczą, że używał go M. P. (1).</p> <p>Z tego względu sąd nie dał wiary oświadczeniu nie przyznających się do tego czynu oskarżonych.</p>	
protokół przeszukania	<p>Czynności przeprowadzone w sposób nie budzący wątpliwości, protokoły oddają w pełni ich przebieg, nie były kwestionowane przez żadną ze stron.</p> <p>Ujawniony i zabezpieczony przez funkcjonariuszy policji</p>	

	<p>w wyniku przeszukania pomieszczeń mieszkalnych w Ł. przy ul. (...), aparat fotograficzny marki C. (...), który został rozpoznany przez pokrzywdzonego B. B. jako jego własność, potwierdza ponadto, że przeprowadzona analiza połączeń telefonicznych, na podstawie której ustalono sprawców jest tym bardziej przekonująca.</p>	
opinia kryminalistyczna	<p>Opinia jest pełna, jasna, a jej rzetelność i wynikające z niej wnioski nie budzą wątpliwości. Wniosek, że ujawnione na aparacie fotograficznym marki C. ślady linii papilarnych pochodzą od A. W. (1) dodatkowo uprawdopodobnia, że jest on sprawcą tego przestępstwa.</p>	
1.1.8	<p>zeznania świadka K. K. (1)</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom K. K., H. Niemiec, K. K. (2) albowiem były stanowcze, konsekwentne, wzajemnie się potwierdzały i uzupełniały, ponadto wiele okoliczności potwierdzały także inne dowody, m.in. dowód z oględzin miejsca zdarzenia, dokumentacja fotograficzna. Dlatego Sąd nie znajduje przesłanek do ich zanegowania, włącznie z kwestią wartości utraconego mienia.</p>
pismo (...)	<p>Sąd nie znalazł także podstaw do zanegowania wskazanych tam</p>	

	<p>okoliczności, w szczególności tych dotyczących wysokości odszkodowania za utraconą gotówkę, a ponadto, o wysokości strat spowodowanych uszkodzeniem na skutek włamania mieniem.</p>	
pismo byłego syndyka	<p>Informacje tam zawarte nie budzą wątpliwości, nie były też kwestionowane przez żadną ze stron.</p>	
protokół oględzin płyty monitoringu z płytą	<p>Czynność przeprowadzona w sposób nie budzący wątpliwości. Z protokołu wynika, iż czynu dokonało co najmniej trzech sprawców.</p>	
analiza kryminalna	<p>Jak już wskazywano powyżej Sąd uznał za w pełni przekonujące, nie budzące wątpliwości ustalenia wynikające z analizy połączeń telefonicznych wykonanych na podstawie logowania, wzajemnych kontaktów, powtarzalności połączeń.</p> <p>Z analizy tej wynika zaś że :</p> <ul style="list-style-type: none"> • w dniu 30.09.2013 roku od godz. 23:27 do godz. 00:22, dnia 01.01.2013 r., numer 720 - 828 - 674, przy wykorzystaniu aparatu o nr (...) wykonywał połączenia za pośrednictwem nadajników (...) usytuowanych w obrębie miejsca 	

popelnionego
przestępstwa,

- wskazany numer kontaktował się z numerem 731 - 828 - 606, który współpracował z aparatem o nr (...) i także wykonywał połączenia za pośrednictwem nadajników (...) usytuowanych w pobliżu miejsca popelnionego przestępstwa,
- numery 720 - 828 - 674 i 731 - 828 - 606 były wyłącznie aktywne w sieci w miejscu i czasie kradzieży z włamaniem w miejscowości P..
- aparaty o numerze (...) i (...) współpracowały z innymi kartami SIM, podczas kradzieży z włamaniem w innych miejscowościach - np. w T. P.,

Aparat o nr (...) współpracował z licznymi kartami SIM, które był wykorzystywane wyłącznie do kontaktów na miejscu przestępstwa. Po dniu 26.10.2013 roku współpracował z kartą o numerze 733 - 183 - 669, która służyła do kontaktów towarzyskich. Miejsca logowania oraz kontakty (między innymi : Z. F. - zeznania na k 109 t.

	<p>IC, M. J. (1)) świadczą, że używał go A. W. (1).</p> <p>Z tego względu sąd nie dał wiary oświadczeniu nie przyznającego się do tego czynu oskarżonego.</p>	
1.1.9	<p>zeznania świadka M. J. (2)</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom M. J. i A. S. (3) albowiem były stanowcze, konsekwentne, wzajemnie się potwierdzały i uzupełniały, ponadto wiele okoliczności potwierdzały także inne dowody, m.in. dowód z oględzin miejsca zdarzenia, rachunki, czy raport kasowy. Dlatego Sąd nie znajduje przesłanek do ich zanegowania, włącznie z kwestią wartości utraconego i uszkodzonego mienia.</p>
protokół oględzin	<p>Czynność przeprowadzona w sposób nie budzący wątpliwości. Z protokołu wynika, iż czynu dokonało co najmniej trzech sprawców</p>	
analiza kryminalna	<p>Jak już wskazywano powyżej Sąd uznał za w pełni przekonujące, nie budzące wątpliwości ustalenia wynikające z analizy połączeń telefonicznych wykonanych na podstawie logowania, wzajemnych kontaktów, powtarzalności połączeń.</p> <p>Z analizy tej wynika zaś że :</p> <ul style="list-style-type: none"> • w dniu 15.10.2013 roku od godz. 	

01:50, numer 733
- 021 - 607,
przy wykorzystaniu
aparatu o nr (...)
wykonywał
połączenia za
pośrednictwem
nadajników (...)
obejmującym swym
zasięgiem miejsce
popęlnienia
przestępstwa,

- wskazany numer
kontaktował się z
numerem 733 -
217 - 090, który
współpracował z
aparatem o nr (...)
i także wykonywał
połączenia w godz.
01:50 za
pośrednictwem
wskazanych
nadajników (...).
- numery 733 - 021 -
607 i 733 - 217 - 090
były wykorzystane do
połączeń tylko w
miejscu popęlnienia
przestępstwa,
- aparaty o nr (...)
i (...) współpracowały
z licznymi kartami
SIM, które był
wykorzystywane
wyłącznie do
kontaktów w
miejscach
popęlnianych
przestępstw.

Aparat o nr (...)
współpracował także z
kartą o nr 731 - 836
- 284, która służyła do
kontaktów towarzyskich.
Miejsca logowania oraz

	<p>kontakty świadczą, że używał go M. P. (1).</p> <p>Z tego względu sąd nie dał wiary oświadczeniu nie przyznającego się do tego czynu oskarżonego.</p>	
1.1.10	<p>zeznania świadka M. M. (1)</p>	<p>Sąd nie znajduje przesłanek do ich zanegowania, tym bardziej, że wiele okoliczności potwierdzały także inne dowody, m.in. dowód z oględzin miejsca zdarzenia,. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, że sprawcy niczego nie ukradli, choć jak wskazywał na rozprawie znajdowała się, w pomieszczeniach dopiero przejmowanych po poprzedniej firmie, drukarka, komputer i elektronarzędzia.</p>
<p>płyta z zapisem monitoringu</p>	<p>Nagranie nie budzi wątpliwości, a wynika z niego, iż widoczne są sylwetki co najmniej czterech sprawców poruszających się po terenie, na którym miało miejsce włamanie.</p>	
<p>analiza kryminalna</p>	<p>Jak już wskazywano powyżej Sąd uznał za w pełni przekonujące, nie budzące wątpliwości ustalenia wynikające z analizy połączeń telefonicznych wykonanych na podstawie logowania, wzajemnych kontaktów, powtarzalności połączeń.</p>	

Z analizy tej wynika zaś że :

- w dniu 15.10.2013 roku od godz. 23:38, numer 513 – 480 – 483, przy wykorzystaniu aparatu o nr (...) wykonywał połączenia za pośrednictwem nadajników (...) obejmującym swym zasięgiem miejsce popełnienia przestępstwa – R.,
- wskazany numer kontaktował się z numerem 513 – 480 – 444, który współpracował z aparatem o nr (...) i także wykonywał połączenia w godz. 23:37 za pośrednictwem wskazanych nadajników (...).
- połączenia były realizowane do godz. 00:20, dnia 16.10.2013 roku,
- użytkownicy wskazanych numerów przemieścili się i realizowali swoje połączenia w godz. 02:23 do 03:33, za pośrednictwem nadajników (...) obejmującym swym zasięgiem miejsce popełnienia przestępstwa – J.,
- numery 513 – 480 – 483 i 513 – 480 – 444 były wykorzystane do

	<p>połączeń tylko w miejscu popełnionych przestępstw,</p> <ul style="list-style-type: none"> • aparaty o nr (...) i (...) współpracowały z licznymi kartami SIM, które był wykorzystywane wyłącznie do kontaktów w miejscach popełnianych przestępstw. <p>aparat o nr (...) współpracował także z kartą o nr 731 – 836 – 284, która służyła do kontaktów towarzyskich. Miejsca logowania oraz kontakty świadczą, że używał go M. P. (1).</p> <p>Z tego względu sąd nie dał wiary oświadczeniu nie przyznającego się do tego czynu oskarżonego.</p>		
1.1.11	zeznania świadka K. W.	Sąd nie znajduje przesłanek do ich zanegowania, tym bardziej, że wiele okoliczności potwierdzały także inne dowody. Z zeznań świadka wynika, iż ślady na trawie wskazywały, że włamały się dwie osoby. Co spójne jest z analiza kryminalną, która wskazuje, że co najmniej dwie osoby logowały się w miejscu i czasie zdarzenia.	
protokół oględzin	Czynność przeprowadzona w sposób nie budzący wątpliwości.		

	Nie była kwestionowana przez żadną ze stron.	
analiza kryminalna	<p>Jak już wskazywano powyżej Sąd uznał za w pełni przekonujące, nie budzące wątpliwości ustalenia wynikające z analizy połączeń telefonicznych wykonanych na podstawie logowania, wzajemnych kontaktów, powtarzalności połączeń.</p> <p>Z analizy tej wynika zaś że :</p> <ul style="list-style-type: none">• w dniu 15.10.2013 roku od godz. 23:38, numer 513 - 480 - 483, przy wykorzystaniu aparatu o nr (...) wykonywał połączenia za pośrednictwem nadajników (...) obejmującym swym zasięgiem miejsce popełnienia przestępstwa – R.,• wskazany numer kontaktował się z numerem 513 - 480 - 444, który współpracował z aparatem o nr (...) i także wykonywał połączenia w godz. 23:37 za pośrednictwem wskazanych nadajników (...).• połączenia były realizowane do godz. 00:20, dnia 16.10.2013 roku,	

	<ul style="list-style-type: none"> • użytkownicy wskazanych numerów przemieścili się i realizowali swoje połączenia w godz. 02:23 do 03:33, za pośrednictwem nadajników (...) obejmującym swym zasięgiem miejsce popełnienia przestępstwa – J., • numery 513 – 480 – 483 i 513 – 480 – 444 były wykorzystane do połączeń tylko w miejscu popełnionych przestępstw, • aparaty o nr (...) i (...) współpracowały z licznymi kartami SIM, które były wykorzystywane wyłącznie do kontaktów w miejscach popełnianych przestępstw. <p>Aparat o nr (...) współpracował także z kartą o nr 731 – 836 – 284, która służyła do kontaktów towarzyskich. Miejsca logowania oraz kontakty świadczą, że używał go M. P. (1).</p> <p>Z tego względu sąd nie dał wiary oświadczeniu nie przyznającego się do tego czynu oskarżonego.</p>		
1.1.12	<p>zeznania świadka J. U., E. W.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom, albowiem były stanowcze, konsekwentne, wzajemnie się potwierdzały i uzupełniały, ponadto wiele</p>	

		okoliczności potwierdzały także inne dowody, m.in. dowód z oględzin miejsca zdarzenia, dokumentacja fotograficzna. Dlatego Sąd nie znajduje przesłanek do ich zanegowania, włącznie z kwestią wartości utraconego mienia.
zeznania świadka Ł. O. (1)	Sąd dał wiarę tym zeznaniom były bowiem stanowcze i konsekwentne. Sąd nie znalazł przesłanek do ich zanegowania, włącznie z kwestią wartości utraconego mienia, tym bardziej, że pokrzywdzony na rozprawie stwierdził, iż nie chce by sprawcy naprawili mu szkodę.	
protokół oględzin	protokół sporządzony w sposób nie budzący wątpliwości, nie był kwestionowany przez żadną ze stron.	
analiza kryminalna	<p>Jak już wskazywano powyżej Sąd uznał za w pełni przekonujące, nie budzące wątpliwości ustalenia wynikające z analizy połączeń telefonicznych wykonanych na podstawie logowania, wzajemnych kontaktów, powtarzalności połączeń.</p> <p>Z analizy tej wynika zaś że :</p> <ul style="list-style-type: none"> • w dniu 17.10.2013 roku od godz. 23:46, numer 513 - 481 - 177, przy wykorzystaniu aparatu o nr (...) 	

wykonywał
połączenia za
pośrednictwem
nadajników (...)
obejmującym swym
zasięgiem miejsce
popelnienia
przestępstwa – Ł.,

- wskazany numer
kontaktował się z
numerem 513 –
481 – 207, który
współpracował z
aparatem o nr (...)
i także wykonywał
połączenia w godz.
23:50 za
pośrednictwem
wskazanych
nadajników (...).

- numery 513 – 481 –
177 i 513 – 481 – 207
były wykorzystane do
połączeń tylko w
miejscu popelnionego
przestępstwa,

- aparaty o nr (...)
i (...) współpracowały
z licznymi kartami
SIM, które był
wykorzystywane
wyłącznie do
kontaktów w
miejscach
popelnianych
przestępstw.

Aparat o nr (...)
współpracował także z
kartą o nr 731 – 836
– 284, która służyła do
kontaktów towarzyskich.
Miejsca logowania oraz
kontakty świadczą, że
używał go M. P. (1).

Z tego względu sąd nie
dał wiary oświadczeniu nie

	przyznającego się do tego czynu oskarżonego.	
1.1.13	zeznania świadka L. G. (1), M. G. (1), T. G.	<p>Sąd generalnie dał wiarę zeznaniom L. G. (1), odnośnie okoliczności zdarzenia, w szczególności co zostało uszkodzone oraz skradzione albowiem były stanowcze, konsekwentne, wzajemnie się potwierdzały i uzupełniały, ponadto wiele okoliczności potwierdzały także inne dowody, m.in. dowód z oględzin miejsca zdarzenia, dokumentacja fotograficzna.</p> <p>Ponieważ jednak podawana wartość utraconej gotówki różniła się w ich zeznaniach sąd przyjął, że gotówki firmowej było 64000 zł, tak jak ostatecznie wskazywał L. G., taka też kwota została zgłoszona do ubezpieczyciela, natomiast gotówki w sejfie M. G. (1) było 25 000 zł, bo tak podawał M. G.. W zeznaniach pokrzywdzonych różniła się także podawana przez nich wartość skradzionych numizmatów, dlatego sąd przyjął najniższą wskazywaną przez L. G. wartość 15 000 zł jako wartość minimalną.</p>
pismo A. z załącznikami	Sąd nie znalazł także podstaw do zanegowania wskazanych tam okoliczności, w szczególności tych dotyczących wysokości odszkodowania. Z	

informacji udzielonych przez ubezpieczyciela wynikało, iż W pierwszej transzy wypłacono jedynie 40 000 zł z tytułu skradzionej gotówki, bo tak był ustalony limit odpowiedzialności oraz kwotę 1702 zł tytułem zweryfikowanego kosztu odtworzenia sejfów, wskazano ponadto, że potrącono 1000 zł franczyzy redukcyjnej, co dało 40702zł odszkodowania. Ponieważ w zarzucie były opisane uszkodzenia sejfów, sąd uzupełnił opis czynu o szkodę wywołaną tymi uszkodzeniami. Ponieważ jednak zarzut nie obejmował uszkodzeń mienia spowodowanych już po włamaniu w celu zacierania śladów, to dokonanie takich ustaleń przez sąd i orzeczenie w tym zakresie naprawienia szkody mogłoby się spotkać z zarzutem wyjścia poza granice aktu oskarżenia, tym bardziej, że nie było także w kwalifikacji zarzutu z art. 288 § 1 kk. Ponieważ zniszczenia takie nie były bezpośrednio związane z pokonywaniem przeszkody podczas włamania, sąd nie przyjął w ustaleniach wartości szkody obejmującej wypłaconego przez ubezpieczyciela w drugiej transzy odszkodowania z tytułu m.in. malowania pomieszczeń.

protokół oględzin	Protokół sporządzony w sposób nie budzący wątpliwości, nie był kwestionowany przez żadną ze stron.	
analiza kryminalna	<p>Jak już wskazywano powyżej Sąd uznał za w pełni przekonujące, nie budzące wątpliwości ustalenia wynikające z analizy połączeń telefonicznych wykonanych na podstawie logowania, wzajemnych kontaktów, powtarzalności połączeń.</p> <p>Z analizy tej wynika zaś że :</p> <p>Z załączonej do akt sprawy analizy połączeń telefonicznych wykonanych na podstawie logowania, wzajemnych kontaktów, powtarzalności połączeń ustalono, że :</p> <ul style="list-style-type: none">• w dniu 05.11.2013 roku od godz. 01:29, numer 733 - 362 - 954, przy wykorzystaniu aparatu o nr (...) wykonywał połączenia za pośrednictwem nadajników (...) obejmującym swym zasięgiem miejsce popełnienia przestępstwa,• wskazany numer kontaktował się z numerem 733 - 362 - 558, który współpracował z	

	<p>aparatem o nr (...) i także wykonywał połączenia w godz. 01:29 za pośrednictwem wskazanych nadajników (...).</p> <ul style="list-style-type: none"> • numery 733 – 362 – 954 i 733 – 362 – 558 były wykorzystane do połączeń tylko w miejscu popełnienia przestępstwa, • aparaty o nr (...) i (...) współpracowały z licznymi kartami SIM, które były wykorzystywane wyłącznie do kontaktów w miejscach popełnianych przestępstw. <p>aparat o nr (...) współpracował także z kartą o nr 731 – 836 – 284, która służyła do kontaktów towarzyskich. Miejsca logowania oraz kontakty świadczą, że używał go M. P. (1).</p> <p>Z tego względu sąd nie dał wiary oświadczeniu nie przyznającego się do tego czynu oskarżonego.</p>	
protokół przeszukania	<p>Czynność przeprowadzona w sposób nie budzący wątpliwości, protokół oddaje w pełni jej przebieg, nie były kwestionowane przez żadną ze stron.</p> <p>Ujawnione i zabezpieczone przez</p>	

	<p>funkcjonariuszy policji w wyniku przeszukania pomieszczeń mieszkalnych w Ł. przy ul. (...), numizmaty, które zostały rozpoznane przez pokrzywdzonych jako ich własność, potwierdza ponadto, że przeprowadzona analiza połączeń telefonicznych, na podstawie której ustalono sprawcę jest tym bardziej przekonująca. Mieszkanie to służyło bowiem, zorganizowanej grupie, której w późniejszym czasie członkiem był M. P..</p>	
1.1.14	<p>zeznania świadka A. S. (4)</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. S. (4), albowiem nie miał on żadnych powodów do podawania okoliczności nieprawdziwych, tym bardziej, iż nie był osobą w jakikolwiek sposób zainteresowaną wynikiem tego postępowania. Z zeznań tego świadka wynika zaś, że w sprawie zakupu samochodu przyjechało do niego dwóch mężczyzn i jeden z nich podpisał się na umowie sprzedaży. Na okazanych A. S. tablicach poglądowych świadek nie rozpoznał żadnego oskarżonego, - wskazał co prawda dwie osoby, które najbardziej przypominały mu kupującego, ale to nie był żaden z oskarżonych.</p> <p>Podkreślić jednak należy, iż świadek A. S. wskazywał, że były dwie osoby, które</p>

		<p>przyjechały w sprawie samochodu. Co więcej podawał, że z kupującym był młody mężczyzna. Jest to istotna informacja w świetle tego, że prokurator wskazał w zarzucie, że razem z M. P., który zdaniem prokuratora był kupującym, dokonał tego czynu A. W.. A. W. (1) jest natomiast 3 lata starszy od M. P., co całkowicie przeczy tezie zaprezentowanej w akcie oskarżenia, iż to oskarżony A. W. był wraz z M. P. po tenże samochód.</p>
<p>analiza kryminalna</p>	<p>Jak już wskazywano powyżej Sąd uznał za w pełni przekonujące, nie budzące wątpliwości ustalenia wynikające z analizy połączeń telefonicznych wykonanych na podstawie logowania, wzajemnych kontaktów, powtarzalności połączeń.</p> <p>Z analizy tej wynika zaś, że w dniu 3.06.2013 roku numer 530 – 485 – 083 użytkowany przez M. P. (1) o godz. 08:50 – 09:07 logował się w miejscowości Z. i kontaktował się z numerem 725 – 775 – 619 należącym do A. S. (4).</p> <p>Z kolei aparat o numerze (...) ujawniony w samochodzie użytkowanym przez M. P. (1) współpracował z kartą o numerze 797 – 989 – 218. W dniu 03.06.2013 roku numer 797 – 989 – 218 o</p>	

	<p>godz. 10:52 zalogował się w miejscowości U. a następnie przemieszczał się w kierunku województwa (...), gdzie podczas jazdy kontaktował się z numerem 725 – 775 – 619 należącym do A. S. (4).</p> <p>Ze względu na powyższe sąd przyjął, iż to M. P. (1) udał się po samochód od A. S., a tym samym nie dał wiary oskarżonemu M. P. (1), który negował tę okoliczność nie przyznając się w żadnym zakresie do zarzucanego mu w pkt IV czynu.</p>	
opinia biegłej ds. pisma A. J. (1)	<p>Opinia jest pełna, jasna, a jej rzetelność i wynikające z niej wnioski nie budzą wątpliwości.</p> <p>Nie pozwala ona jednak na ustalenie kto był osobą kupującą, a kto osoba towarzyszącą kupującemu podczas transakcji sprzedaży samochodu. Biegła A. J. (1) podawała jedynie, iż R. G. (1), którego danymi posłużył się sprawca, nie sporządził przedmiotowego podpisu. Nie jest bowiem zdaniem biegłej możliwe przeprowadzenie badania tego zapisu w konfrontacji z wzorami pisma osób innych niż osoba, której nazwisko widnieje w tym zapisie. Nie da się zatem ustalić, nie tylko tego kto był wówczas z M. P. po zakup samochodu, ale także tego, która z tych dwóch obecnych tam osób podrobiła podpis</p>	

	<p>na umowie sprzedaży podpisując się nazwiskiem R. G. (1).</p> <p>Z opinii biegłej wynika natomiast, iż na polisie ubezpieczeniowej wystawionej z datą 17 października 2013r. podpis R. G. (1) nakreślił prawdopodobnie M. P. (1). Co prawda wniosek ten nie jest kategoriyczny z uwagi na niedostateczny materiał porównawczy, jednak w powiązaniu z powyżej opisaną analizą kryminalną, z której wynika, iż to M. P. (1) był jedną z osób, która udała się po zakup pojazdu, zdaniem sądu uznać należy, iż to ten oskarżony podpisał się na polisie ubezpieczeniowej zakupionego wcześniej pojazdu. Tym samym sąd nie dał wiary oświadczeniu nieprzyznającego się do winy oskarżonego M. P. (1). Tym bardziej, że dokumenty te zostały ujawnione podczas przeszukania mieszkania przy ul. (...), której w późniejszym czasie członkiem był M. P..</p>	
<p>zeznania świadka M. P. (3)</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadków P., albowiem były konsekwentne i spójne, wzajemnie się potwierdzały, ponadto nie mieli oni żadnych powodów do podawania okoliczności nieprawdziwych, gdyż nie byli zainteresowani wynikiem tego</p>	

	postępowania. Nie byli oni w stanie rozpoznać osoby, która ubezpieczała samochód. R. P. dlatego, że nie on rozmawiał z klientem, a M. P. (3) wskazała, że z uwagi na wielość podpisywania takich umów nie pamięta osoby dokonującej ubezpieczenia.	
polisa , kopia dowodu osobistego i prawa jazdy na nazwisko R. G., umowa sprzedaży	Brak podstaw do kwestionowania treści tych dokumentów	
wyjaśnienia A. W. (1)	Ze względu na powyższe sąd dał wiarę oświadczeniu nieprzyznającego się do tego czynu oskarżonego A. W..	
1.1.15	protokół przeszukania mieszkania	<p>Czynność przeprowadzona w sposób nie budzący wątpliwości, protokół oddaje w pełni jej przebieg, nie były kwestionowane przez żadną ze stron.</p> <p>Ujawnione i zabezpieczone przez funkcjonariuszy policji w wyniku przeszukania pomieszczeń mieszkalnych w Ł. przy ul. (...), dokumenty na nazwisko R. G. (1), co więcej w skrytce, świadczą niezbicie, że były ukrywane przez oskarżonych. O tym, że byli to M. P. (1) i A. W. (1) świadczą dowody omówione poniżej.</p>

		<p>Z protokołu tego wynika ponadto, iż dowód osobisty na nazwisko R. K. (1) znajdował się w miejscu ogólnie dostępnym tj. w dużym pokoju. Nie wskazano w tym protokole, by ujawniono ten dokument w jakiegokolwiek skrytce.</p>	
opinia kryminalistyczna	<p>Opinia jest pełna, jasna, a jej rzetelność i wynikające z niej wnioski nie budzą wątpliwości. Wynika z niej zaś, że ujawnione na etui, w którym znajdowały się dokumenty wystawione na osobę R. G. (1), ślady linii papilarnych pozostawione zostały przez A. W. (1). Oczywistym jest zatem, iż nie tylko znajdowały się one w mieszkaniu, które wynajmował, ale też miał on świadomość, że są tam ukrywane.</p>		
opinia biegłej ds. pisma A. J. (1)	<p>Opinia jest pełna, jasna, a jej rzetelność i wynikające z niej wnioski nie budzą wątpliwości. Z opinii tej, jak już powyżej wskazywano wynika, iż na polisie ubezpieczeniowej wystawionej z datą 17 października 2013r. podpis R. G. (1) nakreślił prawdopodobnie M. P. (1) okazał się wówczas dokumentami, na nazwisko R. G. (1). A zatem przynajmniej od 17 października 2013r. miał te dokumenty w swoim posiadaniu. nie wykluczone, że dysponował nimi już</p>		

	<p>w dniu 3 czerwca 2013r., bo był jedną z osób, która udała się po zakup samochodu, przy którym posłużono się tymi dokumentami, ale nie ma żadnych dowodów pozwalających na ustalenie, że to m. P. wówczas dzierżył te dokumenty, a tym samym, by już wówczas je ukrywał. Pewne jest natomiast, że co najmniej od 17 października 2013r. do 7 maja tj. do jego zatrzymania i przeszukania mieszkania, które służyło zorganizowanej grupie, której członkiem był M. P., ukrywał te dokumenty.</p>	
<p>zeznania świadka R. G. (1)</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, albowiem nie miał on żadnych powodów do podawania okoliczności nieprawdziwych, gdyż nie był zainteresowany wynikiem tego postępowania. Zeznania te ponadto potwierdza treść zaświadczenia o zgłoszeniu.</p>	
<p>zawiadomienie</p>	<p>Brak podstaw do kwestionowania treści tego dokumentu, mimo, iż nie było możliwe przesłuchanie R.. K., albowiem został wymeldowany w nieznanym kierunku i nie można mu było doręczyć wezwania.</p>	
<p>wyjaśnienia A. W. (1), M. P. (1)</p>	<p>Ze względu na powyżej omówione dowody sąd nie</p>	

dał wiary oświadczeniu nieprzyznających się do tego czynu oskarżonych A. W. i M. P..

Sąd dał wiary tym oświadczeniom oraz oświadczeniom pozostałych nieprzyznających się do winy oskarżonych w zakresie dotyczącym ukrywania dowodu osobistego na nazwisko R. K. (1). Dokument ten bowiem, jak już powyżej wskazano znajdował się w dużym pokoju,. Z mieszkania tego poza członkami zorganizowanej grupy przestępczej korzystały także inne osoby. Było to miejsce udostępniane kobietom w celu uprawiania w nim nierzędu. A zatem przychodziło tam wiele osób . nie da się wykluczyć, że to jedna z tych osób pozostawiła w pokoju dowód osobisty na nazwisko R. K. (1). Nie ma żadnych dowodów, świadczących o tym, że oskarżeni zdawali sobie sprawę z tego, że ten dokument tam się znajduje, tym bardziej, że nie ma żadnych danych które wskazywałyby od jakiego czasu był on w tym mieszkaniu

wyjaśnienia M. J. (1), M. M. (2) i A. S. (5)

Z uwagi na fakt, iż nie ma żadnego dowodu świadczącego o tym, by inni członkowie grupy, która istniała

	<p>jak ustalił sąd od listopada 2013r. mieli jakąkolwiek świadomość, że w mieszkaniu przy ul. (...) w odrębnej skrytce ukrywane są przez A. W. i M. P. dokumenty na nazwisko R. G., sąd uznał za wiarygodne oświadczenie nieprzyznających się do tego czynu oskarżonych M. M., M. J. i A. S..</p>	
1.1.16	<p>zeznania świadka J. G. (1), L. K. (1)</p>	<p>Sąd generalnie dał wiarę zeznaniom świadka L. K. (1) i J. G. (1), albowiem były konsekwentne i spójne, wzajemnie się potwierdzały. Sąd uznał jedynie za gołosłowne i tym samym nieprzekonujące stwierdzenie L. K., że do kradzieży doszło w dniu 21 lub 22 października 2013r. Jak bowiem wynika z zeznań świadka J. G., nie wie on kiedy zostały skradzione pieniądze, bo nie zawsze codziennie potrzebował pieniędzy. Jak podawał, jeśli nie potrzebował zapłacić za fakturę, to mógł nie zaglądać do szuflady. Wskazywał, że odkrył brak pieniędzy w dniu 24 października 2013r.</p>
<p>zeznania świadka N. S., K. T. (1), A. G. (2), K. P.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadków N. S., K. T. (1), A. G. (2), K. P., czy innym, którzy byli pracownikami firmy, albowiem były spójne i wzajemnie się potwierdzały. Z zeznań tych wynikało zaś, że pomieszczenia nie są</p>	

	zamykane i do biurka J. G. każdy miał swobodny dostęp. Co więcej z zeznań świadka N. S. wynikało, iż zdarzały się w tej firmie kradzieże pieniędzy z szafek pracowników.		
analiza kryminalna	Jak już wskazywano powyżej Sąd uznał za w pełni przekonujące, nie budzące wątpliwości ustalenia wynikające z analizy połączeń telefonicznych wykonanych na podstawie logowania, wzajemnych kontaktów, powtarzalności połączeń. Z analizy tej wynika zaś, że w nocy 22.10.2013 roku w miejscu, w którym znajduje się firma (...) przebywał M. P. (1).		
	wyjaśnienia M. P. (1)	Ze względu na powyższe sąd dał wiarę oświadczeniu nie przyznającego się do tego czynu oskarżonego	
1.1.17	zeznania świadka B. O.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem były stanowcze, konsekwentne i spójne. ponadto potwierdzone innymi dowodami w tym umową wynajmu mieszkania na nazwisko A. W. ujawnioną podczas przeszukania mieszkania przy ul. 11 listopada 13 m 18.	
protokół przeszukania mieszkania	Czynność przeprowadzona w sposób nie budzący wątpliwości, protokół oddaje w pełni jej przebieg, nie		

	<p>były kwestionowane przez żadną ze stron.</p> <p>W wyniku przeprowadzonego przeszukania pomieszczeń mieszkalnych w Ł. przy ul. (...) ujawniono zaś:</p> <ul style="list-style-type: none"> • przedmioty pochodzące z popelnionych przestępstw (m.in. komputer, aparat fotograficzny, atrapa broni i plecak) • odzież (m.in. kominiarki), które mogły być wykorzystywane podczas popelnianych przestępstw. Osoby ubrane w taki sposób zostały zarejestrowane na monitoringu obiektów w których dokonywano przestępstw, • szlifierkę – narzędzie umożliwiające otwarcie kas pancernych i metalowych kasetek, • dokumenty – wykorzystane przy zakupie samochodu C. (...). Co niezbiecie wskazuje, na cel w jakim było wynajęte mieszkanie tj. służyło ono grupie przestępczej. 	
<p>zeznania świadka M. P.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem były stanowcze i spójne,</p>	

	<p>ponadto potwierdzone innymi dowodami takimi jak wyniki oględzin i przeszukań samochodów i mieszkań, nagrania rozmów telefonicznych, opinie kryminalistyczne, analiza kryminalna.</p>	
<p>protokoły przeszukania samochodów</p>	<p>Czynności przeprowadzone w sposób nie budzący wątpliwości, protokoły oddają w pełni ich przebieg, nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Z protokołów przeszukań i polecenia holowania wynika, że w dniu 07.05.2014 roku, czyli w dniu zatrzymania oskarżonych w pobliżu mieszkania w Ł. przy ul. (...) znajdowały się ich pojazdy T. (...) o nr rej. (...) użytkowany przez M. M. (2) oraz marki N. (...) o nr rej. (...) użytkowany przez A. S. (5). Co niezbitnie świadczy o tym, iż przed dokonaniem przestępstwa członkowie grupy spotykali się w przedmiotowym mieszkaniu.</p>	
<p>nagrania rozmów</p>	<p>Sąd uznał, że nagrania te w pełni odzwierciedlają treść rozmów telefonicznych i że są to rozmowy przeprowadzane, tak jak ustalili operacyjnie funkcjonariusze policji przez oskarżonych w niniejszej sprawie. Sąd dał tym nagraniom i poczynionym w oparciu o nie i czynności operacyjne ustaleniom policji wiary</p>	

w całej rozciągłości, mimo, iż nie dysponował opinią biegłego do spraw badania głosu. Nie ma w materiale dowodowym takiej opinii albowiem oskarżeni odmówili oddania próbek głosu, koniecznych do porównania przez biegłego. Okoliczność, iż mimo, że oskarżeni nie przyznawali się do zarzucanych im czynów, a jednak nie zdecydowali się na poddanie się takiej weryfikacji, także została uwzględniona przy ocenie prawidłowości ustaleń policji.

Sąd uznał te ustalenia za całkowicie wiarygodne, mimo, iż funkcjonariusze, którzy prowadzili sprawę i dokonywali ustaleń odnośnie konkretnych osób będących sprawcami tj. M. P. (5), odmówili ujawnienia jaką drogą uzyskali tę wiedzę, zasłaniając się tajemnicą, jaką chronione są czynności operacyjne.

Ustalenia funkcjonariuszy policji co do osób, których rozmowy telefoniczne zostały nagrane są tym bardziej przekonujące, że w rozmowach tych padają nie tylko imiona oskarżonych, ich partnerek życiowych, ale także imiona zmyślane, którymi posługiwali się w kontaktach z określonymi osobami tj. M. M. (2), który przedstawiał się K. T. (2) imieniem

O., i takie podaje kobiecie w rozmowie telefonicznej. Opisywane są tam także okoliczności, które uprawdopodobniają dane tych osób.

Dla przykładu można tu podać, że w rozmowie przeprowadzanej w dniu 2.04.2014r. o godz. 9.46 z A. W. jego rozmówca podaje, że matka M. ma nowotwór i on odpuszcza, bo samej jej nie zostawi, a jakby co ojciec jej nie pomoże. Żona M. J. (1) ma na imię M. i rzeczywiście M. J. nie uczestniczy w kolejnym dokonanym przez członków grupy w dniu 6/7 maja przestępstwie, po którym policjanci dokonali zatrzymania oskarżonych.

Takich rozmów, w których padają imiona, czy informacje pozwalające na identyfikację oskarżonych jest znacznie więcej. W rozmowach tych ponadto pojawiają się informacje nie związane z tym postępowaniem, a dotyczące postępowań karnych, które toczą się w stosunku do niektórych z oskarżonych o przestępstwa popełnione w związku z przynależnością do (...) grupy kibicowskiej W., które również pozwalają na zidentyfikowanie rozmówców, albowiem w sprawie o syg. Ap V Ds. 27 / 14, która została przekazana do Sądu Okręgowego w Łodzi IV

	<p>Wydział Karny, a w której zapadł nieprawomocny wyrok, oskarżono M. P. (1), M. J. (1) i A. S. (5) o udział w bójkach i pobiciach.</p> <p>Treść tych nagranych rozmów najdobitniej potwierdza, że mamy do czynienia ze zorganizowaną grupą przestępczą. Jest w nich bowiem mowa o planowanych przestępstwach, o poszukiwaniu samochodu, na którego zakup składali się wszyscy oskarżeni, o jego dostosowaniu do celów przestępczych. Poruszany jest w nich w szerokim zakresie wątek związany z wyszukiwaniem kobiet uprawiających seks za pieniądze, udostępniania im mieszkania i pobieranych za to od kobiet opłat.</p> <p>Sąd dał wiarę tym nagraniom i poczynionym w oparciu o nie i czynności operacyjne ustaleniom policji w całej rozciągłości dlatego nie uznał za przekonujące twierdzeń nieprzyznających się do winy oskarżonych.</p>	
analiza kryminalna	<p>Jak już wskazywano powyżej Sąd uznał za w pełni przekonujące, nie budzące wątpliwości ustalenia wynikające z analizy połączeń telefonicznych wykonanych na podstawie logowania, wzajemnych</p>	

	<p>kontaktów, powtarzalności połączeń. Z analizy tej wynika zaś, że sprawcy posiadali liczne telefony komórkowe z często wymienianymi kartami SIM, używali jednocześnie po kilka aparatów telefonicznych, mając na jedynym aparacie kontakt tylko z odpowiednio wybranymi osobami, podczas popełniania przestępstw używali do łączności wyłącznie nowe kart SIM, które w większości przypadków natychmiast wyrzucali, starannie oddzielali słuchawki telefonów i karty sim – używane w celach przestępczych od używanych do kontaktów prywatnych.</p>	
<p>protokół oględzin i kserokopia mapy</p>	<p>Czynność przeprowadzona w sposób nie budzący wątpliwości, protokół oddaje w pełni jej przebieg, nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Oględziny mapy potwierdzają zaś, że przestępstwa były przez sprawców planowane, co także wskazuje na zorganizowanie grupy.</p>	
<p>zaświadczenie o ukończeniu kursu wspinania i asekuracji na nazwisko M. M. - pkt 7 protokołu przeszukania samochodu T. (...)</p>	<p>Sąd uznał z ten dokument za przekonujący, a potwierdza on również zorganizowaną formę działania grupy, której członkowie, by móc dokonywać przestępstw, wymagających często umiejętności poruszania się po dachach i wyższych</p>	

	piętrach budynków, uczestniczyli w kursach szlifujących ich umiejętności wspinaczkowe.		
opinia kryminalistyczna	Opinia jest sporządzona przez specjalistę, jest pełna, jasna, a jej rzetelność i wynikające z niej wnioski nie budzą wątpliwości. W wyniku przeprowadzonych badań przez Laboratorium Kryminalistyczne Komendy Wojewódzkiej Policji w Ł. o nr (...), ujawnionej w mieszkaniu przy ul (...) z zabezpieczonej do badań czarnej kominiarki oraz koszulki wyizolowano DNA pochodzenia męskiego o profilu zgodnym z profilem DNA M. P. (1), co stanowi kolejny argument przemawiający za jego udziałem w dokonywanych przestępstwach.		
1.1.18	protokół przeszukania mieszkania	Czynność przeprowadzona w sposób nie budzący wątpliwości, protokół oddaje w pełni jej przebieg, nie były kwestionowane przez żadną ze stron.	
zeznania świadka K. R.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem były stanowcze, konsekwentne i spójne, ponadto potwierdzone innymi dowodami takimi jak		

	wyniki oględzin i opinia kryminalistyczna.	
opinia kryminalistyczna	Opinia jest sporządzona przez specjalistę, jest pełna, jasna, a jej rzetelność i wynikające z niej wnioski nie budzą wątpliwości. Opinia wykazała, że zawarte w nim dokumenty zostały wytworzone przez pracowników firmy (...), że były tam zeskanowane dokumenty związane z działalnością firmy (...) Sp. z o.o. i zdjęcia przedstawiające firmę (...) Sp. z o.o. ponadto z opinii wynika, iż był on przez sprawców wykorzystany do przechowywania i reklamowania: zdjęć kobiet reklamujących swoje ciało oraz usługi seksualne oraz zawierał rozmowy pomiędzy kobietami świadczącymi usługi seksualne i klientami.	
zeznania świadka M. S. (1)	Sąd nie znalazł podstaw by kwestionować zeznania świadka , tym bardziej, iż przed sądem świadek przyznawał, że skradzione komputery były stare i ich wartość wynosiła około 1 000 zł każdy, a nie jak wcześniej podawana kwota kilku tysięcy złotych.	
zeznania świadka B. B. (1)	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem były stanowcze, konsekwentne i spójne, ponadto świadek wskazał na okoliczności	

	<p>świadczące o tym, że aparat stanowił jego własność.</p>	
<p>opinia kryminalistyczna</p>	<p>Opinie są sporządzone przez specjalistów, są pełna, jasne, a ich rzetelność i wynikające z nich wnioski nie budzą wątpliwości. Opinie wykazały, że ujawnione na aparacie fotograficznym marki C. ślady linii papilarnych pochodzą od A. W. (1) podobnie, jak ujawnione ślady linii papilarnych na okładkach albumów z napisem (...), w których znajdują się monety.</p>	
<p>protokoły okazań</p>	<p>Sąd uznał za przekonujące rozpoznania numizmatów dokonane przez L. G. (1) i M. G. (1),, albowiem potwierdziła je okoliczność, iż wśród tych monet znajdowały się także dokumenty na nazwisko G., taj jak np. rachunki.</p>	
<p>protokół okazania plecaka K. N.</p>	<p>Brak jest podstaw do kwestionowania zeznań K. N., który rozpoznał plecak jako swoją własność, tym bardziej, że z opinii kryminalistycznej wynika, iż znajdowało się na nim DNA K. N..</p>	
<p>protokół okazania pistoletu W. B., zeznania świadka P. C.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadków W. B. i P. C. albowiem były stanowcze i wzajemnie się potwierdzały w kwestii rozpoznania pistoletu.</p>	

<p>zeznania świadka M. P.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem były stanowcze, konsekwentne i spójne, potwierdzone wynikami przeszukania. Ponadto świadek jako osoba wykonująca swoją pracę, nie był osobiście zainteresowany wynikiem tego postępowania.</p> <p>Ze względu na powyższe dowody sąd nie dał wiary oświadczeniom nie przyznających się do tego czynu oskarżonych.</p>	
<p>1.1.19</p>	<p>zeznania świadka K. T. (2)</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem były stanowcze, konsekwentne i spójne, ponadto potwierdzone innymi dowodami tj, nagrania rozmów telefonicznych oskarżonych, oględziny i opinie kryminalistyczne. Z nagrań rozmów telefonicznych, m.in. tej przeprowadzonej w dniu 10.02.2014r., wynika, że była wtedy już druga dziewczyna. Sąd dał także wiarę jej twierdzeniom z postępowania przygotowawczego, że były także kolejne dziewczyny, mimo, iż przed sądem pod wpływem sugestii obrońcy, się z tego wycofała. Z nagrań niezbiecnie wynika bowiem, że oskarżeni w dniu 3.03..2014r. prowadzili rozmowę o tym, że są kolejne dziewczyny. Potwierdzają to także zdjęcia, które oskarżeni wykonywali (co też wynika z nagranych rozmów)</p>

		dziewczynom, w celu zareklamowania ich usług, a które to zdjęcia zostały zabezpieczone na laptopie w mieszkaniu przy ul. (...).	
opinia kryminalistyczna wraz z oględzinami	Opinie są sporządzone przez specjalistów, są pełne, jasne, a ich rzetelność i wynikające z nich wnioski nie budzą wątpliwości. Opinie i oględziny wykazały, że na laptopie znajdowały się zdjęcia kobiet.		
zeznania świadka M. P. notatka urzędowa	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem były stanowcze i spójne, ponadto operacyjne ustalenia potwierdzone zostały innymi dowodami takimi jak zeznania świadka K. T., wynikami oględzin i opinii kryminalistycznych oraz nagraniami rozmów telefonicznych.		
1.1.20	zeznania świadka J. Szymańskiego Sławomira M., M. S. (2) J. M.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadków albowiem były stanowcze, konsekwentne, wzajemnie się uzupełniały i potwierdzały. Ponadto potwierdzone są wynikami oględzin. Ponieważ sąd nie znalazł podstaw do ich kwestionowania dał tym zeznaniom wiarę także w zakresie wartości szkody. Odnośnie niewypłacenia odszkodowania zeznania świadka J. S. potwierdzone są dokumentacją z (...)	
protokół oględzin	Czynność przeprowadzona w sposób		

	<p>nie budzący wątpliwości, protokół oddaje w pełni jej przebieg, nie były kwestionowane przez żadną ze stron.</p>	
analiza kryminalna	<p>Jak już wielokrotnie wskazywano powyżej Sąd uznał za w pełni przekonujące, nie budzące wątpliwości ustalenia wynikające z analizy połączeń telefonicznych wykonanych na podstawie logowania, wzajemnych kontaktów, powtarzalności połączeń. Z analizy tej wynika zaś, że</p> <ul style="list-style-type: none">• w okresie od dnia 14.11.2013 roku, godz. 23:44 do dnia 15.11.2013 roku, godz. 04:51, numer 883 – 907 – 680, przy wykorzystaniu aparatu o nr (...) wykonywał połączenia za pośrednictwem nadajników (...) usytuowanych w miejscowości P.,• w okresie od dnia 14.11.2013 roku, godz. 23:44 do dnia 15.11.2013 roku, godz. 04:51, numer 739 – 217 – 348, przy wykorzystaniu aparatu o nr (...) wykonywał połączenia za pośrednictwem nadajników (...) usytuowanych w miejscowości P. i W. koło L.,	

	<ul style="list-style-type: none"> • numery 883 – 907 – 680 i 739 – 217 – 348 kontaktowały się ze sobą i były jedynie aktywne w okresie i miejscu dokonania kradzieży z włamaniem, . • aparat o numerze (...) został ujawniony w mieszkaniu zajmowanym przez M. P. (1), • aparat o numerze (...) współpracował także z kartami o numerze 739 – 208 – 503, 786 – 202 – 126, 794 – 276 – 081. Miejsca logowań oraz wykonywane połączenia świadczą, że był one użytkowe przez M. P. (1), <p>Aparat o numerze o nr (...) współpracował także z kartami o numerze 505 – 904 – 630, 720 – 815 – 301, 786 – 166 – 323. Miejsca logowań oraz wykonywane połączenia świadczą, że były one użytkowe przez M. J. (1).</p> <p>Z tego względu sąd nie dał wiary oświadczeniom nie przyznających się do tego czynu oskarżonych.</p>	
1.1.21	zeznania świadka K. N. (1), W. B. (2)	Sąd dał wiarę zeznaniom świadków K. N. i W. B. albowiem były stanowcze, konsekwentne, wzajemnie się uzupełniały i potwierdzały. Pewne różnice w nich

występujące wynikały jedynie z tego, iż uczestniczyli w zdarzeniu stresującym i dynamicznym, dlatego pewne szczegóły mogły nie być przez nich dobrze zapamiętane. Zeznania te są ponadto potwierdzone innymi dowodami.

Twierdzenie, że sprawcy prysnęli gazem potwierdzone jest oględzinami osoby W. B., w czasie których zabezpieczono na jego twarzy substancję, w której stwierdzono obecność kapsaicynoidów-substancji o charakterze drażniącym, co wykazała z kolei opinia kryminalistyczna.

Ponadto zeznania dotyczące utraconego przez pokrzywdzonych mienia potwierdzone są wynikami przeszukania mieszkania przy ul. (...), w czasie którego ujawniono dwie ze skradzionych rzeczy rozpoznane przez pokrzywdzonych.

Ponieważ sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania tych zeznań dał im wiarę także w zakresie wartości poniesionej przez nich szkody.

Korelują z tymi zeznaniami zeznania świadka P. C. (2), któremu jego pracownik W. B. opisał zdarzenie.

<p>zeznania świadka J. K. B. F., E. P.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadków J. K., albowiem były one postronnymi obserwatorkami, niezainteresowanymi wynikiem postępowania. Różnice dotyczące ilości sprawców, wynikać mogą z różnych momentów w jakich obserwowały one zdarzenie.</p>	
<p>zeznania świadka S. M. (3), P. C. (2)</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadków albowiem były stanowcze, konsekwentne, wzajemnie się uzupełniały i potwierdzały.</p>	
<p>analiza kryminalna</p>	<p>Jak już wielokrotnie wskazywano powyżej Sąd uznał za w pełni przekonujące, nie budzące wątpliwości ustalenia wynikające z analizy połączeń telefonicznych wykonanych na podstawie logowania, wzajemnych kontaktów, powtarzalności połączeń. Z analizy tej wynika zaś, że oskarżeni M. J. (1), A. W. (1). M. P. (1) i M. M. (2) planowali dokonanie tego przestępstwa obserwując konwój z pieniędzmi już w dniu 30 listopada, a następnie także 7 grudnia. Wynika z niej również, iż w dniu rozboju tj. 14.12.2013r w miejscu przestępstwa znajdowali się, a zatem w nim uczestniczyli A. W. (1) i M. J. (6). I tak :</p> <ul style="list-style-type: none"> • w dniu 30.11.2013 roku od godz. 12:44 do godz. 13:05 	

numery 530 485 576 (M. J. (1)), 720 828 672 (A. W. (1)), 731 856 614 (M. P. (1)) 883 947 538 (M. M. (2)) łączyły się ze sobą i realizowały połączenia za pośrednictwem przekazników (...) przy ul. (...), ul. (...) i ul. (...), które swym zasięgiem obejmują ulicę (...), miejsce gdzie doszło do napadu na konwój przewożący pieniądze,

- w dniu 30.11.2013 roku od godz. 13:05 do godz. 13:38, numery 530 485 576 (M. J. (1)), 720 828 672 (A. W. (1)), 731 856 614 (M. P. (1)) łączyły się ze sobą i realizowały połączenia za pośrednictwem przekazników (...) przy ul. (...), ul. (...). Powyższe logowania są zgodne z trasą przejazdu konwoju z pieniędzmi do firmy (...),
- w dniu 07.12.2013 roku od godz. 12:05 do godz. 13:28, numery 530 – 485 – 576 (M. J. (1)), 720 – 828 – 672 (A. W. (1)), 786 – 289 – 265 (M. M. (2)), 536 117 384 (G. W.) łączyły się ze sobą i realizowały połączenia za pośrednictwem

przełączników (...)
przy ul. (...),
ul. (...), ul. (...)
WiN 52, ul. (...),
które swym zasięgiem
obejmują ulicę (...),
miejsce gdzie doszło
do napadu na
konwój przewożący
pieniądze,

- w dniu 14.12.2013 roku od godz. 12:30 do godz. 12:37, numery 530 – 485 – 576 (M. J. (1)), 720 – 828 – 672 (A. W. (1)), łączyły się ze sobą i realizowały połączenia za pośrednictwem przełączników (...)
przy ul. (...), ul. (...), ul. (...), które swym zasięgiem obejmują ulicę (...), miejsce gdzie w ciągu kolejnych 15 minut doszło do napadu na konwój przewożący pieniądze,
- numery 786 202 126 (M. P. (1)), 516 786 036 (A. S. (5)), 536 117 384 (G. W.), 530 485 576 (M. J. (1)), 720 828 672 (A. W. (1)) przestały funkcjonować w sieci w dniu 14.12.2013 roku, po dokonanych napadzie rabunkowym na konwojentów firmy (...),
- wskazane numery, wielokrotnie łączyły się ze sobą i

	<p>realizowały połączenia za pośrednictwem przekaźników (...) przy ul. (...) i ul. (...) obejmującym swym zasięgiem mieszkanie wynajmowane przez A. W. (1), w którym przechowywane były przedmioty pochodzące z przestępstw. Wskazane osoby pozostawiały tam swoje samochody udając się w celu popełnienia kolejnego przestępstwa,</p> <p>Numer 720 828 672 (A. W. (1)) w czasie napadu współpracował z aparatem o nr (...). Aparat ten współpracował także z kartą o nr 511 - 755 - 100, która została zabezpieczona w mieszkaniu w Ł. przy ul. (...).</p> <p>Z tego względu sąd nie dał wiary oświadczeniom nie przyznających się do tego czynu oskarżonych A. W. i M. J..</p> <p>Dał natomiast wiarę oświadczeniom nie przyznających się do tego czynu oskarżonych M. P. i M. M..</p>	
<p>protokół przeszukania mieszkania</p>	<p>Czynność przeprowadzona w sposób nie budzący wątpliwości, protokół oddaje w pełni jej przebieg, nie były kwestionowane przez żadną ze stron. W</p>	

	<p>wyniku tego przeszukania ujawniono zaś przedmioty należące do pokrzywdzonych tj. plecak materiałowy z napisem (...) i pistolet (straszak) o nazwie K. (...). Rozpoznanie tych przedmiotów podczas okazania jest wzmocnione opinią krymianlistyczną, w której ustalono, że na zabezpieczonym do badań plecaku materiałowym z napisem (...) wyizolowano DNA pochodzenia męskiego o profilu zgodnym z profilem DNA K. N. (1). To najdobitniej potwierdza ustalenia dokonane operacyjnie przez funkcjonariuszy policji i wyniki przeprowadzonej analizy połączeń, że to właśnie A. W. i M. J. byli sprawcami tego czynu.</p>	
<p>zeznania świadka S. B.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, nie znajdując podstaw do ich kwestionowania, tym bardziej, że rzeczywiście K. N. nie zachował wymogów, które uprawniały do wystąpienia o odszkodowanie.</p>	
<p>1.1.22</p>	<p>zeznania świadka M. P. (5) notatka urzędowa</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem były stanowcze i spójne, ponadto operacyjne ustalenia potwierdzone zostały innymi dowodami takimi jak np. nagrania rozmów telefonicznych.</p>

zeznania świadka D. B.	Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw by kwestionować zeznania świadka.	
protokół oględzin hali	Czynność przeprowadzona w sposób nie budzący wątpliwości, protokół oddaje w pełni jej przebieg, nie były kwestionowane przez żadną ze stron.	
zeznania świadka M. N.	Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw by kwestionować zeznania świadka.	
1.1.23	zeznania świadka P. W. (1)	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. W. (1), albowiem nie miał on żadnych powodów do podawania okoliczności nieprawdziwych, tym bardziej, iż nie był osobą w jakikolwiek sposób zainteresowaną wynikiem tego postępowania. Z zeznań tego świadka wynika zaś, że w sprawie zakupu samochodu przyjechało do niego dwóch mężczyzn i jeden z nich podpisał się na umowie sprzedaży. Na okazanych P. W. tablicach poglądowych świadek wskazał dwie osoby, rozpoznał M. P. na 30-40% ewentualnie, jako tego samego osobnika rozpoznał też M. M., nie rozpoznał drugiego mężczyzny, na rozprawie dodawał, że luźno wskazywał na tablicach, nie był tego pewny.

		<p>Zdaniem sądu jednak nie bez przyczyny świadek wskazał akurat tych dwóch oskarżonych, którzy jak wynika z nagranych rozmów telefonicznych w tym dniu o ofercie znalezionej w Internecie. Niewątpliwie zatem świadek wskazał te twarze, bo je pamiętał z tej transakcji, mimo, iż podawał, że chodzi mu o tę samą osobę.</p>
<p>opinia biegłej ds. pisma A. J. (1)</p>	<p>Opinia jest pełna, jasna, a jej rzetelność i wynikające z niej wnioski nie budzą wątpliwości.</p> <p>Z opinii biegłej wynika natomiast, iż na umowie zawartej z datą 17 kwietnia 2014r. podpis JBubek nakreślił prawdopodobnie M. P. (1). Co prawda wniosek ten nie jest kategorię z uwagi na niedostateczny materiał porównawczy, jednak w powiązaniu z powyżej opisanymi zeznaniami świadka P. W. podczas okazania oraz nagraniami rozmów oskarżonego M. P., zdaniem sądu uznać należy, iż to ten oskarżony podpisał się na umowie sprzedaży pojazdu. Dlatego sąd nie dał wiary oświadczeniu nieprzyznającego się do winy oskarżonego M. P. (1).</p>	
<p>nagrania rozmów wraz</p>	<p>Jak już wskazywano powyżej Sąd uznał, że nagrania te w pełni odzwierciedlają treść</p>	

	<p>rozmów telefonicznych i że są to rozmowy przeprowadzane, tak jak ustalili operacyjnie funkcjonariusze policji przez oskarżonych w niniejszej sprawie. Na nagraniach tych są rozmowy oskarżonych dotyczące poszukiwania oferty sprzedaży samochodu, dotyczące wysokości składek, jakie każdy z nich będzie musiał ponieść na zakup i przeróbki w samochodzie, a także jak wskazywano powyżej M. M. i M. P. o ofertach internetowych. Są także rozmowy świadczące o tym, że samochód został już zakupiony, a także w dniu 22.04.14r., że do końca tygodnia wszystko z samochodem powinno być zrobione, czy o odebraniu samochodu.</p>	
umowa sprzedaży	Brak podstaw do kwestionowania treści tego dokumentu.	
zeznania świadka J. B. (1)	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, albowiem nie miał on żadnych powodów do podawania okoliczności nieprawdziwych, gdyż nie był zainteresowany wynikiem tego postępowania. Zeznania te w zakresie faktu utraty dowodu osobistego ponadto potwierdza treść wniosku o wydanie dowodu osobistego.	
1.1.24	notatka urzędowa i zeznania P. S.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka i sporządzonej

		przez niego notatce albowiem były stanowcze i spójne, ponadto potwierdzone innymi dowodami takimi jak oględziny samochodu i przeszukania i protokołami zatrzymania sprawców.
protokół przeszukania	<p>Czynności przeprowadzone w sposób nie budzący wątpliwości, protokoły oddają w pełni ich przebieg, nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Protokoły zatrzymania i przeszukania oskarżonych, nie tylko z uwag na czas w jakim dokonano ich zatrzymania, ale, z uwagi na ujawnione przy nich bransoletki skradzione na szkodę L. P. (1), także potwierdzają wraz z oględzinami samochodu, że oskarżeni byli sprawcami zarzucanego im przestępstwa.</p> <p>Z tego względu sąd nie dał wiary oświadczeniom nie przyznających się do tego czynu oskarżonych.</p>	
protokół oględzin samochodu C. (...)	<p>Czynność przeprowadzona w sposób nie budzący wątpliwości, protokół oddaje w pełni jej przebieg, nie była kwestionowana przez żadną ze stron. W jej wyniku ujawniono zaś przedmioty pochodzące z kradzieży w firmie (...), a także przedmioty służące do popełnienia</p>	

przestępstwa tj. wkłętaki, nożyce, szlifierkę kątową (...), mapę samochodową z zaznaczonymi długopisem miastami, aparaty telefoniczne wraz z kartami Sim, ubrania oraz obuwie sportowe, rękawiczki. Ujawniono także zamontowaną metalową skrytkę w której znajdowały się : koszulka koloru beżowego, nożyce do cięcia metalu z napisem (...), łom koloru szarego z napisem (...) o długości 79 cm i szerokości 2,5 cm, łom koloru niebieskiego o długości 67,5 cm i szerokości 3,5 cm, łom koloru czarnego z napisem (...) o długości 73 cm i szerokości 4 cm. W czasie oględzin pojazdu stwierdzono ponadto, że samochód posiada zamontowane czarne kurtyny, które są elektronicznie opuszczane i zasłaniają tablice z numerami rejestracyjnymi. Kurtyna opuszczana jest przy użyciu pilota zamontowanego wewnątrz pojazdu. W samochodzie zamontowane było CB – radio marki U.. Wszystko to niezbicie potwierdza, że oskarżeni byli sprawcami włamania dokonanego w firmie (...) około 3 godzin przed ich zatrzymaniem. Dlatego sąd nie dał wiary oświadczeniom nieprzyznających się do tego czynu oskarżonych.

<p>protokół oględzin i kserokopia mapy</p>	<p>Czynność przeprowadzona w sposób nie budzący wątpliwości, protokół oddaje w pełni jej przebieg, nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Oględziny mapy potwierdzają zaś, że przestępstwa były przez sprawców planowane.</p>	
<p>protokoły przeszukania samochodów</p>	<p>Czynności przeprowadzone w sposób nie budzący wątpliwości, protokoły oddają w pełni ich przebieg, nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Z protokołów przeszukań i polecenia holowania wynika, że w dniu 07.05.2014 roku, czyli w dniu zatrzymania oskarżonych w pobliżu mieszkania w Ł. przy ul. (...) znajdowały się ich pojazdy T. (...) o nr rej. (...) użytkowany przez M. M. (2) oraz marki N. (...) o nr rej. (...) użytkowany przez A. S. (5). Co niezbiecie świadczy o tym, iż przed dokonaniem przestępstwa członkowie grupy spotykali się w przedmiotowym mieszkaniu.</p>	
<p>zeznania świadka M. P.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom i notatce sporządzonej przez świadka albowiem były stanowcze i spójne, ponadto potwierdzone innymi dowodami takimi jak wyniki oględzin i przeszukań samochodów i mieszkania, nagrania</p>	

	rozmów telefonicznych, opinie kryminalistyczne, analiza kryminalna.		
1.1.25	protokół przeszukania mieszkania	Czynność przeszukania była przeprowadzona w sposób nie budzący wątpliwości, protokół oddaje w pełni jej przebieg, nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Z tego względu sąd nie dał wiary oświadczeniu nie przyznającego się do tego czynu oskarżonego. Tym bardziej, że narkotyki te znajdowały się w tym samym miejscu co zawarta przez A. W. umowa najmu i spis stanu liczników.	
opinia kryminalistyczna	Opinia sporządzona przez specjalistę, jest pełna, jasna, a jej rzetelność i wynikające z niej wnioski nie budzą wątpliwości. W wyniku przeprowadzonych badań ustalono, iż zabezpieczony proszek to środek odurzający w postaci kokainy. Ilość przed badaniem to 4,88 grama, dlatego sąd zmienił opis czynu w tym zakresie.		
		Sąd nie uwzględnił pozostałych dowodów osobowych i pozaosobowych przy ustalaniu stanu faktycznego, gdyż nic do sprawy nie wniosły.	
2.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</i>			

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), M. M. (2), A. S. (5), Ł. O. (2)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), M. M. (2), A. S. (5) i Ł. O. (2) postawić zarzut winy co do zarzucanego im w pkt I czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mogli zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawców.</p> <p>Przestępstwo to popełnione było przez</p>			

nich umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżeni wiedzieli, że dokonują czynu zabronionego i chcieli go dokonać.

Swoim zachowaniem oskarżeni wyczerpali dyspozycję art. 258 § 1 k.k. Zgodnie z dyspozycją art. 258 § 1 kk karze w nim określonej podlega ten, kto bierze udział w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego. Kluczową kwestią, która pozwala odróżnić luźny związek kilku sprawców od grupy przestępczej, jest ustalenie stopnia porozumienia i zorganizowania całej struktury. Jednak do przyjęcia działalności w zorganizowanej grupie nie jest wymagany wysoki stopień zorganizowania, wystarcza zatem nawet niski poziom organizacji, który stwarza możliwość łatwiejszego dokonywania przestępstw i posiadania w miarę stałego źródła dochodu. Poszczególni członkowie grupy muszą znać cele jej działania i uczestniczyć w ich realizacji, a także porozumiewać się między sobą w kwestiach dotyczących organizacji przestępstw, ich przygotowania, wykonania, a także w kwestiach ewentualnych rozliczeń po popełnieniu przestępstwa. Choć nie

jest wymagany stały skład grupy, a jej członkowie mogą popełniać przestępstwa w różnych układach personalnych, łączyć ich musi wspólna chęć i gotowość popełniania przestępstw oraz działania na rzecz grupy. Jak podkreśla się w orzecznictwie „branie udziału” w zorganizowanej grupie przestępczej może polegać na przynależności do grupy, akceptowaniu zasad, które nią rządzą, wykonywaniu zadań ustalonych przez osoby z kierownictwa grupy, wspólnych akcjach przestępczych, planowaniu, spotkaniach organizacyjnych, udzielaniu członkom grupy pomocy w realizacji celów. Obejmuje także udział w innego rodzaju działalności na rzecz grupy (niekoniecznie działalności przestępczej) ze świadomością, że przyczyni się do osiągnięcia przestępczych celów przez całą grupę np. wynajem mieszkania, samochodu. Od strony podmiotowej przestępstwo z art. 258 § 1 kk może być popełnione jedynie umyślnie - sprawca musi mieć świadomość przynależności do grupy, akceptować jej cele i formy działania. Nie jest konieczna wiedza o szczegółach organizacji czy struktury grupy ani też znajomość wszystkich jej członków,

ale istotne jest, by działał ze świadomością, że oprócz niego w proceder zaangażowane są także inne osoby, by działał w sposób utrudniający rozbicie grupy, a nadto wystarczające jest, gdy sprawca przystępuje do grupy nie będąc pewny jej przestępczego charakteru, godząc się jednak z możliwością posiadania przez nią takich cech.

Wszystkie powyższe cechy posiadała grupa, do której należeli oskarżeni w rozpoznawanej sprawie. Była to zorganizowana grupa, mająca na celu dokonywanie przestępstw, w szczególności przeciwko mieniu, charakteryzowała się stałym gronem uczestników koordynujących działalność według ustalonych reguł i nie nawiązujących kontaktów dla dokonania pojedynczych przestępstw, lecz z góry zakładających systematyczne popelnienie możliwie wielu przestępstw. Wśród jej uczestników istniało porozumienie co do planowania przestępstw, najmowali mieszkania m.in. w celu przechowywania łupów, dokonywali zakupu samochodu i wykonywali w nim odpowiednie dla przestępczej działalności skrytki, czy maskownice do tablicy rejestracyjnej. Między jej członkami istniały powiązania

socjologiczno –
psychologiczne, w tym
koleżeńskie.

Z zachowania
oskarżonych, wynikało,
że mieli świadomość,
że popełniając te
przestępstwa działają w
warunkach
zorganizowanej grupy
przestępczej.

Występek z art. 258 §
1 k.k. jest przestępstwem
formalnym, a zatem
jest dokonany z chwilą
określonego, opisanego w
przepisie ustawy karnej
zachowania się sprawcy.
Odpowiedzialność za
udział w związku albo
zorganizowanej grupie
przestępczej lub
terrorystycznej opiera
się na przynależności,
niezależnie od pełnionych
funkcji. Uczestnik nie
musi więc brać udziału w
konkretnym przestępstwie
popełnionym przez grupę
lub związek, wystarczy
świadoma przynależność
do tego związku lub
zorganizowanej grupy,
z którą wiąże się
poddanie panującej w niej
dyscyplinie i gotowość
do uczestniczenia w
prowadzonej działalności
przestępczej. Udział w
zorganizowanej grupie
przestępczej nie musi
zatem wiązać się
z popełnieniem przez
sprawcę owego występku
innego czynu
zabronionego. Do
odpowiedzialności karnej
z art. 258 § 1

k.k. ustawa nie wymaga bowiem czynnego udziału w popełnianiu innych przestępstw.

Wystarczającą jest sama gotowość do ich popełnienia. Jak jednak wynika z ustaleń sądu oskarżeni nie tylko przynależeli do grupy świadcząc gotowość do popełniania przestępstw, ale także czynnie je popełniali.

Sąd nie podzielił jednak poglądu prokuratora, który w skazał w zarzucie, że grupa, do której mieli przynależeć wszyscy oskarżeni, miała działać od 27 maja 2013r. do 7 maja 2014r. Przede wszystkim wskazać należy, iż prokurator nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących, że właśnie od daty 27 maja 2013r. istniała będąca przedmiotem tego postępowania zorganizowana grupa przestępcza, a co więcej, że już wówczas należeli do niej wszyscy (z wyjątkiem Ł. O., któremu postawiono zarzut działania w grupie od 17 kwietnia 2014r.) oskarżeni. Nie dostarczyli takiego materiału dowodowego sami oskarżeni, którzy odmówili składania wyjaśnień. Żaden z przesłuchiwanych w sprawie świadków także nie dostarczył dowodów odnośnie działania grupy, albowiem zeznania świadków w ogóle

tego tematu nie dotyczyły. Tym samym ani źródła osobowe, ani pozaosobowe, nie wskazują na datę od jakiej grupa zaczęła istnieć, w szczególności taką, jak wskazana w zarzucie.

Ma to kardynalne znaczenie w sytuacji, gdy grupa zajmować się miała dokonywaniem przestępstw przeciwko mieniu a w szczególności polegających na dokonywaniu napadów rabunkowych na konwoje przewożące pieniądze, kradzieży z włamaniem do hurtowni oraz przedsiębiorstw prowadzących działalność produkcyjną i handlową, a dokonanie wszystkich tego typu czynów w okresie od 27 maja 2013r. do połowy listopada 2013r. zarzucono w akcie oskarżenia jedynie dwóm oskarżonym tj. M. P. (1) lub A. W. (1). Oczywiście jest, iż zorganizowana grupa nie mogła się składać jedynie z M. P. (1) i A. W. (1). Nie ma w zgromadzonym materiale dowodowym żadnego dowodu potwierdzającego, że oskarżeni M. J. (1), M. M. (2), A. S. (5), Ł. O. (2) należeli do tej grupy zanim dokonali zarzucanych im w akcie oskarżenia przestępstw. Z tego względu zdaniem sądu nie można przyjąć, że grupa w ogóle już wówczas istniała, a już z całą pewnością nie można

uznać, że należeli do niej już od dnia 27 maja 2013r. oskarżeni M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), M. M. (2) i A. S. (5), tak jak to im zarzucono.

Nie można się zgodzić z prokuratorem, iż o istnieniu tej grupy świadczą także inne dokonywane przestępstwa. Wbrew twierdzeniom prokuratora zawartym w uzasadnieniu aktu oskarżenia analiza zgromadzonych materiałów śledztwa, nie prowadzi bowiem do jedyne go możliwego wniosku, że grupa przestępcza, którą miał kierować M. P. (1) dopuściła się także innych przestępstw, które nie zostały objęte aktem oskarżenia. Skoro bowiem, jak zauważa prokurator brak jest możliwości zindywidualizowania obecności poszczególnych osób na miejscu tych innych przestępstw, to to tym samym brak jest możliwości przesądzenia, że dokonywała ich właśnie ta sama grupa sprawców, co przestępstwa, które zostały zarzucone w niniejszym akcie oskarżenia. Dla przesądzenia tego faktu z całą pewnością nie jest wystarczające, jak to wskazywał prokurator. że kradzieże z włamaniem lub napady miały miejsce do dużych obiektów handlowo –

przemysłowych, czy że obiekty w nocy były dozorowane przez pracowników ochrony (zresztą nie w każdym przypadku tak było), we włamaniu uczestniczyły co najmniej 4 osoby (w większości przypadków nie ma dowodów na to, iż we włamaniach uczestniczyły co najmniej cztery osoby. Trudno bowiem zgodzić się z taką tezą. Oczywistym jest, iż do takich obiektów mogli wlamywać się także inni sprawcy, niekoniecznie akurat oskarżeni w niniejszej sprawie. Zdaniem prokuratora o tym, iż to właśnie ta grupa miała dokonywać tych innych przestępstw świadczą ponadto wykonane czynności procesowe, choćby wyniki przeprowadzonych badań kryminalistycznych dotyczących odwzorowania śladów obuwia pozostawionych na miejscu tychże przestępstw. Z całą pewnością nie jest to także wystarczającą poszlaką. Z opinii tych wynika bowiem, że pozostawione ślady jedynie mogą pochodzić od tego samego obuwia. Wnioski nie są zatem kategoryczne, a co więcej w opiniach podnoszona jest słaba jakość zabezpieczonych śladów oraz brak zabezpieczenia obuwia właściwego dla wykonania badań indywidualnych.

Zdaniem sądu również wynik przeprowadzonych oględzin mapy zabezpieczonej w samochodzie osobowym marki C. (...) o nr rej. (...), w których stwierdzono, że długopisem zaznaczone są okolice w których doszło do popełnienia przestępstw lub planowane było jego popełnienie. Jak sam prokurator wskazuje na mapie tej mogły być zaznaczone miejsca, w których dopiero planowano popełnienie przestępstwa. Nie da się także wykluczyć, że któryś z oskarżonych mógł wcześniej należeć do innej grupy przestępczej, dokonującej takich jak objęte aktem oskarżenia przestępstwa, a następnie stworzył własną grupę. Taki scenariusz może potwierdzać choćby okoliczność, że w mieszkaniu przy ul. (...) wynajętym na potrzeby grupy, znajdował się laptop skradziony na szkodę firmy (...), którego to przestępstwa nie popełnił żaden z oskarżonych.

Na tak wątplych, jak powyżej opisane, przesłankach nie można budować teorii o istnieniu już w maju 2013r. grupy do której należeli oskarżeni, którzy ponadto mieli dokonywać innych przestępstw, których nie zarzucono im w akcie oskarżenia. Jak

już wskazano powyżej zorganizowana grupa, która na terenie Ł. i innych miast P., dokonywała przestępstw przeciwko mieniu, istniała, nie później jednak niż od dnia 14 listopada 2013 i należeli do niej wówczas M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), pół miesiąca później także M. M. (2), zaś od kwietnia 2014r. także A. S. (5) i Ł. O. (2). Świadczy o tym nie tylko fakt, iż wówczas dokonywali zarzucanych im przestępstw, ale także fakt, iż już w październiku 2013r. A. W. wynajął mieszkanie, które następnie przeznaczone zostało na cele tejże grupy. Przechowywano tam łupy z dokonanych przez członków grupy przestępstw, także tych dokonanych przez M. P. i A. W. w okresie wcześniejszym. Spotykali się tam przed udaniem się na „robotę”. Świadczą o tym ustalenia dokonane przy okazji ostatniego włamania, kiedy po zatrzymaniu oskarżonych okazało się, że samochody przez nich użytkowane były zaparkowane w pobliżu mieszkania przy ul. 11 listopada 13. Ponadto przestępstwa dokonywane przez oskarżonych były szczegółowo zaplanowane, na co wskazuje choćby dokonaną przez członków grupy obserwację konwoju, który zamierzali okraść, czy organizacją przedmiotów wykorzystywanych przy

popelnianiu przestępstwa. Właśnie okoliczność, że A. S., jak i Ł. O. (2) partycypowali finansowo w zakupie samochodu C. (...), który służył przestępczym celom grupy, a zbieranie funduszy i zakup samochodu miał miejsce w kwietniu 2014r. sąd przyjął taki czas przystąpienia do grupy przez A. S. i Ł. O.. Zdaniem Sądu nie ma żadnych innych dowodów świadczących o tym, by A. S., któremu nie zarzucono popełnienia żadnego przestępstwa poza tym dokonanym w ramach grupy w dniu 6/7 maja 2014r. , należał do niej przed datą ustaloną przez sąd, a tym bardziej już w maju 2013r.

Mając na uwadze powyższe Sąd zmienił okresy, w jakich oskarżeni przynależeli do zorganizowanej grupy przestępczej. Sąd uznał, iż M. J. (1), A. W. i M. P. (1) brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej przynajmniej od czynu popełnionego w dniu 14 listopada 2013r. Wówczas już bowiem, kiedy było ich trzech, A. W. już w październiku wynajął mieszkanie na potrzeby grupy, możemy w ogóle mówić o zorganizowanej grupie. M. M. (2) dołączył do grupy nie później niż 30 listopada 2013r., wtedy bowiem brał udział w obserwacji konwoju z

pieniężni, który został następnie okradziony przez członków grupy w dniu 14.12.2013r. Z kolei A. S. (5) i Ł. O. dołączyli najpóźniej wówczas, kiedy był dokonywany zakup pojazdu C. (...), czyli w kwietniu 2014r. Podkreślić też należy, iż M. J. (1) w kwietniu „odpuścił” udział w grupie z przyczyn rodzinnych.

Zdaniem sądu nie ma także w zgromadzonym materiale dowodowym dostatecznych dowodów, by tak jak wskazał prokurator w akcie oskarżenia, twierdzić, że na czele całej struktury stał M. P. (1), który koordynował działaniami grupy. Dlatego sąd nie przyjął, że swoim zachowanie wypełnił on dyspozycję art. 258 § 3 kk.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2. (IIa/o)	A. W. (1), M. J. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można A. W. (1) i M. J. (1) postawić zarzut winy co do zarzucanego im czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mogli zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej.			

W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawców. Przestępstwo zarzucane oskarżonym popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżeni wiedzieli, że dokonują czynu zabronionego i chcieli go dokonać.

Swoim zachowaniem oskarżeni wyczerpali dyspozycję art. 280 § 2 kk, art. 189 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Karze określonej w art. 280 § 2 kk podlega ten, kto dopuszcza się kradzieży cudzej ruchomości stosując przy tym jeden ze szczególnych środków polegających na użyciu przemocy wobec osoby, groźbie natychmiastowego użycia przemocy wobec osoby, doprowadzeniu człowieka do stanu nieprzytomności bądź bezbronności posługując się bronią palną, nożem lub innym podobnie niebezpiecznym narzędziem. W rozpoznawanej sprawie miała miejsce kradzież gotówki na szkodę spółki (...) i rzeczy w postaci krótkofalówki i gazu na szkodę właściciela firmy (...). Rzeczy te niewątpliwie korzystają z ochrony należnej cudzym ruchomościom, a przewidzianej przez przepisy kodeksu karnego.

Ich bezprawnemu zaborowi towarzyszył cel przywłaszczenia czyli wyjęcia rzeczy spod władztwa osoby uprawnionej, włączenie do swojego majątku i postąpienie jak z własną.

Zabór rzeczy został poprzedzony groźbą użycia łomu, którym jeden ze sprawców się posługiwał, albowiem trzymany w ręku łomem zamachnął się, podniósł go do góry, a wywołana tym u pokrzywdzonego obawa spowodowała, że pokrzywdzony odskoczył do tyłu. Każda forma demonstrowania niebezpiecznego narzędzia, do jakich niewątpliwie należy zaliczyć metalowy łom z ostrym zakończeniem, a tym bardziej wykonanie nim zamachu, zmierza do spotęgowania gwałtu dla wywołania większej obawy i poczucia zagrożenia związanego ze świadomością, iż sprawca takim przedmiotem dysponuje i może go użyć w tych konkretnych okolicznościach, może być posługiwaniem się niebezpiecznym narzędziem. Niewątpliwie zachowanie sprawcy zostało podjęte w celu wywołania u pokrzywdzonego obawy użycia przedmiotowego łomu i wywołania w jego psychicznym stanie bezbronności.

Pokrzywdzony obawiał

się, że oskarżony użyje wobec niego łomu, na co wskazują podjęte odruchy obronne. Wskazać należy, że obawa pokrzywdzonego była obiektywnie uzasadniona. Oskarżeni i ich wspólnicy od początku zdarzenia zachowywali się agresywnie, użyli wobec obu pokrzywdzonych przemocy. Dlatego pokrzywdzony M. K. miał realne powody, aby obawiać się użycia przez sprawcę wspomnianego łomu. Podkreślić należy, iż wszyscy sprawcy zdawali sobie sprawę, że jeden z nich posługuje się łodem, tym bardziej, że wykonał nim zamach. Ponadto należy przyjąć, iż taki był plan działania, albowiem z kolei ten sprawca, który dobiegł do drugiego pokrzywdzonego, też przestraszył go przedmiotem, który pokrzywdzonemu przypominał broń, nie udało się jednak w niniejszym postępowaniu ustalić, co to był za przedmiot. W niniejszej sprawie ponadto sprawcy jednocześnie używali także przemocy wobec pokrzywdzonych, a także grozili ich zabiciem.

Stosowana wobec M. K. przemoc doprowadziła do powstania u niego obrażeń ciała, z uwagi jednak na fakt, iż sprawców było co najmniej czterech, a nie da się ustalić, który lub którzy z nich spowodowali

te obrażenia, sąd wyłączył z kwalifikacji art. 157 § 2 kk. Działanie sprawców miało zatem takie natężenie, że pozbawiło pokrzywdzonych możliwości przeciwdziałania zaborowi mienia i skutecznego przeciwstawienia się napastnikom.

Na tym jednak sprawcy nie poprzestali, albowiem skrepowali kończyny pokrzywdzonych taśmą samoprzylepną i opaskami zaciskowymi, a następnie wciągnęli do pomieszczeń portierni i pilnowali, by nie opuścili tych pomieszczeń, czym pozbawili ich na pewien czas wolności w myśl art. 189 § 1 kk.

By dokonać zaboru mienia znajdującego się w pomieszczeniach biurowych, sprawcy dokonali także uszkodzenia mienia m.in. w postaci systemu alarmowego, drzwi, okien, co sankcjonowane jest w art. 288 § 1 kk.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	5.pkt1) (III a/o)	M. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można M. P. (1) postawić zarzut			

winy co do zarzucanego mu czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mógł zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawcy. Przestępstwo zarzucane oskarżonemu popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony wiedział że dokonuje czynu zabronionego i chciał go dokonać.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 279 § 1 kk.

Zgodnie z dyspozycją art. 279 § 1 kk karze w nim określonej podlega osoba, która dopuszcza się kradzieży cudzej ruchomości po uprzednim włamaniu się do pomieszczenia zamkniętego. Swoim zachowaniem oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z co najmniej jednym sprawcą usiłowali dokonać włamania do spółki (...) -czmarek z zamiarem dokonania kradzieży, tzn. zmierzali bezpośrednio do dokonania tegoż przestępstwa, pokonując przeszkodę opisaną w stanie faktycznym lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na to, iż mienie jakie zastali na

miejscu (znajdowały się tam bowiem przedmioty ruchome posiadające określoną wartość wyrażoną w pieniądzu i mogące uczestniczyć w obrocie) nie zainteresowało. Dlatego Sąd nie podzielił poglądu prokuratora, że było to usiłowanie nieudolne z uwagi na brak przedmiotów nadających się do dokonania kradzieży. Sprawcy ponadto dokonali zaboru mienia w postaci pieniędzy włamując się w sposób opisany w stanie faktycznym do pomieszczeń firmy (...). Wskazane rzeczy bez wątpienia korzystają z ochrony należącej cudzym ruchomościom, a przewidywanej przez przepisy prawa karnego. Oskarżony miał zamiar dokonać zaboru tych rzeczy, towarzyszył temu cel przywłaszczenia, czyli wyjęcia rzeczy spod władztwa osób uprawnionych, włączenie do swojego majątku i postąpienia jak z własną. Mając na uwadze, iż oskarżonemu nie przypisano działania w tym czasie w grupie przestępczej sąd wyeliminował z kwalifikacji art. 65 § 1 kk.

#

3.1. Podstawa prawna
skazania albo
warunkowego umorzenia

5.pkt2) (VII a/o)

A. W. (1)

	postępowania zgodna z zarzutem	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
<p>Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można A. W. (1) postawić zarzut winy co do zarzucanego mu czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mógł zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawcy. Przepięstwo zarzucane oskarżonemu popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony wiedział że dokonuje czynu zabronionego i chciał go dokonać.</p> <p>Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 279 § 1 kk. Swoim zachowaniem oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z co najmniej jednym sprawcą pokonując przeszkodę opisaną w stanie faktycznym dokonali zaboru mienia w postaci przyborów piśmienniczych na szkodę właścicielki firmy (...) i aparatu fotograficznego stanowiącego własność E. C.. Wskazane rzeczy bez wątpienia korzystają z ochrony naleźnej</p>		

cudzym ruchomościom, a przewidywanej przez przepisy prawa karnego. Oskarżony miał zamiar dokonać zaboru tych rzeczy, towarzyszył temu cel przywłaszczenia, czyli wyjęcia rzeczy spod władztwa osób uprawnionych, włączenie do swojego majątku i postąpienia jak z własną. Mając na uwadze, iż oskarżonemu nie przypisano działania w tym czasie w grupie przestępczej sąd wyeliminował z kwalifikacji art. 65 § 1 kk.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	5.pkt3) (VIII a/o)	A. W. (1)
---	---	--------------------	-----------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można A. W. (1) postawić zarzut winy co do zarzucanego mu czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mógł zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawcy. Przestępstwo zarzucane oskarżonemu popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony

wiedział że dokonuje czynu zabronionego i chciał go dokonać.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 279 § 1 kk. Oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z co najmniej jednym sprawcą pokonując przeszkodę opisaną w stanie faktycznym dokonał zaboru mienia w postaci pieniędzy na szkodę spółki (...). Wskazane rzeczy bez wątplenia korzystają z ochrony należnej cudzym ruchomościom, a przewidywanej przez przepisy prawa karnego. Oskarżony miał zamiar dokonać zaboru tych rzeczy, towarzyszył temu cel przywłaszczenia, czyli wyjęcia rzeczy spod władztwa osób uprawnionych, włączenie do swojego majątku i postąpienia jak z własną. Mając na uwadze, iż oskarżonemu nie przypisano działania w tym czasie w grupie przestępczej sąd wyeliminował z kwalifikacji art. 65 § 1 kk.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	5.pkt4) (X a/o)	M. P. (1), A. W. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można M. P. (1) i A. W. (1) postawić zarzut winy co do zarzucanego mu czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mogli zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawców. Przepięstwo zarzucane oskarżonym popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżeni wiedzieli, że dokonują czynu zabronionego i chcieli go dokonać.

Swoim zachowaniem oskarżeni wyczerpali dyspozycję art. 279 § 1 kk. Oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu pokonując przeszkodę opisaną w stanie faktycznym dokonali zaboru mienia w postaci pieniędzy i komputerów na szkodę spółki (...). Wskazane rzeczy bez wątpienia korzystają z ochrony należnej cudzym ruchomościom, a przewidywanej przez przepisy prawa karnego. Oskarżeni mieli zamiar dokonać zaboru tych rzeczy, towarzyszył temu cel przywłaszczenia, czyli wyjęcia rzeczy spod władztwa osób uprawnionych, włączenie do swojego majątku

<p>i postąpienia jak z własną. Mając na uwadze, iż oskarżonym nie przypisano działania w tym czasie w grupie przestępczej sąd wyeliminował z kwalifikacji art. 65 § 1 kk.</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>5.pkt5) (XI a/o)</p>	<p>M. P. (1), A. W. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można M. P. (1) i A. W. (1) postawić zarzut winy co do zarzucanego mu czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mogli zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawców. Przestępstwo zarzucane oskarżonym popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżeni wiedzieli, że dokonują czynu zabronionego i chcieli go dokonać.</p> <p>Swoim zachowaniem oskarżeni wyczerpali dyspozycję art. 279 § 1 kk. Oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu</p>			

pokonując przeszkody opisane w stanie faktycznym dokonali zaboru mienia w postaci pieniędzy na szkodę firmy (...) i aparatu fotograficznego na szkodę B. B.. Wskazane rzeczy bez wątpienia korzystają z ochrony należnej cudzym ruchomościom, a przewidywanej przez przepisy prawa karnego. Oskarżeni mieli zamiar dokonać zaboru tych rzeczy, towarzyszył temu cel przywłaszczenia, czyli wyjęcia rzeczy spod władztwa osób uprawnionych, włączenie do swojego majątku i postąpienia jak z własną. Mając na uwadze, iż oskarżonym nie przypisano działania w tym czasie w grupie przestępczej sąd wyeliminował z kwalifikacji art. 65 § 1 kk.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	5.pkt6) (XIII a/o)	A. W. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można A. W. (1) postawić zarzut winy co do zarzucanego mu czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mógł zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej.			

W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawcy. Przepięstwo zarzucane oskarżonemu popełnione było umyŝlnie, z zamiarem bezpoŝrednim. Oskarżony wiedział że dokonuje czynu zabronionego i chciał go dokonać.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 279 § 1 kk. Oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi sprawcami pokonując przeszkodę opisaną w stanie faktycznym dokonał zaboru mienia w postaci pieniędzy na szkodę spółki (...). Wskazane pieniądze bez wątpienia korzystają z ochrony naleźnej cudzym ruchomościom, a przewidywanej przez przepisy prawa karnego. Oskarżony miał zamiar dokonać zaboru tych rzeczy, towarzyszył temu cel przywłaszczenia, czyli wyjęcia rzeczy spod władztwa osób uprawnionych, włączenie do swojego majątku i postępienia jak z własną. Mając na uwadze, iż oskarżonemu nie przypisano działania w tym czasie w grupie przestępczej sąd wyeliminował z kwalifikacji art. 65 § 1 kk.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	5.pkt7) (XIV a/o)	M. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można M. P. (1) postawić zarzut winy co do zarzucanego mu czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mógł zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawcy. Przestępstwo zarzucane oskarżonemu popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony wiedział że dokonuje czynu zabronionego i chciał go dokonać.</p> <p>Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 279 § 1 kk. Oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z co najmniej jednym sprawcą pokonując przeszkodę opisaną w stanie faktycznym dokonał zaboru mienia w postaci pieniędzy na szkodę spółki (...). Wskazane pieniądze bez wątpienia korzystają z ochrony należnej cudzym ruchomościom,</p>			

a przewidywanej przez przepisy prawa karnego. Oskarżony miał zamiar dokonać zaboru tych rzeczy, towarzyszył temu cel przywłaszczenia, czyli wyjęcia rzeczy spod władztwa osób uprawnionych, włączenie do swojego majątku i postąpienia jak z własną. Mając na uwadze, iż oskarżonemu nie przypisano działania w tym czasie w grupie przestępczej sąd wyeliminował z kwalifikacji art. 65 § 1 kk.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	5.pkt8) (XV a/o)	M. P. (1)
---	---	------------------	-----------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można M. P. (1) postawić zarzut winy co do zarzucanego mu czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mógł zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawcy. Przestępstwo zarzucane oskarżonemu popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony wiedział że dokonuje

czynu zabronionego i chciał go dokonać.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk.

Zgodnie z dyspozycją art. 279 § 1 kk karze w nim określonej podlega osoba, która dopuszcza się kradzieży cudzej ruchomości po uprzednim włamaniu się do pomieszczenia zamkniętego. Swoim zachowaniem oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, usiłował dokonać włamania do spółki (...) z zamiarem dokonania kradzieży, tzn. zmierzali bezpośrednio do dokonania tegoż przestępstwa, pokonując przeszkodę opisaną w stanie faktycznym, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na to, iż mienie które zastali na miejscu (znajdowały się tam bowiem przedmioty ruchome posiadające określoną wartość wyrażoną w pieniądzu i mogące uczestniczyć w obrocie) nie zainteresowało ich. Dlatego Sąd nie podzielił poglądu prokuratora, że było to usiłowanie nieudolne z uwagi na brak przedmiotów nadających się do dokonania kradzieży. Mając na uwadze, iż oskarżonemu nie przypisano działania

<p>w tym czasie w grupie przestępczej sąd wyeliminował z kwalifikacji art. 65 § 1 kk.</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>5.pkt9) (XVI a/o)</p>	<p>M. P. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można M. P. (1) postawić zarzut winy co do zarzucanego mu czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mógł zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawcy. Przestępstwo zarzucane oskarżonemu popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony wiedział że dokonuje czynu zabronionego i chciał go dokonać.</p> <p>Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 279 § 1 kk.</p> <p>Zgodnie z dyspozycją art. 279 § 1 kk karze w nim określonej podlega osoba, która dopuszcza się kradzieży cudzej ruchomości po uprzednim włamaniu</p>			

się do pomieszczenia zamkniętego. Swoim zachowaniem oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z co najmniej jedną nieustaloną osobą, usiłował dokonać włamania do firmy (...) - pol z zamiarem dokonania kradzieży, tzn. zmierzali bezpośrednio do dokonania tegoż przestępstwa, pokonując przeszkodę opisaną w stanie faktycznym, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na to, iż uruchomił się system alarmowy i zareagowali pracownicy ochrony. Ponieważ jednak na miejscu znajdowały się przedmioty ruchome posiadające określoną wartość wyrażoną w pieniądzu, a także pieniądze Sąd nie podzielił poglądu prokuratora, że było to usiłowanie nieudolne z uwagi na brak przedmiotów nadających się do dokonania kradzieży. Mając na uwadze, iż oskarżonemu nie przypisano działania w tym czasie w grupie przestępczej sąd wyeliminował z kwalifikacji art. 65 § 1 kk.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	5.pkt10) (XVII a/o)	M. P. (1)
---	---	---------------------	-----------

<p>Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można M. P. (1) postawić zarzut winy co do zarzucanego mu czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mógł zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawcy. Przepięstwo zarzucane oskarżonemu popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony wiedział że dokonuje czynu zabronionego i chciał go dokonać.</p> <p>Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 279 § 1 kk. Oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z co najmniej jednym nieustalonym sprawcą pokonując przeszkodę opisaną w stanie faktycznym dokonał zaboru mienia w postaci pieniędzy na szkodę spółki (...) oraz komputera wraz z torbą na szkodę Ł. O. (1). Wskazane rzeczy ruchome i pieniądze bez wątpienia korzystają z ochrony należnej cudzym ruchomościom, a przewidywanej przez przepisy prawa karnego. Oskarżony miał zamiar dokonać zaboru tych</p>	

<p>rzeczy, towarzyszył temu cel przywłaszczenia, czyli wyjęcia rzeczy spod władztwa osób uprawnionych, włączenie do swojego majątku i postąpienia jak z własną. Mając na uwadze, iż oskarżonemu nie przypisano działania w tym czasie w grupie przestępczej sąd wyeliminował z kwalifikacji art. 65 § 1 kk.</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>5.pk11) (XIX a/o)</p>	<p>M. P. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można M. P. (1) postawić zarzut winy co do zarzucanego mu czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mógł zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawcy. Przestępstwo zarzucane oskarżonemu popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony wiedział że dokonuje czynu zabronionego i chciał go dokonać.</p>			

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 279 § 1 kk. Oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z co najmniej jednym nieustalonym sprawcą pokonując przeszkodę opisaną w stanie faktycznym dokonał zaboru mienia w postaci pieniędzy oraz medali i monet okolicznościowych na szkodę L. G. (1), T. G. i M. G. (1). Wskazane rzeczy ruchome i pieniądze bez wątpienia korzystają z ochrony należnej cudzym ruchomościom, a przewidywanej przez przepisy prawa karnego. Oskarżony miał zamiar dokonać zaboru tych rzeczy, towarzyszył temu cel przywłaszczenia, czyli wyjęcia rzeczy spod władztwa osób uprawnionych, włączenie do swojego majątku i postąpienia jak z własną. Mając na uwadze, iż oskarżonemu nie przypisano działania w tym czasie w grupie przestępczej sąd wyeliminował z kwalifikacji art. 65 § 1 kk.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	5.	M. P. (1), A. W. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

<p>Sąd nie podzielił poglądu prokuratora, iż w przypadku tych zachowań mamy do czynienia z odrębnymi przestępstwami.</p> <p>Oskarżeni nie przyznawali się do tych czynów, a zatem nie ma danych do ustalenia z góry przyjętego zamiaru ich popełnienia.</p> <p>Oskarżeni jednak od maja 2013r. do listopada 2013r., w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, popełniali lub usiłowali popełnić kradzieże z włamaniami, dlatego zdaniem sądu przestępstwa te stanowią ciąg przestępstw, o którym mowa w art. 91 § 1 kk. Zastosowanie tego przepisu jest w tej sytuacji obligatoryjne. Ponieważ przepisy kodeksu karnego obowiązujące w czasie popełnienia czynów, były korzystniejsze dla sprawców, niż w czasie orzekania, sąd zastosował art. 4 § 1 kk.</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	16.(IXa/o)	A. W. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można A. W. (1) postawić zarzut winy co do zarzucanego			

mu czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mógł zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawcy. Przestępstwo zarzucane oskarżonemu popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony wiedział że dokonuje czynu zabronionego i chciał go dokonać.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w z art. 11 § 2 kk. Oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z co najmniej jednym sprawcą pokonując przeszkodę opisaną w stanie faktycznym dokonał zaboru mienia na szkodę spółki (...), A. Z. (2), K. L., firmy (...). Skradzione rzeczy bez wątpienia korzystają z ochrony należącej cudzym ruchomościom, a przewidywanej przez przepisy prawa karnego. Oskarżony miał zamiar dokonać zaboru tych rzeczy, towarzyszył temu cel przywłaszczenia, czyli wyjęcia rzeczy spod władztwa osób uprawnionych, włączenie do swojego majątku i postąpienia jak z własną. sprawcy ponadto dokonali zniszczenia mienia w postaci ścian i wykładziny,

<p>a zatem nie tylko nie tylko w związku z pokonywaniem przeszkody celem dokonania zaboru, ale także po jego dokonaniu, w celu zatarcia śladów, co wyczerpało także dyspozycję art. 288 § 1 kk. Mając na uwadze, iż oskarżonemu nie przypisano działania w tym czasie w grupie przestępczej sąd wyeliminował z kwalifikacji art. 65 § 1 kk.</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>20. (V a/o) art. 276 kk</p>	<p>M. P. (1), A. W. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można M. P. (1) i A. W. (1) postawić zarzut winy co do zarzucanego mu czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mogli zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawców. Przestępstwo zarzucane oskarżonym popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżeni wiedzieli, że dokonują</p>			

czynu zabronionego i chcieli go dokonać.

Swoim zachowaniem oskarżeni wyczerpali dyspozycję art. 276 kk. Sankcji określonej w art. 276 kk podlega ten, kto niszczy, uszkadza, czyni bezużytecznym, ukrywa lub usuwa dokument, którym nie ma prawa wyłącznie rozporządzać. Oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu w okresie od nieustalonego dnia (M. P. (1) nie później niż od dnia 17 października 2013 roku) do dnia 7 maja 2014 roku w Ł. ukrywali dowód osobisty nr (...) i prawo jazdy nr (...) wystawione na nazwisko R. G. (1), którymi to dokumentami nie mieli prawa wyłącznie rozporządzać.

Sąd z przyczyn omówionych przy ocenie dowodów wyłączył z opisu czynu ukrywanie dokumentu w postaci dowodu osobistego na nazwisko R. K. (1).

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	31. (XXII a/o)	A. W. (1), M. J. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można A. W. (1) i M. J. (1)			

postawić zarzut winy co do zarzucanego im czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mogli zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawców. Przestępstwo zarzucane oskarżonym popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżeni wiedzieli, że dokonują czynu zabronionego i chcieli go dokonać.

Swoim zachowaniem oskarżeni wyczerpali dyspozycję art.280 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 278 § 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk. Zgodnie z art. 280 § 2 kk karze w nim określonej podlega ten, kto dopuszcza się kradzieży cudzej ruchomości stosując przy tym jeden ze szczególnych środków polegających na użyciu przemocy wobec osoby, groźbie natychmiastowego użycia przemocy wobec osoby, doprowadzeniu człowieka do stanu nieprzytomności bądź bezbronności. Niewątpliwie sprawcy użyli przemocy wobec pokrzywdzonych, dokonali też zaboru mienia należącego do nich i do ich pracodawców. ponieważ w skład skradzionych rzeczy wchodziły też dokumenty

<p>m.in. stwierdzający tożsamość oraz karty bankomatowe, a działali w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, wypełnili też pozostałe cytowane wyżej przepisy.</p> <p>Mając na uwadze fakt, iż przedmiotem zamachu w tym konkretnym przypadku były dobra osobiste dwóch osób pokrzywdzonych tj. K. N. i W. B., sąd nie uznał tego zachowania za element czynu ciągłego.</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	35. (XXIV a/o)	M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), M. M. (2)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1) i M. M. (2) postawić zarzut winy co do zarzucanego im czynu, gdyż w tych warunkach jakie istniały mogli zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawców. Przestępstwa zarzucane oskarżonym popełnione były umyślnie, z zamiarem</p>			

bezpośrednim. Oskarżeni wiedzieli, że dokonują czynu zabronionego i chcieli go dokonać.

Swoim zachowaniem oskarżeni wyczerpali dyspozycję art. 204 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk. Sankcji określonej w art. 204 § 2 kk podlega ten, kto czerpie korzyści majątkowe z uprawiania prostytucji przez inną osobą. W niniejszej sprawie członkowie zorganizowanej grupy przestępczej - M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1) i M. M. (2) niewątpliwie czerpali korzyści majątkowe. Pobierali bowiem wynagrodzenie od kobiet, które uprawiały prostytucję w mieszkaniu im przez nich w tym konkretnym celu udostępnianym, których usługi reklamowali. Co więcej pobierali nadmierne wynagrodzenie, które w żaden sposób nie było ekwiwalentne z tym co oferowali tym kobietom w zamian. Wynika to choćby z zeznań K. T., która po pewnym czasie zażądała zmiany warunków płatności. Z nagranych rozmów wynika, iż sprawcy żądali od jednej z kobiet połowy czynszu i 100 zł za każdy dzień. Ponieważ jednak nie udało się ustalić danych pozostałych kobiet uprawiających prostytucję i opłacających się

oskarżonym, to nie da się ustalić wysokości korzyści, jaką osiągnęli oskarżeni. Sąd przychylił się do wskazanej w zarzucie kwoty 1000 zł za miesiąc i ustalił, że korzyść majątkowa jaką osiągnęli oskarżeni w czasie około czterech miesięcy działalności wyniosła nie mniej niż 4 000 zł. Ponieważ sprawcy żądali od K. T. 1 000 zł za miesiąc, to nie ma żadnego powodu, by nie uznać, że co najmniej na tyle miesięcznie liczyli z tego procederu, tym bardziej, że prostytutkę uprawiało opłacając się im kilka kobiet.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	38. (XXVI a/o)	M. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Mając na uwadze poczynione przez sąd ustalenia można oskarżonemu M. P. (1) postawić zarzut winy co do zarzucanego mu w pkt XXVI czynu polegającego na sfalszowaniu w dniu 17 kwietnia 2014 roku w W. przy ul. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I, w celu użycia jako autentyczną			

podrobił umowę sprzedaży samochodu osobowego marki C. (...) o nr rej. (...) z dnia 17.04.2014 roku, w ten sposób, że posługując się skradzionym dowodem osobistym o nr. (...), podając nieprawdziwe dane osobowe, podpisał się jako kupujący nazwiskiem J. B. (1), a następnie przekazał tak podrobiony dokument P. W. (1) w celu wykorzystania go w postępowaniu o wyrejestrowanie pojazdu. W tych warunkach jakie istniały oskarżony M. P. mógł zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawcy. Przepięstwo to przez oskarżonego m. P. popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony wiedział, że dokonuje czynu zabronionego i chciał go dokonać.

Swoim zachowaniem oskarżony, czym wyczerpał dyspozycję art. 270 § 1 kk i art. 275 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.

W przypadku tego zarzutu nie znaczenia fakt, iż osobie, która podawała się za J. B. (1) i podpisywała dokumenty jego danymi towarzyszył jeszcze jeden mężczyzna

<p>Wbrew zapatrywaniom Prokuratora nie da się bowiem przypisać posłużenia dokumentem innej osoby i podrobienia podpisu dwóm osobom w ramach działania wspólnie i w porozumieniu. Czynności wykonawcze mogła w przypadku zarówno posłużenia się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby, jak też w przypadku podrobienia podpisu na umowie sprzedaży wykonywać tylko i wyłącznie jedna osoba, ta która podawała się za J. B. (1). Czyn ten nie mógł być rozpisany na role, które mogłyby przypaść dwóm sprawcom.</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	42. (XXVIII a/o)	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Mając na uwadze poczynione przez sąd ustalenia można oskarżonemu A. W. (1) postawić zarzut winy co do zarzucanego mu w pkt XXVIII czynu. W tych warunkach jakie istniały oskarżony mógł zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które</p>			

wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawcy. Przepięstwo to przez oskarżonego A. W. popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony wiedział, że dokonuje czynu zabronionego i chciał go dokonać.

Oskarżony A. W. (1) w przypadku tego czynu wyczerpał dyspozycję art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Posiadał bowiem 4,88 grama kokainy umieszczonej w załączniku do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	18. (IVa/o)	M. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Mając na uwadze poczynione przez sąd ustalenia można oskarżonemu M. P. (1) postawić zarzut winy jedynie co do zarzucanego mu w pkt IV czynu polegającego na sfalszowaniu w dniu 17 października 2013 roku w C. dokumentu w postaci polisy ubezpieczeniowej			

odpowiedzialności cywilnej kierowców o nr (...) poprzez podrobienie podpisu rzekomego wnioskodawcy R. G. (1) i posłużeniu się dowodem osobistym innej osoby. W tych warunkach jakie istniały oskarżony M. P. mógł zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawcy. Przestępstwo to przez oskarżonego m. P. popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżony wiedział, że dokonuje czynu zabronionego i chciał go dokonać.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 270 § 1 kk. i art. 275 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. Sąd wyeliminował z kwalifikacji art. 65 § 1 kk albowiem w tym czasie nie można mówić o działaniu w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, takiej jak to zostało opisane w zarzucie.

Mając na uwadze fakt, iż po samochód udały się dwie osoby, a zgodnie z opinią biegłej A. J. nie jest możliwe przeprowadzenie badania zapisu o treści R. G. (1) w konfrontacji z wzorami pisma osób innych niż osoba, której nazwisko widnieje w tym

zapisie, a tym samym, nie da się ustalić, która z tych dwóch obecnych tam osób podrobiła podpis na umowie sprzedaży podpisując się nazwiskiem R. G. (1) sąd wyłączył z opisu czynu zarzucanego w pkt IV oskarżonemu M. P. podrobienie dokumentu w postaci umowy sprzedaży i posłużenie się dowodem osobistym innej osoby w dniu 3 czerwca 2013r.

W przypadku tego zarzutu nie znaczenia fakt, iż osobie, która podawała się za R. G. (1) i podpisywała dokumenty jego danymi towarzyszył jeszcze jeden mężczyzna Wbrew zapatrywaniom Prokuratora nie da się bowiem przypisać posłużenia dokumentem innej osoby i podrobienia podpisu dwóm osobom w ramach działania wspólnie i w porozumieniu. Czynności wykonawcze mogła w przypadku zarówno posłużenia się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby, jak też w przypadku podrobienia podpisu na umowie sprzedaży wykonywać tylko i wyłącznie jedna osoba, ta która podawała się za R. G. (1). Czyn ten nie mógł być rozpisany na role, które mogłyby przypaść dwóm sprawcom. Dlatego nie da się wrzucić oskarżonego M. P. i nieustalonego mężczyzny do „jednego worka” i przypisać im obu

popelnienie przestępstwa w dniu 3 czerwca 2013r.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	22., 23., 24, 25. (VI, XII, XX i XXIII a/o) art. 291 §1 kkw zw. z art. 65 §1 kk	M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), M. M. (2), A. S. (5)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), M. M. (2) i A. S. (5) postawić zarzut winy co do zarzucanych im czynów, gdyż w tych warunkach jakie istniały mogli zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawców. Przestępstwa zarzucane oskarżonym popelnione były umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżeni wiedzieli, że dokonują czynu zabronionego i chcieli go dokonać.</p> <p>Swoim zachowaniem oskarżeni wyczerpali dyspozycję art. 291 § 1 kk. Sankcji w nim określonej podlega ten, kto rzecz uzyskaną za pomocą czynu zabronionego, nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia.</p>			

Niewątpliwie M. P., A. W., M. J., M. M. i A. S. ukrywali przedmioty opisane w stanie faktycznym, wiedząc, że rzeczy te zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego. Istnienie tej świadomości jest niewątpliwie w świetle okoliczności rozpoznawanej sprawy, a mianowicie faktu, że oskarżeni tworzyli zorganizowaną grupę przestępczą zajmującą się właśnie okradaniem różnego różnego rodzaju podmiotów, ponieważ znali się towarzystwo także wcześniej posiadali wiedzę, o tym, iż ich koledzy, z którymi tę grupę tworzą dokonywali przestępstw przeciwko mieniu. Ponadto w laptopie L. znajdowały się dokumenty wytworzone przez pracowników okradzionej firmy, co przesądza o tym, iż oskarżeni wiedzieli, że jest to laptop skradziony.

Sąd nie podzielił jednak poglądu prokuratora, że mamy tu do czynienia z kilkoma czynami z art. 291 § 1 kk oraz, że rzeczy te były przez wszystkich oskarżonych, którym te czyny zarzucono ukrywane od dnia, w którym zostały one skradzione, że były przez nich ukrywane nie tylko w mieszkaniu przy ul (...), ale także w innym nieustalonym miejscu. Nie ma bowiem na to żadnych dowodów. Jediną pewną

datą jest - końcowa data 7 maja 2014r., a miejscem mieszkanie nr (...) w Ł. przy 11 Listopada 13. Z uwagi na korzystanie z laptopa przez członków grupy już na początku marca 2014r. (przez A. S. od kwietnia, bo wówczas, jak przyjął sąd, dołączył do grupy) pewne jest, że rzecz ta najpóźniej w tym czasie musiała się znaleźć w rękach oskarżonych. Pewne jest również, że pistolet i plecaki skradzione w wyniku rozboju z dnia 14 grudnia 2013r. mogły się znaleźć w posiadaniu oskarżonych nie wcześniej niż data kradzieży, jednak ukrywanie tych przedmiotów zarzucono jedynie A. S., który mógł to robić najwcześniej od kwietnia 2014r.

Nie można zatem wykluczyć, że wszystkie te rzeczy zostały w tym mieszkaniu ukryte w tym samym czasie. Szczególnie, że nie mamy żadnej wiedzy kiedy sprawcy zaboru laptopa, aparatu i numizmatów tj. M. P. i A. W. przynieśli te rzeczy do mieszkania na ul. (...). Zdaniem sądu nie ma w tym przypadku znaczenia, że rzeczy te pochodziły z różnych czynów zabronionych. O wielości czynów nie decyduje bowiem to, w czasie ilu czynów zabronionych, zostały one skradzione.

Sąd nie znalazł także żadnych dowodów na potwierdzenie stawianego A. S. zarzutu, że wraz z plecakiem K. N. (1) i pistoletem Agencji Ochrony (...) ukrywał także 51 640.52 zł skradzione na szkodę firmy (...). W mieszkaniu w czasie przeszukania zabezpieczono jedynie 50 zł. Brak jest możliwości ustalenia, czy kwota ta w ogóle pochodziła z przestępstwa, a jeśli tak, to z którego. Z całą pewnością nie da się przyjąć, że A. S. miał jakikolwiek związek z pieniędzmi skradzionymi w czasie rozboju z dnia 14 grudnia 2013r., tym bardziej, że jak, jak ustalił sąd, już powyżej wskazywano, dołączył on do grupy w kwietniu 2014r. Dlatego mienie to sąd wyłączył z opisu czynu.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	27., 28., 29., 40. (XXI, XXV, XXVII a/o)	M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), M. M. (2), A. S. (5), Ł. O. (2)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że można M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), M. M. (2), A. S. (5) i Ł. O. (2) postawić zarzut winy co do opisanego w pkt 27., 28., 29., 40 (XXI, XXV i XXVII a/o) czynu,			

gdyż w tych warunkach jakie istniały mogli zachować się zgodnie z nakazem normy prawnej. W rozpoznawanej sprawie nie ma okoliczności, które wskazywałyby na istnienie szczególnej sytuacji motywacyjnej, która wyłączałaby winę sprawców. Przestępstwo zarzucane oskarżonym popełnione było umyślnie, z zamiarem bezpośrednim. Oskarżeni wiedzieli, że dokonują czynu zabronionego i chcieli go dokonać.

Sąd nie podzielił poglądu prokuratora, że mamy w przypadku tych zachowań do czynienia z odrębnymi przestępstwami. Ta teza ma uzasadnienie tylko w przypadku oskarżonych Ł. O. i A. S., którym zarzucono jedynie czyn z pkt XXVII. Zdaniem Sądu swoim zachowaniem oskarżeni wyczerpali dyspozycję art.279 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w związku z art. 12 k.k., w związku z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. (oskarżeni Ł. O. i A. S. art.279 § 1 k.k. w związku z art. 65 § 1 k.k.)

Skoro bowiem oskarżeni działali w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, której przedmiotem działalności było popełnianie przestępstw, w szczególności przeciwko mieniu, to oczywistym

jest, iż mieli oni z góry powzięty zamiar dokonywania tych przestępstw i zamiarem tym obejmowali wszystkie te kradzieże z włamaniami. Ta działalność oskarżonych została przerwana dopiero ich zatrzymaniem. (wyjątkiem jest oskarżony M. J., który wycofał się w kwietniu 2014r.)

Te włamania pojmowane jako pojedyncze zachowania zostały podjęte przez sprawców w krótkich odstępach czasu. A zatem stanowiły one jeden czyn ciągły w rozumieniu art. 12 kk. Z uwagi na materialnoprawny charakter instytucji czynu ciągłego obligatoryjne jest, zastosowanie konstrukcji z art. 12 kk dla zachowań traktowanych jako jedna, integralna całość. Ponieważ przepis ten miał korzystniejsze dla sprawców brzmienie w czasie popełniania tych czynów, niż w czasie orzekania, sąd zastosował regułę z art. 4 § 1 k.k.

W przypadku zachowania z dnia 14/15 listopada 2013r. na szkodę Spółki (...) mieliśmy do czynienia z pokonaniem przez M. P. i M. J. przeszkody opisanej w stanie faktycznym i usiłowaniem dokonania kradzieży pieniędzy w kwocie 60 000 zł, które się nie powiodło z uwagi na fakt, iż

oskarżeni nie potrafili sforsować zamkniętego sejfów oraz zaborem pieniędzy w kwocie 3616 zł. Skradzione mienie bez wątpienia korzysta z ochrony należnej cudzym ruchomościom, a przewidywanej przez przepisy prawa karnego. Oskarżeni mieli zamiar dokonać zaboru tych rzeczy, towarzyszył temu cel przywłaszczenia, czyli wyjęcia rzeczy spod władztwa osób uprawnionych, włączenie do swojego majątku i postąpienia jak z własną. sprawcy ponadto dokonali zniszczenia mienia.

W przypadku zachowania z dnia 28/29 marca 2014r. na szkodę firmy (...) mieliśmy do czynienia usiłowaniami włamania przez M. P., M. M. i M. J. dokonania kradzieży mienia, które się nie powiodło z uwagi na podjętą interwencję pracowników firmy ochroniarskiej oraz funkcjonariuszy policji.

W przypadku zachowania z dnia 6/7 maja 2014r. na szkodę firmy (...) mieliśmy do czynienia z pokonaniem przez M. P., M. M., A. S. (5) i Ł. O. (2) przeszkody opisanej w stanie faktycznym czym wyrządzili szkodę w nieustalonej wysokości nie mniejszej niż 1500 złotych oraz zaborem laptopa marki T. (...) o wartości 1000 złotych, pieniędzy w

<p>kwocie 3.074,99 złotych, wyrobów alkoholowych marki S. (...) i C. o łącznej wartości 150 złotych, torby skórzanej o nieustalonej wartości. Skradzione mienie bez wątpienia korzysta z ochrony należnej cudzym ruchomościom, a przewidywanej przez przepisy prawa karnego. Oskarżeni mieli zamiar dokonać zaboru tych rzeczy, towarzyszył temu cel przywłaszczenia, czyli wyjęcia rzeczy spod władztwa osób uprawnionych, włączenie do swojego majątku i postąpienia jak z własną. sprawcy ponadto dokonali zniszczenia mienia.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	19.(IV a/o)	A. W. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>Powołując się na uwagi poczynione przy okazji ustaleń dotyczących zarzutu IV jeszcze raz podkreślić należy, iż brak jest jakichkolwiek dowodów, świadczących o tym, by to oskarżony A. W. wraz z M. P. w dniu 3 czerwca 2013 r. udał się po zakup samochodu do A. S. (4). Nawet jednak gdyby obecność A. W. (1) na miejscu zdarzenia była przesądzona, to i tak nie uczyniłoby to możliwym przypisanie mu popełnienia czynu polegającego na podrobieniu dokumentu w postaci umowy sprzedaży i posłużeniu się dowodem osobistym innej osoby w dniu 3 czerwca 2013r.</p> <p>Jak już podkreślano powyżej opinia biegłej A. J. wykluczyła możliwość przeprowadzenia badań dających odpowiedź, który z ewentualnych sprawców podrobił podpis, a tym samym w rozmowie ze sprzedającym posłużył się</p>			

dowodem osobistym R. G. (1).

Całkowicie zaś niezrozumiałym jest zdaniem sądu postawienie oskarżonemu A. W. zarzutu, że także w dniu 17 października 2013r. działał wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1), który podrobił, co wynika z opinii biegłej A. J., podpis R. G. (1) na polisie ubezpieczeniowej. Z zeznań świadków nie wynika, by osobie, która przyszła ubezpieczyć samochód, ktokolwiek towarzyszył. Trudno zatem pojąć skąd prokurator wywiódł współudział w tym zachowaniu oskarżonego A. W., a tym bardziej na czymże ten współudział A. W. miałby polegać. Jak już wskazywano powyżej nie da się przypisać posłużenia dokumentem R. G. i podrobienia jego podpisu dwóm osobom w ramach działania wspólnie i w porozumieniu. Czynności wykonawcze mogła w przypadku zarówno posłużenia się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby, jak też w przypadku podrobienia podpisu na umowie sprzedaży wykonywać tylko i wyłącznie jedna osoba, ta która podawała się za R. G. (1). Czyn ten nie mógł być rozpisany na role, które

<p>mogłyby przypaść dwóm sprawcom.</p> <p>Z uwagi na brak jakichkolwiek dowodów na popełnienie przez A. W. zarzucanego mu w pkt IV czynu Sąd go uniewinnił , a koszty sądowe w tym zakresie przejął na rachunek Skarbu Państwa.</p>			
#	3.5. Uniewinnienie	21. (V a/o) art. 276 kk	M. J. (1), M. M. (2), A. S. (5)
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>W zgromadzonym materiale dowodowym nie ma żadnego dowodu świadczącego o tym, by M. M., M. J., czyli członkowie grupy, którzy należeli do niej od listopada 2013r. czy A. S., który wstąpił do grupy w kwietniu 2014r. mieli jakkolwiek świadomość, że w skrytce w mieszkaniu przy ul. (...) w skrytce ukrywane są przez A. W. i M. P. dokumenty na nazwisko R. G., które wykorzystane były do zakupu i ubezpieczenia samochodu w okresie wcześniejszym niż ich działalność w grupie. Podkreślić należy, że była to odrębna skrytka, w której znajdowały się tylko te papiery. Mienie pochodzące z kradzieży dokonywanych tak przez oskarżonych, w czasie działalności</p>			

zorganizowanej grupy przestępczej, jak też w okresie wcześniejszym, znajdowało się w zupełnie innych miejscach pomieszczeń mieszkania przy ul. (...).

Z kolei dowód osobisty na nazwisko R. K. (1), jak już wskazano w ocenie dowodów, nie znajdował się w żadnej skrytce, był ujawniony przez funkcjonariuszy policji w dużym pokoju. Jeszcze raz podkreślić należy, iż z mieszkania tego poza członkami zorganizowanej grupy przestępczej korzystały także inne osoby, choćby klienci kobiet uprawiających w tym mieszkaniu prostytutkę. Nie można wykluczyć wersji, że to jedna z tych innych osób pozostawiła w pokoju dowód osobisty na nazwisko R. K. (1). Nie ma żadnych dowodów, świadczących o tym, że oskarżeni zdawali sobie sprawę z tego, że ten dokument tam się znajduje, albowiem nie da się ustalić od jakiego czasu był on w tym mieszkaniu.

Ze względu na powyższe, uznając, że wszystkie wątpliwości, których nie da się usunąć należy rozstrzygnąć na korzyść oskarżonych, sąd od czynu z art. 276 kk oskarżonych M. M., M. J. i A. S. uniewinnił.

<p>Na marginesie podnieść tu należy niekonsekwencję prokuratora, który tożsamego czynu nie zarzucił ostatniemu z oskarżonych przez siebie członków grupy tj. Ł. O. (2).</p>			
#	3.5. Uniewinnienie	26. (XVIII a/o)	M. P. (1)
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia</p>			
<p>W zgromadzonym materiale dowodowym nie ma żadnego dowodu świadczącego o tym, by to oskarżony M. P. (1) dokonał zaboru pieniędzy na szkodę spółki (...). Okoliczność, że w nocy 21 października znajdował się w okolicy miejsca, gdzie doszło do tej kradzieży, nie jest wystarczająca do przypisania mu winy. Jak wynikało z zeznań pracowników każdy miał swobodny dostęp do tych pomieszczeń, a zatem i do biurka, w którym znajdowały się pieniądze. Każdy zatem mógł je swobodnie wynieść. Nie jest znana data dokonania tego zaboru, nie potrafił jej wskazać J. G. (1). Dlatego nawet jeśli przyjmiemy, mimo braku włamania, tak jak we wszystkich innych czynach, których dopuszczali się oskarżeni, że sprawcy, w tym M. P. weszli w dniu 21/22 października 2013r. na</p>			

teren spółki (...), to nie ma żadnych danych pozwalających przyjąć, że dokonali z biurka J. G. kradzieży pieniędzy. Nie da się bowiem wykluczyć, że nie było już wówczas tych pieniędzy w szufladzie biurka. Tym bardziej, iż jak wynikało z zeznań pracowników, już wcześniej zdarzały się w firmie kradzieże z szafek pracowniczych. Ze względu na powyższe, uznając, że wszystkie wątpliwości, których nie da się usunąć należy rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego, sąd od tego czynu oskarżonego M. P. uniewinnił, a koszty sądowe przejął na rachunek Skarbu Państwa.

#	3.5. Uniewinnienie	32.. (XXII a/o)	M. P. (1), M. M. (2)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
W zgromadzonym materiale dowodowym nie ma żadnego dowodu świadczącego o tym, by to oskarżeni M. P. (1) i M. M. (2) dokonali rozboju w dniu 14 grudnia 2013r. wraz z A. W. (1) i M. J. (1). Z analizy kryminalnej, która była podstawą ustaleń, co do obecności poszczególnych oskarżonych na miejscu zdarzenia w czasie popełnianych przestępstw wynika jedynie, iż w			

dniu 14.12.2013 roku w miejscu i przestępstwa i czasie bezpośrednio je poprzedzającym łączyły się ze sobą i realizowały połączenia telefony M. J. (1) i A. W. (1).

Na podstawie analizy tej można przyjąć, że zarówno M. P. (1), jak i M. M. (2) przygotowywali dokonanie tego rozboju obserwując trasę konwoju w dniach 30 listopada i 7 grudnia 2013r., jednak nie jest to wystarczające, by móc ustalić, iż następnie w dniu 14 grudnia 2013r. wzięli w nim udział. Sprawcami mogli być nieustaleni członkowie grupy. Tym bardziej, że obserwującym trasę konwoju był również G. W.. Zorganizowana grupa mogła liczyć wówczas więcej członków, którzy mogli wziąć udział w realizacji tego przestępstwa. Tego nie można wykluczyć. Tym bardziej, że wszystkie wątpliwości nie dające się usunąć należy rozstrzygnąć na korzyść oskarżonych. Oskarżonym M. P. (1) i M. M. (2) można postawić jedynie zarzut przygotowania do przestępstwa rozboju. Jednak przygotowanie jest karalne tylko wtedy, gdy ustawa tak stanowi, nie jest jednak to ten przypadek.

Reasumując stwierdzić należy, iż w świetle zgromadzonego materiału

dowodowego M. P. (1) i M. M. (2) nie można przypisać współdziałania w dokonaniu rozboju w dniu 14.12.2013r, czyli czynu wyczerpującego wskazany w akcie oskarżenia art. 280 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 278 § 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk. Dlatego sąd uniewinnił M. P. (1) i M. M. (2) od tego czynu, koszty sądowe w tym zakresie przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Podnieść w tym miejscu należy, iż oskarżonym M. P. i M. M. można by było zdaniem sądu postawić zarzut z art. 291 § 1 kk, choć niewątpliwie oskarżeni pomagali do ukrycia skradzionych przedmiotów. Dokonanie jednak takiej zmiany kwalifikacji przez sąd było w niniejszym przypadku niedopuszczalne. Byłoby to bowiem pogwałcenie zasady skargowości wyrażonej w art. 14 kpk.

Orzecznictwo wypracowało szereg kryteriów niezwykle pomocnych przy ustalaniu tożsamości czynów w perspektywie zasady skargowości, wyrażonej w art. 14 kpk. Zgodnie z tą zasadą, ramy postępowania jurysdykcyjnego są określone przez zdarzenie historyczne opisane w akcie oskarżenia, a nie przez poszczególne

elementy tego opisu. Zatem, zasada skargowości nie ogranicza sądu w ustaleniach wszystkich cech faktycznych tego zdarzenia oraz w zakresie oceny prawnej rozpoznawanego czynu. Sąd nie jest więc związany ani szczegółowym opisem czynu zawartym w zarzucie aktu oskarżenia, ani kwalifikacją prawną nadaną temu czynowi przez oskarżyciela.

Oznacza to, że jedynie zdarzenie historyczne, jako opis określonych faktów z przeszłości wiąże sąd orzekający w sprawie. Nie można jednak zapominać, że istnieje korelacja pomiędzy opisem owego zdarzenia i jego oceną prawną wskazaną przez oskarżyciela. Komplet znamion typu czynu zabronionego odzwierciedla typowe sposoby ich realizacji. To od przyjętej w akcie oskarżenia hipotezy kwalifikacji prawnej i szczegółowości przedstawienia zdarzenia mającego realizować tę hipotezę, zależy możliwość modyfikacji opisu czynu przez sąd w fazie jurysdykcyjnej procesu. Zatem im bardziej precyzyjnie zdarzenie poddane przez prokuratora osądowi zostało opisane, tym mniejsze są możliwości sądu w przyjęciu

odmiennej jego oceny i dokonania ewentualnych zmian. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 września 2014 r. II KK 234/14 OSNKW 2015/2/14).

W niniejszej sprawie oskarżyciel zarzucił M. P. i M. M., że w dniu 14 grudnia 2013 roku w Ł. przy ul. (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I, wspólnie i w porozumieniu, także z innymi nieustalonymi osobami, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia, po uprzednim użyciu przemocy wobec K. N. i W. B., plecaka firmy (...) o wartości 100 złotych z zawartością pieniędzy w kwocie 51.640,52 złotych, dokumentów w postaci dowodu rejestracyjnego od samochodu marki F. (...) o nr rej. (...), portfela o wartości 250 złotych z zawartością dowodu osobistego i prawa jazdy wystawionych dla osoby K. N. (1), oraz dowodu rejestracyjnego od samochodu marki C. (...) o nr rej. (...), karty płatniczej MBanku, pieniędzy w kwocie 250 złotych i atrapy pistoletu marki K. (...) w kaburze o wartości nie mniejszej niż 200 zł, torbę o wartości 5 zł wraz z termosem o wartości 5 zł to jest mienia o łącznej wartości 52.450,52 złotych, działając tym na

szkodę firmy (...) Sp. z o.o., K. N. (1) oraz W. B. (2) oraz Agencji Ochrony Osób i Mienia (...).

Czyn został zatem opisany precyzyjnie z uwzględnieniem dokładnego miejsca nawet, co do numeru ulicy na której się rozegrał i okoliczności. Sąd uznając, że takie działanie oskarżonych nie miało miejsca, uznał jednocześnie, że to zachowanie oskarżonych ocenić należy całkowicie inaczej w sensie czasowym (jak już wskazywano powyżej, wiadomym jest bowiem jedynie, iż przedmioty te były ujawnione w tym mieszkaniu w dniu 8 maja 2014r.), w oczywisty sposób miejscowym (gdyż oskarżeni ukrywali te rzeczy w Ł. przy ul. (...)), ale przede wszystkim technicznym, aktywność oskarżonych polegała bowiem na przechowywaniu tych rzeczy w miejscu ukrycia. Mamy tu zatem do czynienia nie tylko z nieznacznym przesunięciem czasowym i zupełnie innym miejscem działania, niż to zostało wskazane w akcie oskarżenia, ale z dwoma zupełnie różnymi zachowaniami, całkowicie odmiennymi modus operandi sprawców.

Uznać zatem należy, że zachowanie (zdarzenie historyczne) opisane w skardze uprawnionego oskarżyciela i zakwalifikowane z art. 280 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 278 § 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, nie może być następnie uznane w toku postępowania sądowego za przestępstwo paserstwa z art. 291 kk polegającego na pomocy do ukrycia, gdyż nie może ono odpowiadać kategorii zachowań opisanych przez ten przepis.

Są oczywiście orzeczenia Sądu Najwyższego, w których dopuszczono możliwość przypisania oskarżonemu przestępstwa paserstwa zamiast zarzuconej kradzieży czy kradzieży z włamaniem (por. postanowienie z dnia 25 października 2012 r., IV KK 87/12). Wskazuje się tam jednak szereg kryteriów, jakie muszą zostać zweryfikowane, by teza powyższa była spełniona.

W orzeczeniach tych podkreśla się, że nie można mówić o tożsamości czynów, jeżeli przestępstwo paserstwa, przypisywane zamiast zarzucanego przestępstwa kradzieży lub kradzieży z włamaniem miało miejsce już w jakiś czas po tej kradzieży i w okolicznościach

niemających nic
wspólnego z opisem i
podstawą faktyczną czynu
zarzucanego jako kradzież
lub kradzież z włamaniem.
W takim wypadku nie
chodzi bowiem tylko o
odmienny sposób wejścia
w posiadanie rzeczy
pochodzącej z czynu
zabronionego, lecz o
zupełnie inne zdarzenie
faktyczne, w którego
ramach doszło do
uzyskania takiego
posiadania.

W sprawie niniejszej taka
sytuacja nie zachodziła.
Przypisanie oskarżonym
czynu paserstwa miałoby
po pierwsze miejsce
w innym czasie, bo
w nieustalonym czasie,
jedynie nie później niż
7 maja 2014r., w
zupełnie innym miejscu i
co najistotniejsze byłoby
dokonane w inny sposób i
w innych okolicznościach,
niż zachowanie określone
aktem oskarżenia. Zatem
żadna rozsądna ocena
życiowa nie pozwala
uznać, że chodziło
w tym wypadku o
zachowania tożsame z
czynem zarzuconym. Były
to bowiem całkowicie
odmienne czyny, które
wychodziły poza granice
wyznaczone aktem
oskarżenia.

Skoro zatem nie
udowodniono, aby
oskarżeni dopuścili się
zarzucanego im rozboju,
nie można było w
miejsce czynu zarzucanego

skazać ich za zupełnie inny czyn. Podkreślić należy, iż uniewinnienie dotyczy przestępstwa zarzucanego oskarżonemu, a nie przestępstwa, które może zostać im przypisane. Dlatego to przestępstwo, które może im zostać przypisane, jako stanowiące odrębny czyn, może być nadal ścigane, jako że nie zachodzi tu powaga rzeczy osądzonej i zakaz ne bis in idem, oczywiście o ile nie nastąpi już w tej materii przedawnienie karalności czynu.

#

3.5. Uniewinnienie

39. (XXVIa/o)

M. M. (2)

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia

Zdaniem sądu całkowicie niezrozumiałym jest postawienie oskarżonemu M. M. zarzutu, że także w dniu 17 kwietnia 2014r. działał wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1), który podrobił, co wynika z opinii biegłej A. J., podpis J. B. na umowie. Sam fakt, że M. M. towarzyszył M. P. nie jest wystarczający do zarzucenia mu tego czynu... Trudno zatem pojąć na czymże ten współudział M. M. miałby polegać. Nie jest możliwe przypisanie posłużenia się dokumentem J. B. i podrobienia jego podpisu dwóm osobom w

ramach działania wspólnie i w porozumieniu. Czynności wykonawcze mogła w przypadku zarówno posłużenia się dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby, jak też w przypadku podrobienia podpisu na umowie sprzedaży wykonywać tylko i wyłącznie jedna osoba, ta która podawała się za J. B.. Czyn ten nie mógł być rozpisany na role, które mogłyby przypaść dwóm sprawcom.

Z uwagi na nie popełnienie przez M. M. zarzucanego mu w pkt XXVI czynu Sąd go uniewinnił, a koszty sądowe w tym zakresie przejął na rachunek Skarbu Państwa.

#	3.5. Uniewinnienie	37. (XXIVa/o)	A. S. (5)
---	--------------------	---------------	-----------

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia

W zgromadzonym materiale dowodowym nie ma żadnego dowodu świadczącego o tym, by A. S., który wstąpił do grupy, której celem było popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, w kwietniu 2014r. miał jakąkolwiek świadomość, procederu czerpania przez dotychczasowych członków korzyści z uprawiania prostytucji.

<p>Podobny wniosek prokurator wyprowadził w stosunku do Ł. O. (2), gdyż temu oskarżonemu nie postawił tożsamego zarzutu. Ponieważ nie ma dowodów by oskarżony A. S. uczestniczył w werbowaniu kobiet, ustalaniu z nimi warunków finansowych, robieniu im zdjęć, i innych czynnościach związanych z tym procederem i jak powyżej wskazano nie ma danych świadczących by miał świadomość jego istnienia sąd uniewinnił oskarżonego od czynu z art. 204 § 2 kk, a koszty sądowe w tym zakresie przejął na rachunek Skarbu Państwa.</p>			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>A. W. (1), M. J. (1)</p>	<p>2</p>	<p>2.(IIa/o)</p>	<p>Na niekorzyść sąd zaliczył bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości przestępstwa, nagminność przestępstw przeciwko mieniu na terenie całego kraju, współdziałanie przestępcze, wypełnienie jednym czynem wielu przepisów ustawy, kilku pokrzywdzonych, to że</p>

			<p>szkoda nie została naprawiona.</p> <p>Na korzyść Sąd wziął pod uwagę fakt niekaralności i prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia oraz okoliczność, że jeden z pokrzywdzonych nie odniósł obrażeń, drugi lekkie.</p> <p>Wymierzone na podstawie art. 33 § 2 kk kary grzywny w ocenie Sądu dodatkowo będą spełniać cele wychowawcze wobec oskarżonych i pomogą im zrozumieć niewłaściwość postępowania oraz nieopłacalność popełniania przestępstw.</p> <p>Wymierzona oskarżonym ilość stawek jest adekwatna do stopnia ich winy i nie nosi znamion zbyt małej dolegliwości. Ustalając wysokość jednej stawki Sąd wziął pod uwagę dochody oskarżonych, ich warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe.</p>
A. W. (1), M. J. (1)	3.	2.(IIa/o)	<p>Na wstępie stwierdzić należy, iż Sąd nie był związany wnioskami prokuratora o naprawienie szkody, gdyż wniosek ten nie mógł być złożony w trybie art. 46 kk. Zgodnie bowiem z treścią art. 49 a k.p.k. w brzmieniu obowiązującym zarówno w czasie dokonywania przez oskarżonych przedmiotowych</p>

			<p>przestępstw, jak i w momencie wnoszenia aktu oskarżenia do sądu, wniosek, o którym mowa w art. 46 § 1 k.k. pokrzywdzony lub prokurator, mógł złożyć aż do zamknięcia przewodu sądowego. W tym procesie taki wniosek Prokurator złożył dopiero po zamknięciu przewodu sądowego. Sąd miał jednak możliwość z urzędu orzec naprawienie szkody i na podstawie art. 46 § 1 kk zasądził solidarnie od oskarżonych A. W. (1) i M. J. (1) na rzecz Towarzystwa (...) w P. kwotę 29 853,32 zł, na rzecz (...) Sp. z o.o. w Z. 4856,73 zł, której nie objęło wypłacone przez ubezpieczyciela odszkodowanie, a na rzecz W. S. kwotę 220 zł. Sąd nie zasądził zadośćuczynienia na rzecz M. K. (1), albowiem wyeliminował z kwalifikacji art. 157 § 2 kk.</p>
M. P. (1)	5.	5. (III, X, XI, XIV, XV, , XVI, XVII, XIX a/o) (VII, VIII, X, XI, XIII a/o)	<p>Na niekorzyść sąd zaliczył znaczny stopień społecznej szkodliwości przestępstw, nagminność przestępstw przeciwko mieniu na terenie całego kraju, dużą ilość pokrzywdzonych podmiotów, wysoką wartość szkód i okoliczność, że szkody nie zostały naprawione, współdziałanie przestępcze.</p> <p>Na korzyść przemawiała uprzednia niekaralność</p>

			<p>oskarżonych i prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia.</p> <p>Wymierzone na podstawie art. 33 § 2 kk kary grzywny w ocenie Sądu dodatkowo będą spełniać cele wychowawcze wobec oskarżonego i pomogą mu zrozumieć niewłaściwość postępowania oraz nieopłacalność popełniania przestępstw.</p> <p>Wymierzona oskarżonym ilość stawek jest adekwatna do stopnia ich winy i nie nosi znamion zbyt małej dolegliwości. Ustalając wysokość jednej stawki Sąd wziął pod uwagę dochody oskarżonych, ich warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe.</p>
M. P. (1)	6.	5 pkt 1 (III, a/o)	Sąd z urzędu zasądził tytułem naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 kk od oskarżonego na rzecz P. K. (2) kwotę 21 000 zł, a na rzecz „Kaczmarek” Sp. z o.o. w P. kwotę 1500 zł,
M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), M. M. (2), A. S. (5), Ł. O. (2)	1.	1.	Na niekorzyść sąd zaliczył znaczny stopień społecznej szkodliwości przestępstwa oraz w przypadku oskarżonych M. P., A. W., M. J. i M. M. dość długi, bo kilkumiesięczny okres trwania przestępstwa.

			Na korzyść przemawiała uprzednia niekaralność oskarżonych i prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia oraz w przypadku oskarżonych A. S. i Ł. O. krótki okres trwania przestępstwa.
A. W. (1)	7.	5 pkt 2 (VII a/o)	Sąd na podstawie art. 46 kk zasądził od oskarżonego A. W. (1) na rzecz E. L. (2) kwotę 10 500 zł, a na rzecz E. C. 2000 zł tytułem naprawienia szkody.
A. W. (1)	8.	5 pkt 3 (VIII a/o)	Sąd na wniosek pokrzywdzonej spółki na podstawie art. 46 kk zasądził tytułem naprawienia szkody od oskarżonego A. W. (1) na rzecz firmy (...) Sp. z o.o. w S. kwotę 40 814,94 zł.
M. P. (1), A. W. (1)	9.	5 pkt 4 (X a/o)	Sąd z urzędu zasądził tytułem naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 kk solidarnie od oskarżonych M. P. (1) i A. W. (1) na rzecz firmy (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 46.400,03 zł.
M. P. (1), A. W. (1)	10	5 pkt 5 (XI a/o)	Sąd z urzędu zasądził tytułem naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 kk solidarnie od oskarżonych M. P. (1) i A. W. (1) na rzecz firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 838,40 zł. Sąd nie uczynił tak w stosunku do firmy (...), albowiem B. B. oświadczył,

			<p>iż nie chce zasądzenia odszkodowania, a ponadto szkoda spowodowana uszkodzeniem mienia nie została ustalona.</p>
A. W. (1)	11.	5 pkt 6 (XIII a/o)	<p>Sąd z urzędu zasądził tytułem naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 kk od oskarżonego A. W. (1) na rzecz Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 13 243,30 zł. Sąd nie zasądził natomiast potrąconej przez ubezpieczyciela przy wypłacie odszkodowania kwoty 500 zł franczyzy redukcyjnej na rzecz pokrzywdzonego, albowiem podmiot ten już nie istnieje.</p>
M. P. (1)	12.	5 pkt 7 (XIV a/o)	<p>Sąd na wniosek pokrzywdzonej spółki na podstawie art. 46 kk zasądził tytułem naprawienia szkody od oskarżonego M. P. (1) na rzecz (...) Sp. z o.o. ul. (...) w K. kwotę 23 402,05 zł.</p>
M. P. (1)	13.	5 pkt 8 (XV a/o)	<p>Sąd z urzędu zasądził tytułem naprawienia szkody wyrządzonej podczas włamania na podstawie art. 46 § 1 kk od oskarżonego na rzecz (...) S.A. z siedzibą w miejscowości K. kwotę 2000 zł.</p>
M. P. (1)	14.	5 pkt 10 (XVII a/o)	<p>Sąd z urzędu zasądził tytułem naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 kk od oskarżonego M. P. (1) na rzecz firmy (...) Sp. z o.o.</p>

			w Ł. kwotę 666.53 zł. Sąd nie uczynił tak w stosunku do drugiego z pokrzywdzonych, albowiem Ł. O. oświadczył, iż nie chce by sprawcy naprawili mu szkodę.
M. P. (1)	15	5 pkt 10(XIX a/o)	Sąd z urzędu zasądził tytułem naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 kk od oskarżonego na rzecz Towarzystwa (...) w W. kwotę 40 702 zł. Sąd nie zasądził z urzędu odszkodowania na rzecz pokrzywdzonych, albowiem twierdzili oni, że ubezpieczyciel w pełni zaspokoił ich roszczenie.
A. W. (1)	17.	16.(IXa/o)	Sąd z urzędu zasądził tytułem naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 kk od oskarżonego na rzecz firmy (...) Sp. z o.o. w T. P. kwotę 55 196,29 zł, na rzecz A. Z. (2) kwoty 54 450 zł, na rzecz K. L. kwoty 10 zł. Ponieważ prokurator nie poczynił żadnych ustaleń odnośnie ewentualnego uzyskania odszkodowania, przez firmę (...), która mogła być ubezpieczona od tego typu zdarzeń, a żadna ze stron nie wносиła o takie ustalenia przed sądem, sąd z urzędu nie orzekał o naprawieniu tej szkody nie mając wystarczających do tego danych.
M. P. (1)	18	18. (IVa/o)	Na niekorzyść przemawiał znaczny stopień

			<p>społecznej szkodliwości. Fałsz dokumentu należy bowiem do tej kategorii czynów zabronionych, których karalność uzasadniona jest wieloma względami. Przede wszystkim rolę, jaką dokument odgrywa w każdej dziedzinie prawa. Jednym z warunków pewności obrotu prawnego jest jego przejrzystość, która może być osiągnięta właśnie przez dokumentowanie czynności prawnych w przewidzianej formie. Ponadto wypełnienie jednym czynem kilku przepisów ustawy.</p> <p>Na korzyść przemawiała uprzednia niekaralność oskarżonego i prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia.</p>
M. P. (1), A. W. (1)	20	20. (Va/o)	<p>Na niekorzyść przemawiał znaczny stopień społecznej szkodliwości, współdziałanie przestępcze.</p> <p>Na korzyść przemawiała uprzednia niekaralność oskarżonego i prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia.</p>
M. P. (1)	22.	22. (VI a/o)	<p>Na niekorzyść przemawiał znaczny stopień społecznej szkodliwości, współdziałanie przestępcze, nagminność przestępstw przeciwko</p>

			<p>mieniu na terenie całego kraju</p> <p>Na korzyść przemawiała uprzednia niekaralność oskarżonego i prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia oraz niewysoka wartość mienia.</p>
A. W. (1)	23.	23. (VI i XX a/o)	<p>Na niekorzyść przemawiał znaczny stopień społecznej szkodliwości, współdziałanie przestępcze, nagminność przestępstw przeciwko mieniu na terenie całego kraju oraz znaczna wartość mienia.</p> <p>Na korzyść przemawiała uprzednia niekaralność oskarżonego i prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia.</p>
M. M. (2), M. J. (1)	24	24. (VI, XII i XX a/o)	<p>Na niekorzyść przemawiał znaczny stopień społecznej szkodliwości, współdziałanie przestępcze, nagminność przestępstw przeciwko mieniu na terenie całego kraju oraz znaczna wartość mienia.</p> <p>Na korzyść przemawiała uprzednia niekaralność oskarżonych i prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia.</p>
A. S. (5)	25	25. (VI, XII, XX i XXIII a/o)	<p>Na niekorzyść przemawiał znaczny stopień społecznej szkodliwości, współdziałanie</p>

			<p>przestępcze, nagminność przestępstw przeciwko mieniu na terenie całego kraju oraz znaczna wartość mienia.</p> <p>Na korzyść przemawiała uprzednia niekaralność oskarżonego i prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia.</p>
M. P. (1)	27.	27. (XXI, XXV i XXVII a/o)	<p>Na niekorzyść sąd zaliczył znaczny stopień społecznej szkodliwości przestępstwa, nagminność przestępstw przeciwko mieniu na terenie całego kraju, kilku pokrzywdzonych przestępstwem podmiotów, wysoką wartość szkód i okoliczność, że szkody nie zostały naprawione, współdziałanie przestępcze.</p> <p>Na korzyść przemawiała uprzednia niekaralność oskarżonego i prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia oraz okoliczność, że jedno z zachowań zakończyło się w fazie usiłowania, a także fakt, iż pokrzywdzeni ostatnim z zachowań częściowo odzyskali skradzione mienie.</p> <p>Wymierzone na podstawie art. 33 § 2 kk kary grzywny w ocenie Sądu dodatkowo będą spełniać cele wychowawcze wobec oskarżonego i pomogą mu zrozumieć niewłaściwość</p>

		<p>postępowania oraz nieopłacalność popełniania przestępstw.</p> <p>Wymierzona oskarżonemu ilość stawek jest adekwatna do stopnia jego winy i nie nosi znamion zbyt małej dolegliwości. Ustalając wysokość jednej stawki Sąd wziął pod uwagę dochody oskarżonego, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe.</p>
M. J. (1)	28.	<p>Na niekorzyść sąd zaliczył znaczny stopień społecznej szkodliwości przestępstwa, nagminność przestępstw przeciwko mieniu na terenie całego kraju, kilku pokrzywdzonych przestępstwem podmiotów, wysoką wartość szkód i okoliczność, że szkoda nie została naprawiona, współdziałanie przestępcze.</p> <p>Na korzyść przemawiała uprzednia niekaralność oskarżonego i prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia oraz okoliczność, że jedno z zachowań zakończyło się w fazie usiłowania.</p> <p>Wymierzone na podstawie art. 33 § 2 kk kary grzywny w ocenie Sądu dodatkowo będą spełniać cele wychowawcze wobec oskarżonego i pomogą mu</p>

		<p>zrozumieć niewłaściwość postępowania oraz nieopłacalność popełniania przestępstw.</p> <p>Wymierzona oskarżonemu ilość stawek jest adekwatna do stopnia jego winy i nie nosi znamion zbyt małej dolegliwości. Ustalając wysokość jednej stawki Sąd wziął pod uwagę dochody oskarżonego, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe.</p>
M. M. (2)	29	<p>Na niekorzyść sąd zaliczył znaczny stopień społecznej szkodliwości przestępstwa, nagminność przestępstw przeciwko mieniu na terenie całego kraju, kilku pokrzywdzonych przestępstwem podmiotów, wysoką wartość szkód i okoliczność, że szkoda nie została naprawiona, współdziałanie przestępcze.</p> <p>Na korzyść przemawiała uprzednia niekaralność oskarżonego i prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia oraz okoliczność, że jedno z zachowań zakończyło się w fazie usiłowania, a także fakt, iż pokrzywdzeni ostatnim z zachowań częściowo odzyskali skradzione mienie.</p>

			<p>Wymierzone na podstawie art. 33 § 2 kk kary grzywny w ocenie Sądu dodatkowo będą spełniać cele wychowawcze wobec oskarżonego i pomogą mu zrozumieć niewłaściwość postępowania oraz nieopłacalność popełniania przestępstw.</p> <p>Wymierzona oskarżonemu ilość stawek jest adekwatna do stopnia jego winy i nie nosi znamion zbyt małej dolegliwości. Ustalając wysokość jednej stawki Sąd wziął pod uwagę dochody oskarżonego, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe.</p>
A. W. (1), M. J. (1)	31.	31. (XXII a/o)	<p>Na niekorzyść sąd zaliczył wysoki stopień społecznej szkodliwości przestępstwa, nagminność przestępstw przeciwko mieniu na terenie całego kraju, współdziałanie przestępcze, wypełnienie jednym czynem wielu przepisów ustawy, kilku pokrzywdzonych, to że szkoda nie została naprawiona.</p> <p>Na korzyść Sąd wziął pod uwagę fakt niekaralności i prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia.</p> <p>Wymierzone na podstawie art. 33 § 2 kk kary grzywny w ocenie Sądu dodatkowo będą spełniać cele wychowawcze wobec</p>

			<p>oskarżonych i pomogą im zrozumieć niewłaściwość postępowania oraz nieopłacalność popełniania przestępstw.</p> <p>Wymierzona oskarżonym ilość stawek jest adekwatna do stopnia ich winy i nie nosi znamion zbyt małej dolegliwości. Ustalając wysokość jednej stawki Sąd wziął pod uwagę dochody oskarżonych, ich warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe.</p>
M. P. (1), M. J. (1)	33.	27. 28. (XXIa/o)	Sąd z urzędu zasądził tytułem naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 kk solidarnie od oskarżonych M. P. (1) i M. J. (1) na rzecz J. S. (1), S. M. (1) i J. M. współwłaścicieli (...) Spółka jawna z siedzibą w (...) kwotę 12 816 zł.
A. W. (1), M. J. (1)	34.	31. (XXII a/o)	Sąd z urzędu zasądził tytułem naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 kk solidarnie od oskarżonych A. W. (1) i M. J. (1) na rzecz firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. ul. (...) kwotę 51.640,52 zł, na rzecz K. N. (1) 500 zł, na rzecz W. B. (2) kwotę 10 zł.
M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), M. M. (2)	35.	35. (XXIV a/o))	Na niekorzyść sąd zaliczył wysoki stopień społecznej szkodliwości przestępstwa, współdziałanie przestępcze,

			<p>kilkumiesięczny okres trwania przestępstwa.</p> <p>Na korzyść Sąd wziął pod uwagę fakt niekaralności i prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia.</p> <p>Wymierzone na podstawie art. 33 § 2 kk kary grzywny w ocenie Sądu dodatkowo będą spełniać cele wychowawcze wobec oskarżonych i pomogą im zrozumieć niewłaściwość postępowania oraz nieopłacalność popełniania przestępstw.</p> <p>Wymierzona oskarżonym ilość stawek jest adekwatna do stopnia ich winy i nie nosi znamion zbyt małej dolegliwości. Ustalając wysokość jednej stawki Sąd wziął pod uwagę dochody oskarżonych, ich warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe.</p>
M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), M. M. (2)	36.	35. (XXIV a/o)	<p>Na podstawie art. 45 § 1 kk Sąd orzekł obligatoryjny przepadek na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych M. P. (1), A. W. (1), M. M. (2), M. J. (1) kwoty po 1 000 (tysiąc) złotych korzyści uzyskanej z czynu wypełniającego dyspozycję art. 204 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk. Ponieważ nie jest ustalony sposób podziału tej korzyści pomiędzy sprawców sąd podzielił ją</p>

			na wszystkich sprawców po równo.
M. P. (1)	38.	38. (XXVI a/o)	<p>Na niekorzyść przemawiał znaczny stopień społecznej szkodliwości. Falsz dokumentu należy bowiem do tej kategorii czynów zabronionych, których karalność uzasadniona jest wieloma względami. Przede wszystkim rolę, jaką dokument odgrywa w każdej dziedzinie prawa. Jednym z warunków pewności obrotu prawnego jest jego przejrzystość, która może być osiągnięta właśnie przez dokumentowanie czynności prawnych w przewidzianej formie. Ponadto wypełnienie jednym czynem dwóch przepisów ustawy.</p> <p>Na korzyść przemawiała uprzednia niekaralność oskarżonego i prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia.</p>
A. S. (5), Ł. O. (2)	40.	40. (XXVII a/o)	<p>Na niekorzyść sąd zaliczył znaczny stopień społecznej szkodliwości przestępstwa, nagminność przestępstw przeciwko mieniu na terenie całego kraju, współdziałanie przestępcze w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, dwoje pokrzywdzonych, to że szkoda w części nie została naprawiona.</p>

			<p>Na korzyść Sądu wzięto pod uwagę fakt niekaralności i prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia oraz fakt, iż pokrzywdzeni częściowo odzyskali skradzione mienie.</p> <p>Wymierzone na podstawie art. 33 § 2 kk kary grzywny w ocenie Sądu dodatkowo będą spełniać cele wychowawcze wobec oskarżonych i pomogą im zrozumieć niewłaściwość postępowania oraz nieopłacalność popełniania przestępstw.</p> <p>Wymierzona oskarżonym ilość stawek jest adekwatna do stopnia ich winy i nie nosi znamion zbyt małej dolegliwości. Ustalając wysokość jednej stawki Sąd wzięto pod uwagę dochody oskarżonych, ich warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe.</p>
<p>M. P. (1), , M. M. (2)</p> <p>A. S. (5), Ł. O. (2)</p>	41	27., 29., 40. (XXVIIa/o)	<p>Sąd na wniosek pokrzywdzonej spółki na podstawie art. 46 kk zasądził tytułem naprawienia szkody solidarnie od oskarżonego M. P. (1), M. M. (2), A. S. (5) i Ł. O. (2) na rzecz firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. ul. (...) kwotę 3104,99 zł.</p> <p>Wskazać należy, iż przez omyłkę pisarską sąd</p>

			wymienił w tym punkcie również A. W. (1).
A. W. (1)	42.	42.(XXVIIIa/o)	<p>Na niekorzyść przemawiał znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się m.in. w nagminności przestępstw związanych z narkotykami na terenie całego kraju, rodzaj narkotyku, który jest zaliczany do tzw. twardych.</p> <p>Na korzyść przemawiała uprzednia niekaralność oskarżonego i prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia oraz nieduża ilość narkotyku.</p>
A. W. (1)	43.	42.(XXVIIIa/o)	Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii sąd orzekł przepadek 4,86 grama (czyli ilość jaka została po badaniu przez biegłego) kokainy.
A. W. (1)	16.	16. (IXa/o)	Na niekorzyść sąd zaliczył znaczny stopień społecznej szkodliwości przestępstwa, nagminność przestępstw przeciwko mieniu na terenie całego kraju, kilku pokrzywdzonych przestępstwem, wysoką wartość szkód i okoliczność, że szkody nie zostały naprawione, wypełnienie jednym czynem kilku przepisów ustawy, współdziałanie przestępcze.

			<p>Na korzyść przemawiała uprzednia niekaralność oskarżonego i prowadzenie obecnie ustabilizowanego trybu życia.</p> <p>Wymierzona na podstawie art. 33 § 2 kk kara grzywny w ocenie Sądu dodatkowo będzie spełniać cele wychowawcze wobec oskarżonego i pomoże mu zrozumieć niewłaściwość postępowania oraz nieopłacalność popełniania przestępstw.</p> <p>Wymierzona oskarżonemu ilość stawek jest adekwatna do stopnia winy i nie nosi znamion zbyt małej dolegliwości. Ustalając wysokość jednej stawki Sąd wziął pod uwagę dochody oskarżonego, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe.</p>
A. W. (1), M. J. (1)	4	2.(IIa/o)	Na podstawie art. 44 § 2 kk sąd orzekł przepadek przedmiotów w postaci łomu i nożyc służących do popełnienia tego przestępstwa.
M. P. (1), , M. M. (2) M. J. (1)	30.	(XXVa/o)	Na podstawie art. 44 § 2 kk sąd orzekł przepadek przedmiotu w postaci drabiny służącej do popełnienia tego przestępstwa.
M. P. (1), A. W. (1)	44.	44.	Sąd na podstawie na podstawie art. 85 kk i art.

			<p>86 § 1 i 2 kk w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 15 lutego 2015r. w zw. z art. 91 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonym karę łączną pozbawienia wolności i karę łączną grzywny stosując metodę mieszaną łączenia kar. Wymierzając te kary Sąd wziął pod uwagę, że czyny popełnione były w różnym czasie aczkolwiek w przypadku M. P. w okresie jednego roku, zaś w przypadku A. W. jedno z nich miało miejsce znacznie wcześniej oraz bliskość przedmiotową wielu z czynów, sprawcy popełnili bowiem głównie przestępstwa przeciwko mieniu, choć trzeba mieć też na uwadze, że kilka czynów było innego rodzaju. Sąd wymierzył karę łączną w oparciu o przepisy obowiązujące w momencie popełniania tych przestępstw z uwagi na konieczność spójnego orzekania na podstawie jednej ustawy.</p>
<p>M. J. (1), M. M. (2), A. S. (5), Ł. O. (2)</p>	<p>45.</p>	<p>45.</p>	<p>Sąd na podstawie na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 15 lutego 2015r. w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył oskarżonym karę łączną pozbawienia wolności, a M. J. (1) i M. M. także karę łączną grzywny stosując metodę mieszaną łączenia kar, w przypadku A. S. i Ł. O. zbliżoną do absorpcji. Wymierzając te kary Sąd wziął pod uwagę,</p>

że czyny w przypadku M. J. popełnione były w bardzo odległym czasie od pierwszego z nich, w przypadku M. M. w okresie kilku miesięcy, zaś w przypadku A. S. i Ł. O. w zbliżonym czasie. Sąd wziął także pod uwagę bliskość przedmiotową wielu z czynów, sprawcy popełnili bowiem głównie przestępstwa przeciwko mieniu, choć trzeba mieć też na uwadze, że popełniali też czyny innego rodzaju. Sąd wymierzył karę łączną w oparciu o przepisy obowiązujące w momencie popełniania tych przestępstw z uwagi na konieczność spójnego orzekania na podstawie jednej ustawy.

Sąd nie zastosował w stosunku do oskarżonych A. S. i Ł. O. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary, mimo ich uprzedniej niekaralności i pozytywnej opinii w środowisku lokalnym jaką cieszy się A. S.. Nie należy bowiem zapominać, iż czyny te zostały popełnione w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a to zdecydowanie podnosi ich szkodliwość. Mając to na uwadze zdaniem sądu dla osiągnięcia wobec oskarżonych celów kary nie będzie wystarczające jej zawieszenie. Wskazać należy ponadto, iż celem kary jest nie tylko prewencja indywidualna, ale także prewencja

			<p>generalna,, rozumiana, jako kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. Kara ma odstraszać potencjalnych sprawców, (w rozpoznawanej sprawie odstraszać przed pójściem w ślady osób przystępujących do zorganizowanych grup przestępczych). Dlatego Sąd uznał, iż cele orzeczonych kar mogą być osiągnięte jedynie po wykonaniu ich w warunkach zakładu karnego.</p>
<p>5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. P. (1), A. W. (1), M. J. (1), M. M. (2), A. S. (5), Ł. O. (2)	46.	46.	<p>Na podstawie art. 63 § 1 kk sąd zaliczył oskarżonym na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania:</p> <p>a) oskarżonemu M. P. (1) od dnia 7 maja 2014r. o godz. 5.10 do dnia 4 maja 2015r.;</p> <p>b) oskarżonemu A. W. (1) w dniu 19 maja 2015r. od godz. 9.10</p> <p>c) oskarżonemu M. J. (1) od dnia 4 listopada 2014r. godz. 8.45. do dnia 4 maja 2015r.</p> <p>d) oskarżonemu M. M. (2) od dnia 7 maja 2014r. o</p>

		<p>godz. 5.10 do dnia 4 maja 2015r.;</p> <p>e) oskarżonemu A. S. (5) od dnia 7 maja 2014r. o godz. 5.10 do dnia 4 maja 2015r.;</p> <p>f) oskarżonemu Ł. O. (2) od dnia 7 maja 2014r. o godz. 5.10 do dnia 8 grudnia 2014r.</p>
6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
47.	Sąd zasądził od skarbu Państwa na rzecz adw. A. L. (2) kwotę 5018,40 zł tytułem zwrotu kosztów obrony oskarżonego A. S. (5) z urzędu uwzględniając charakter sprawy i ilość terminów.	
7. Podpis		

--	--